Rebîu'l Evvel
1439

tevhid

"Tağuta kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele!" (39/Zümer, 17)

AYLIK İSLAMİ EĞİTİM DERGİSİ | ARALIK '17 | YIL: 6 | SAYI: 66 | FİYATI: 7 ₺ | ISSN: 2148-4635

"...Başarı sadece Allah'tandır...."
[11/Hud, 88]

BAŞARI

BAŞYAZI' 09

Hicri ve Miladi

Takvim

1439 - 1440

2018

Sipariş Vermeyi Unutmayın!

0545 762 15 15

EDİTÖR

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun...

Dünyada başarının en fazla yakıştığı insanlar mümin, muvvahid ve hanif kişilerdir. Çünkü, inandıkları Allah isimlerin en güzeline ve sıfatların en yücesine sahip, tabi oldukları Rasûl *sallallahu aleyhi ve sellem* hayatın her alanında başarılı bir örnek, rol modelleri olan sahabe nesli her biri kendi alanında başarılı insanlardır.

İslam'ın genel öğreti ve ilkelerinden öğrendiğimiz hakikat; güçlü, öncü, başarılı ve örnek olan müminlerin Allah ve Rasûlü tarafından daha fazla sevildiği ve takdir edildiği/edileceğidir.

Bu olumlu sıfatlar arasından başarının tanımı, hangi alanları kapsadığı ve başarıyı kolaylaştıran etkenleri başyazımızda ele almaya gayret ettik.

Dergimizde bu ay diğer mutad yazılara ek olarak *'Ebabiller Bekleyen Kalplere Şifa: Kasırgalar'* başlığı ile geçtiğimiz aylarda barbar haçlı ordularının öncüsü ABD'yi vuran kasırgalara dair bir ışık tutmak istedik. Harvey ve Irma diye adlandırılan bu kasırgalar yazılı ve görsel basına tüm çıplaklığı ile yansımasa da; ortaya konulan verilere yönelik resmi rakamlara baktığımızda 6 yıldır eli kanlı haçlıların ve bilumum uşaklarının Suriye'de mazlum halka yaptıklarına bir çok yönden daha yıkıcı olduğuna şahitlik ettik. Bu da bize Rabbimizin şu ayetini hatırlattı:

"Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." [1]

"Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun" duamız ile...

Editör

1. 48/Fetih, 7

tevhid

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Abdullah DEMİR

Yayın Türü
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik
www.tevhiddergisi.net
tevhiddergisi@gmail.com

Adres
Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120
34212 Bağcılar/İSTANBUL

Abonelik İçin
0 (545) 762 15 15

Yazışma Adresi
Abdullah DEMİR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İSTANBUL

Basım
Mavi Ay Ofset, Litros yolu 2. Mat. Sit.
Giriş kat 1BF2 Topkapı/İSTANBUL
0 (212) 613 47 65

Dergi içerisinde yer alan
yazılardan ilgili yazar mesuldür.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Satış Noktaları, Tevhid Kitabevi
İstanbul : Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120/A 34212 Bağcılar/İSTANBUL 0 545 762 15 15
Ankara : Kazım Karabekir Mh. 2061. Sk. No: 18 06794 Etimesgut/ANKARA 0 543 225 50 48
Diyarbakır : Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No: 90/A 21090 Bağlar/DİYARBAKIR 0 536 680 82 76
Konya : Sarıyakup Mh. Burhandede Cd. No: 28/A 42020 Karatay/KONYA 0 543 225 50 49
Van : Vali Mithatbey Mh. Koçibey Cd. Armoni İş Mer. No: 14/D 65100 İpekyolu/VAN 0 538 430 75 37

İrtibat Büroları
Merkez : Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120 34212 Bağcılar/İSTANBUL
Avcılar : Yeşilkent Mh. Balık Yolu Cd. 3/G Sk. No: 1 Kat: 2 34325 Avcılar/İSTANBUL
Sultangazi : İsmetpaşa Mh. 90. Sk. No: 4 34270 Sultangazi/İSTANBUL
Diyarbakır : Mezopotamya Mh. 327. Sk. Seval Kent Sitesi A Blok No: 1/A Kayapınar/DİYARBAKIR
Konya : Sarıyakup Mh. Karaman Cd. No: 81/A 42020 Karatay/KONYA
Van : Bahçıvan Mh. Sıhke Cd. Karatekin Sk. Yavuz Canlı Apt. Kat: 2 65040 Tuşba/VAN
Bursa : Bağlarbaşı Mh. Nilüfer Cd. 2. Fırın Sk. No: 4 16160 Osmangazi/BURSA
Ankara : Kazım Karabekir Mh. 2061. Sk. No: 18 06794 Etimesgut/ANKARA

Rebîu'l Evvel 1439 | Aralık '17
Yıl: 6 | Sayı: 66 | Fiyatı: 7 TL
ISSN: 2148-4635

teuhid

AYLIK İSLAMİ EĞİTİM DERGİSİ

İÇİNDEKİLER

Zor Günler ve Hasbunallah

Ebu HANZALA

Çocuklarımızda gördüğümüz ve bizi rahatsız eden problemlerde hiçbir girişimde bulunmadan önce samimiyetle düşünelim. Bizi tam olarak rahatsız eden şey nedir? Çocuğumuzun İslam ahlakı üzere olup olmaması, ebedî hayatın selameti, İslam davası için kazandıkları ve kaybettikleri mi? Yoksa çevrenin ne düşüneceği, konu komşunun, hısım akrabanın değerlendirmeleri midir? Çünkü ıslah edebilmenin ilk şartı, niyetlerin salih olmasıdır.

Allah'ın adıyla

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun.

Her bir kardeşimi muhabbetle kucaklıyor, af ve afiyet hâlinde olmalarını temenni ediyorum. Yüce Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd olsun ki ben iyiyim, Rabbimin sayısız nimeti içerisinde, O'nun hakkımdaki hükmüne razı olmuş olarak bekliyorum.

Siz kardeşlerimle bir araya gelmeme ve hasbihal etmeme vesile olan bu satırlar aracılığıyla birkaç konuya temas etmek istiyorum.

Şu bir gerçektir ki tevhid ehli Müslümanlar olarak *'zor günler'* geçiriyoruz. Siyasilerin de günü kurtarmak için sık sık kullandığı *'Zor günlerden geçiyoruz'* ifadesi bazılarımızın yüzünü güldürmüş olabilir. Fakat ben, mesajı kıyamete kadar geçerli olan Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* bir hadisinden iktibas ederek bu ifadeyi kullanmış bulunuyorum. İsterseniz önce ilgili rivayeti hatırlayıp sohbetimize öyle devam edelim:

"Ebu Umeyye eş-Şa'bani anlatıyor: Ben, (sahabiden) Ebu Sa'lebe el-Huşeni'ye dedim ki:

— 'Ey iman edenler! Siz kendinizden sorumlusunuz. Hidayet üzere olduğunuz sürece sapıtanlar size zarar vermez.' ayeti hakkında ne dersin? Dedi ki:

— Allah'a yemin olsun ki bir bilene sordun. (Çünkü) ben ayeti Rasûlullah'a sormuştum. Demişti ki: 'Bilakis, iyiliği emredin, kötülükten alıkoyun. Ta ki itaat edilen hırs, peşinden gidilen arzu, (ahirete) tercih edilen dünya ve herkesin sadece kendi görüşünü beğendiğini gördüğünde yalnızca öz nefsinin (ıslahıyla) ilgilen, toplumun genelini (kendi hâline) bırak. Şüphesiz ki sizin önünüzde sabır günleri/zorluk günleri vardır. (O günlerde) sabır, ateşten bir

kor parçasını tutmak gibidir. (Zorluk günlerinde) amel yapanlara (sizden) elli adamın alacağı ecir vardır." [1]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, sabır ve zorluk günlerinin geleceğini haber veriyor. Sabrın, istikamet üzere sebatın, o günlerin hakkını vererek sağa sola yalpalamadan yüzünü hanif olarak Allah'a *subhanehu ve teâlâ* dönük kalabilmenin zor olduğu günler...

Sabırla direnmenin ateşten bir parçayı tutmak gibi zor olduğu, inandığın ilkelere tutunduğunda dünyada, dayanamayıp bıraktığında ahirette yanacağın günler...

Peki, Ne Yapacağız?

Bizler, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımını umarak ve birbirimize kenetlenerek sabredeceğiz. Evet, tağutların tüm güçlerini toplayarak saldırıya geçtiği, bir yaramızı sarmadan başka yerden yara açtıkları şu günlerde elli sahabinin ecrine talip olarak sabredeceğiz. Ve bu sabır günlerinin parolası olarak *'Hasbunallah ve ni'mel vekil, ni'mel Mevla ve ni'men Nasir'* diyeceğiz.

Onlar, iftira edecekler, yalan olduğunu bile bile bizi olmadık şeylerle itham edecekler biz duruşumuzu bozmayacak ve *'Hasbunallah'* diyeceğiz.

Ateşten hendekler kazacak, etrafını surlarla çevirecekler. Biz muvahhidleri diri diri, ateşten hücrelere atacaklar. Biz yine *'Hasbunallah'* diyeceğiz.

Halkı kışkırtıp odun toplatacak ve *'İlahlarınıza söven işte bunlardır.'* diyecekler. Büyük ateşler yakacak, son bir fırsat verir gibi gözlerimize bakacaklar. Akidemizden ve duruşumuzdan taviz vermemizi isteyecekler. Biz, İbrahimî duruşumuzu bozmayacağız. Gerekirse idam sehpamızı yine biz tekmeleyeceğiz. Ve *'Hasbunallah'* diyeceğiz.

"Bırakın beni Musa'yı öldüreyim. Sizin dininizi değiştirmesinden ve yeryüzünde bozgunculuk yapmasından korkuyorum." [2] diyecekler. Çevremize bakacağız, belki imanını gizleyen biri çıkar da bize destek olur diye bekleyeceğiz. Hiçbir ses duymayacağız. Mevlamıza, sahibimize, dostumuz ve yardımcımız olan Allah'a *subhanehu ve teâlâ* yönelip *'Hasbunallah'* diyeceğiz.

Haremimize el uzatacak, kadınlarımızı alacaklar. Sümeyye'yi *radiyallahu anha* Mekke meydanlarında teşhir edenlerin hesaplarıyla hareket edecekler. Onurumuzu, haysiyetimizi çiğneyecekler. Tehditlerin en çirkiniyle yüzümüze sırıtacaklar. *'Çocuklarınızı İslam üzere yetiştirmeyecek, sistemin çarkları arasında öğütmeye terk edeceksiniz.'* diyecekler. Biz, *'Hasbunallah'* diyeceğiz.

Kimimizi Yakup, kimimizi Yusuf kılacaklar. Kimimizin hasreti ak olup gözüne, kimimizin ki yaş olup toprağa düşecek.

Biz yine, yeniden *'Hasbunallah'* diyeceğiz.

Halkı kışkırtıp odun toplatacak ve 'İlahlarınıza söven işte bunlardır.' diyecekler. Büyük ateşler yakacak, son bir fırsat verir gibi gözlerimize bakacaklar.
Akidemizden ve duruşumuzdan taviz vermemizi isteyecekler. Biz, İbrahimî duruşumuzu bozmayacağız. Gerekirse idam sehpamızı yine biz tekmeleyeceğiz. Ve 'Hasbunallah' diyeceğiz.

Tevhidin yayılmasından, her yerde konuşulmasından, toplumun tüm kesimleri tarafından duyulmasından rahatsız oluyorlar. Onlar, bizim demokratlaşıp imanımızdan veya silahlanıp davetimizden vazgeçmemizi istiyorlar. Ama biz bu iki örtülü teklife de *'Hasbunallah'* diyeceğiz. Allah *subhanehu ve teâlâ* bizimle onlar arasında hükmedinceye kadar sabredeceğiz.

Evet kardeşlerim! Zor günleri, sabırla direnerek, samimiyetle Allah'a *subhanehu ve teâlâ* tevekkül ederek ve birbirimize kenetlenip destek olarak atlatacağız. Bu vesileyle imtihana uğrayan kardeşlerimizi selamlıyor, onlar ve aileleri için Allah'tan esenlik ve afiyet temenni ediyorum. Rabbim, bulunduğunuz ortamı sizler için hayırlı kılsın, sizleri zindanın hayrına muvaffak kılıp, şerrinden korusun.

1. *Ebu Davud, 4341; Tirmizi, 3058.*
2. *40/Mümin, 26*

Sırtını Batıla Dönmeden Yüzünü Tevhide Dönemezsin.

"Yüzünü (şirki terk eden muvahhid bir) hanif olarak dine dön. Ve sakın müşriklerden olma!" [3]

Hanif bir muvahhid olarak dine dönmek/yönelmek emri Kur'an'da üç defa tekrar eder.[4]

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* şahsında bütün ümmete yöneltilmiş bu emir, içinde önemli bir nükte barındırıyor. Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hakkıyla yönelebilmenin, yüzümüzle yani bütün varlığımızla tevhide yönelmekle mümkün olduğu söyleniyor.

Malumdur ki, bir şeye bütünüyle yönelebilmek için başka şeylere sırt dönmüş olmamız gerekir. Aksi halde yönelişimiz sahih, kamil ve istenilen bir yöneliş olmaz. Sırtımızı dönmemiz gereken ise, yönelmek istediğimizin tam karşısında konumlanmış her şeydir. Yani, tağuta sırt çevirmeden Allah'a, şirke sırt çevirmeden tevhide, batıla arkamızı dönmeden hakka, dünyaya sırt çevirmeden ahirete yönelmiş olmayız.

Kararlılıkla sırt çeviremeyen samimiyetle yönelemeyeceğinden iki şey arasında gel-git yaşayan *'müzebzeb'* bir tip olur. Ne yöneldiğinden dolayı mutmain ne sırtını döndüğünden emin... Korku, endişe, kaygı ve şüphe içinde... Böylesi insanın ortaya koyduğu amel kendini tatmin etmediği gibi, neye benzeteceğinizi de bilemezsiniz. Son zamanlarda sıkça karşılaştığımız ve *'Subhanallah!'* demekten kendimizi alıkoyamadığımız yurttan görüntüler gibi. Bir elinde mushaf, öteki elinde batıl sistemin çarkı, sağ eliyle mushafın sol eliyle küfür çarkının kolunu çeviren yurdumun seçkinleri misali.

Bu durum onlara yakışabilir. Çünkü onlar, yola yanlış yerden girmiş, ilk düğmeyi hatalı iliklemiş, tağuta imanla Allah'a imanın, şirkle tevhidin ve hakla batılın aynı heybede taşınabileceğine inanmışlardır. Ancak aynı şeyi muvahhid bir mümin için söylemek ve yakıştırmak mümkün değildir. Sırtımızı tam olarak dönemediğimiz, yönelişimizin karşısında konumlanmış ve gözlerimizin takılı kaldığı her şey inancımızı ve hizmetimizi şüpheli hâle getirir.

Herbirimiz yöneldiğimizi düşündüğümüz hakka dair noktaları ve tam zıddında yer alan batıla dair olanları bir düşünelim. Sonra sırtımızı hakkıyla dönüp dönmediğimize bakalım. Zannımca yönelişlerimizin sahih olup olmadığını böylece anlayabiliriz.

3. 10/Yunus, 105

4. Bkz. 30/Rum, 30 ve 43. ayetler.

Sema Ehli Sesini Tanıyor Mu?

"Şayet o tesbih edenlerden olmasaydı, dirilecekleri güne kadar (balığın) karnında öylece kalırdı." [5]

Ayet-i kerimede Yunus'a *aleyhisselam* dair önemli bir bilgi veriliyor. *'Şayet o tesbih edenlerden olmasaydı'* ifadesi burada كا ن fiiliyle kullanılıyor. Geçmişe dönük bir telmih var. Sanki imtihana uğramadan önce yaptığı tespihlerin Yunus'un kurtulmasına vesile olduğuna işaret ediliyor. Ayeti tefsir eden Katade, Dahhak, Ebu'l Aliye, Vehb b. Münebbih burada vurgunun geçmişe yani imtihana duçar olmadan önceki rahatlık dönemine olduğunu söylüyorlar. İbni Cerir et-Taberi de bu görüşü tercih ediyor.

Muhammed b. İshak, Bezzar, İbni Cerir ve İbni Ebi Hatim senediyle birlikte Allah Rasûlü'nden *sallallahu aleyhi ve sellem* şu tefsiri aktarıyorlar:

"Yunus balığın karnında: 'Senden başka ilah yok. Sen tüm eksikliklerden münezzehsin. Ben nefsime zulmettim!' diye dua edince, duası arşın etrafını sardı. Melekler:

— Rabbimiz! Bu zayıf ve uzaklardan gelen ses, tanıdık bir sese benziyor, dediler. Allah:

— Tanımadınız mı? dedi. Melekler:

— Hayır. Bu kimin sesidir? dediler. Allah buyurdu ki:

— Bu, kulum Yunus'un sesidir. Melekler:

— Rabbimiz! Bu, sürekli salih amelleri ve kabul olan duaları katına yükselen Yunus'un sesidir. Ne olur, rahatlık anında yaptığı (amellere) binaen ona merhamet etsen de, içinde bulunduğu dertten kurtarsan, dediler. Allah kabul etti ve balığa emretti, balık onu sahile bıraktı."

Bu rivayet Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* İbni Abbas'a *radiyallahu anh* tavsiyesini hatırlatıyor bizlere.

"Rahatlık anında (ibadetlerinle) kendini Allah'a tanıt ki, sıkıntı anında Allah seni tanısın/dualarına icabet etsin."

5. 37/Saffat, 143-144

Nereye Varmak İstiyorum?

Dünya hayatı imtihan yurdudur. Kişi, imtihanın nereden ve nasıl geleceğini bilemez. Aramızda can, mal ve çocukları hususunda imtihana uğramayan yoktur sanırım. Ankebut suresinin ilk ayetlerinden öğrendiğimiz kadarıyla bundan kaçınmak da pek mümkün değildir. İmtihan ve musibetlerden kurtulma isteği iman iddiasından vazgeçmek demektir ki bundan Allah'a sığınırız.

Asıl mesele şudur: Sema ehli bizim sesimizi tanıyor mu? Zorluk anında zorunlu olarak ellerimizi semaya kaldırdığımızda -ki bu bir ayrıcalık değildir. Çünkü müşrikler de imtihan anında içtenlikle Allah'a yönelir- *'Rabbimiz! Bu tanıdık bir ses.'* diyecek dostlarımız, bizim için istiğfarda bulunacak melekler var mıdır?

Afiyet içinde olduğunu düşünen, imtihanların çetin ve sarsıcı atmosferine girmemiş olan kardeşlerimiz, durumlarını fırsat bilmelidirler. Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* tespih eden sesleri, istiğfarla ıslanmış dilleri, semaya yücelen salih amelleriyle kendilerini gök ehline tanıtmalıdırlar. İmtihan içerisinde olan ve rahatlık anında Allah'a hakkıyla yönelmemiş olanlar ise, bu hâllerinden tevbe etmeli, Rabblerinin rahmetine sığınmalı, O'nun yardımıyla eksiklerini telafi etmelidirler.

Allah *subhanehu ve teâlâ* rahatlık anında zatını unutmuş olanlara imtihanlarla kendini hatırlatabilir. Bu, hem bir nimet hem de fırsattır, kaçırmamak gerekir.

"(Hayır öyle değil) Yalnızca O'na dua edip yalvarırsınız. O da dilerse dua ettiğiniz sıkıntıyı giderir ve siz O'na şirk koştuklarınızı unutursunuz. And olsun ki, senden evvel kavimlere rasûller gönderdik. (Allah'a) yalvarır ve boyun eğerler diye onları sıkıntılar ve zorluklarla imtihan ettik. Bari imtihana uğradıklarında boyun eğip yalvarsalardı! Ama kalpleri katılaştı ve şeytan yapmakta olduklarını onlara süslü gösterdi." [6]

Çocuktur Yapar!

Temas etmek istediğim bir diğer husus, küçük yaşlarda olan çocuklarımızın kullandığı nahoş ve İslam edebine aykırı kelimelerdir.

Bazı ebeveynler, fazla telaşlı oluyorlar. Çocuğun kullandığı ve hoşlarına gitmeyen bir kelime nedeniyle uykuları kaçabiliyor.

6. 6/En'am, 41-43

Önce, Allah Rasûlü'nden *sallallahu aleyhi ve sellem* bir hatırlatmada bulunayım:

"Allah Er-Refik'tir, rıfkı/yumuşaklığı sever. Yumuşaklığa verdiğini sertliğe vermez." [7]

Çocuklarımızla ilgili hangi sorunla karşılaşırsak karşılaşalım öncelikle sakin olmayı ve telaşa kapılmamayı öğrenmeliyiz. Zira yumuşaklık, sakinlik ve serinkanlılıkla sağlanabilir. Telaş, kaygı, acele ise sonu iyi hesaplanmamış, sert tutumlar ortaya çıkarır. Allah *subhanehu ve teâlâ* Er-Refik olduğundan suhulet, sükûnet ve yumuşaklıkla çözülen sorunlara yardımcı olur. Kulun çabasını bereketli kılar ve istenilen neticeyi elde etmesini kolaylaştırır.

Salih olmayan kaygılarla çocuk yetiştirenler, tüm yatırımlarını vitrine yaparlar.
Yatırımını vitrine yapan insanların tüm emekleri bir taşla, tuzla buz olacak kadar zayıf ve dayanaksızdır.

Çocuklarımız, hayatı tanımaya, öğrenmeye ve öğrendiklerini uygulayarak var olmaya çalışıyorlar. Duydukları veya gördükleri bir şeyi tekrar etmeleri gayet normaldir. Ancak, tam anlamıyla akledemedikleri ve kötülük düşünmedikleri için Allah *subhanehu ve teâlâ* onları sorumlu kabul etmiyor. Anne ve babaların da Allah'ın sorumlu tutmadığı çocuklarına aynı muameleyi yapmaları, *'Çocuktur yapar.'* diyebilmeleri, sükûnet ve yumuşaklıkla meseleyi ele almalarını kolaylaştırır.

Çocuklarımızı yetiştirirken bir diğer ölçümüz kendi çocukluğumuz olmalıdır. Çocukken söylediğimiz veya yaptığımız şeylerin ne kadarını bugün yapıyoruz? Çocuklarımız da bizden farklı olmayacaktır.

Çocuğun değişmeyecek olan sabit ahlak ve karakteri ev ortamına ve ebeveyn ahlakına uygun olarak gelişir.

7. Müslim, 2593.

Siz, ortamınızdan ve şahsi ahlakınızdan eminseniz telaş etmenize gerek yoktur. Komşudan, sokaktan, arkadaştan duyulan kötü kelimeler unutulur. Kendinizle ilgili endişeleriniz varsa, o zaman çocuğu ıslah etmeyi bırakıp kendinizi ıslah etmeniz daha sağlıklı ve sonuç almaya dönük bir girişim olur.

Bu vesileyle çocuk yetiştiren kardeşlerimize mühim bir konuyu hatırlatmakta fayda görüyorum:

Çocuklarımızda gördüğümüz ve bizi rahatsız eden problemlerde hiçbir girişimde bulunmadan önce samimiyetle düşünelim. Bizi tam olarak rahatsız eden şey nedir? Çocuğumuzun İslam ahlakı üzere olup olmaması, ebedî hayatın selameti, İslam davası için kazandıkları ve kaybettikleri mi? Yoksa çevrenin ne düşüneceği, konu komşunun, hısım akrabanın değerlendirmeleri midir?

Çünkü ıslah edebilmenin ilk şartı, niyetlerin salih olmasıdır. Birçoğumuz çocuk yetiştirirken daha ilk adımdan kaybediyoruz. Çünkü, topluma rehin olarak çocuk yetiştiriyoruz. İnsanların ne diyeceği, ne düşüneceği çocuklarımızla aramızdaki eğitim ilişkisini belirliyor.

Bu kaygılarla büyütülen bir çocuk -Allah'ın rahmet ettikleri müstesna- iyi bir münafık olabilir, çok güzel rol yapan bir artist de olabilir, birden fazla maske kullanabildiği için herkesin takdirini kazanan, her ortama uyumlu, çevrenin beğeni ve eleştirisine rehin edilmiş iyi bir kurbanlık da olabilir. Fakat iyi bir mümin olamaz. Her nerede olursa olsun Allah'tan korkan, bilinsin veya bilinmesin Müslüman kardeşlerinin iyiliği için çalışan, insana, topluma ve çevreye zarar vermekten kaçınan takva sahibi, salih, muhsin bir birey olmaz.

Salih olmayan kaygılarla çocuk yetiştirenler, tüm yatırımlarını vitrine yaparlar. Yatırımını vitrine yapan insanların tüm emekleri bir taşla, tuzla buz olacak kadar zayıf ve dayanaksızdır.

Bir müfekkir, ahlak konusunda insanları ikiye ayırır. Ahlaklı insanlar ve ahlaka uygun yaşayan insanlar... Ahlaklı insan, ahlaki ilkeleri içselleştiren, doğruluğu ve gerekliliğine inanarak güzel ahlakı pratikleştiren insandır. Ahlaka uygun yaşayan insan ise, toplum tarafından takdir edilmek ve olumsuz eleştirilerden korunmak için ahlaklı olmaya çalışan insandır.

Bu iki farklı tip nasıl oluşur?

Ahlaklı insan, sözel uyarı ve telkinlerden ziyade, ebeveyninin doğal yaşantısından ahlak öğrenen insandır. Ahlaka uygun davranan bireyse, sürekli bir şekilde sözel telkinlere maruz kalan fakat ahlakın yaşam biçimi olduğu salih ortamdan mahrum olan insandır...

Farkı şöyle örneklendirebiliriz: Ezan okunduğu zaman ne iş olursa olsun bırakıp namaza koşan bir ebeveynin çocuğu, namazın önemine dair vaaz dinlemese dahi namazın önemini bilir. Namaz ahlakına sahiptir. Namazın bulaşıktan, çamaşırdan, komşuyla muhabbetten... daha önemsiz olduğu, en basit şeyler için dahi ertelenebildiği bir evde namaz ahlakı öğrenilmez.

Çevresiyle geçimli, akrabalarıyla sılai rahim bağlarını koruyan, büyüklere saygılı bir ebeveynin çocuklarına iyi huylu olmayı ve saygıyı telkin etmelerine lüzum yoktur. Böyle bir evde kendiyle ve çevreyle barışık, hak gözeten, saygılı bir birey yetişir.

Ailenin tüm fertleriyle kavgalı, büyüklerin zalimliğinden, yaşıtların anlayışsızlığından, küçüklerin saygısızlığından şikayet eden, sürekli didişme, gıybet, husumet hâlinde olan bir evde bu duruma bağlı olarak okulda, iş hayatında, cemaat çalışmasında herkesle sorunlu bir birey yetişir.

Sözlü uyarılar ahlaka uygun yaşayan bir robot, ortama uygun rol yapan bir oyuncu meydana getirebilir. Fakat özünde insan, amellerinde salih, ahlakı güzel bir birey asla.

Galiba birçoğumuz içinde yaşadığımız reklam, imaj ve gösteri toplumuna ayak uydurup, işin kolayına kaçıyoruz. Ahlakı telkin etmenin dayanılmaz hafifliğine kapılıp, ahlakı yaşam biçimi hâline getirmenin niyet, irade ve çaba isteyen meşakkatini göze alamıyoruz.

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* bir hadisiyle (mealen) veda edelim:

'Kıyamet gününde sizin bana en sevimli ve yakın olanınız, ahlakı güzel olanlarınızdır. En sevimsiz ve uzak olanınız ise geveze, ağzı bozuk ve kibirli olanlarınızdır.'

Her nerede olursanız Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bereketli kıldığı, sevip razı olduğu kullardan olmamız duasıyla sizleri Allah'a emanet ediyorum.

Biz müminler başarıya bir nimet olarak bakar, her nimet ve güzellikte olduğu gibi onu elde etmeye çalışırız. Fakat, Allah'a ve ahiret gününe iman gerçeğinden uzak dünya ehli insanların yaptığı gibi başarıyı put hâline getirmez, hayatın merkezine yerleştirmeyiz.

Başarı

Başyazı

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Allah *subhanehu ve teâlâ*, yarattığı varlıklar arasında insana özel bir değer vermiştir:

'Değerli bir varlık' [1] olarak dünyaya gelen ve bu değerini insan olmasından alan beşer, bir yol ayrımıyla karşı karşıya bırakılmıştır.

"Ve ona iki yol gösterdik." [2]

İlki: Rasûllerle aydınlatılan, indirilen kitaplarla belirginleştirilen iman ve İslam yoludur. İkincisi: Şeytan, nefis ve hevanın hüküm sürdüğü şirk ve küfür yoludur.

'Değerli/üstün/şerefli' sıfatlarıyla varlık âlemine dahil olan insanın bu özelliklerini koruyabilmesi için iman yolunu tercih etmesi gerekmektedir. Aksi hâlde varlığın sahibi olan Allah, *'insan olması hasebiyle'* verdiği üstün sıfatları insandan çekip almakta, tenzilî rütbeyle insanı *'aşağıların aşağısı'* olmakla cezalandırmaktadır.

"Ve bu güvenli beldeye. Andolsun ki biz insanı en güzel surette yarattık. Sonra onu esfel'i safiline (aşağıların aşağısına) çevirdik. İman edip salih amel

1. *"Andolsun ki biz insanı üstün/değerli/şerefli kıldık." (17/İsra, 70)*
2. *90/Beled, 10*

işleyenler müstesna. Onlar için kesintisiz bir mükâfat vardır." [3]

"Andolsun ki, cinlerin ve insanların birçoğunu cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır, onunla anlamazlar; gözleri vardır, onunla görmezler, kulakları vardır, onunla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha sapkındırlar. Bunlar gafillerin ta kendileridir." [4]

Bu ilahî ölçüye binaen her muvahhid mümin, değerli, şerefli ve üstündür. Bir bütün olarak müminlerin sahip olduğu bu üstünlük, ortaya koydukları çaba, irade ve salih amelin farklılığı ve yoğunluğuna oranla farklılık arzetmekte, mertebe ve derece farkını ortaya çıkarmaktadır. Allah *subhanehu ve teâlâ* bir ayette şöyle buyurmaktadır:

"Sonra kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Onlardan kimi nefsine zulmeder, kimisi orta yolludur. Kimisi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışıp öne geçer. Bu, büyük lütuf ve ihsanın ta kendisidir." [5]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bu hakikate şöyle işaret eder:

"Her ikisinde hayır olmakla (birlikte) kuvvetli mümin, zayıf müminden daha hayırlı ve Allah'a daha sevimlidir..." [6]

İslam'ın genel öğreti ve ilkelerinden öğrendiğimiz hakikat, güçlü, öncü, başarılı, örnek olan müminlerin Allah ve Rasûlü tarafından daha fazla sevildiği ve takdir edildiği/edileceğidir.

Bu olumlu sıfatlar arasından başarının tanımı, hangi alanları kapsadığı ve başarıyı kolaylaştıran etkenler başyazımızın içeriğini oluşturacaktır.

Kur'an ve Sünnet ıstılahında muvaffak olmak/tevfik olarak yer etmiş olan başarı, bir alanla sınırlı olmayan kulluğun ve hayatın her alanını kapsayan övülmüş bir sıfattır.

Başarılı öğretmen, başarılı tüccar, başarılı ebeveyn, başarılı bilim adamı, başarılı evlat, başarılı davetçi, başarılı dava adamı, başarılı komutan, başarılı lider... Şeriat, elde edilen güzel sonuçlar ve takdir edilen meziyetleri başarı/muvaffakiyet olarak isimlendirmiştir.

Allah *subhanehu ve teâlâ*, müminlerin cenneti ve rızai ilahiyi elde etme çabalarını Kur'an'da *'fevz'*/başarı kelimesiyle ifade etmiştir.[7]

Müminin, nefis ve şeytanın ayartmalarına, dünyanın oyalayıcı ve aldatıcılığına rağmen; Allah'a ve Rasûlü'ne itaat edip, nefis mücadelesini kazanmasına *'fevz'*/başarı denmiştir.[8]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem:*

" 'Beni cennete yakınlaştırıp, ateşten uzaklaştıracak şey nedir?' diye soran bir adama: 'Andolsun ki bu adam muvaffak kılınmıştır/başarılı bir soru sormuştur.' diyerek karşılık vermiştir." [9]

"Talha b. Ubeydullah, Hadramevt mıntıkasında yaptığı ticaret sebebiyle yüklü bir kazanç elde etmişti. O gece bir türlü uyuyamadı. Hanımı Ümmü Gülsüm binti Ebu Bekir rahatsızlığının sebebini sordu: 'Evinde bu kadar çok parası olan bir adamın Rabbi hakkındaki zannı ne ola ki?' diye cevapladı. Hanımı: 'Neden üzülüyorsun ki, sabah insanları çağırır seni rahatsız eden bu malı onlar arasında taksim edersin.' dedi. Talha b. Ubeydullah: 'Şüphesiz ki sen muvaffak kılınmış adamın, muvaffak/başarılı kılınmış kızısın.' diyerek hanımını takdir etti." [10]

Bu örneklerin yeterli olduğunu düşünerek diyebiliriz ki: Başarı/muvaffakiyet yaşamın ve kulluğun her alanında kendini gösteren, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* sevip razı olduğu olumlu hasletlerdendir.

Başarı Nedir?

Dinî veya meşru olan dünyevi alanlarda ortaya koyduğumuz çaba ve elde ettiğimiz neticenin bizi mutmain etmesi, çabamızın muhatabı olan insanlar tarafından memnuniyet ve takdirle karşılanmasıdır.

Meşru Olmayan Başarı Anlayışı!

Biz müminler başarıya bir nimet olarak bakar, her nimet ve güzellikte olduğu gibi onu elde etmeye

3. 95/Tin, 3-6
4. 7/A'râf, 179
5. 35/Fatır, 32
6. Müslim
7. Bkz: 9/Tevbe, 72; 9/Tevbe, 100.
8. 33/Ahzab, 71
9. Rivayet Sahihi Müslim'de geçmektedir. Allah Rasûlü soruya şöyle cevap vermiştir: "Allah'a ibadet edip, hiçbir şeyi O'na ortak koşmaz, farz namazları kılıp, zekâtı verir ve akrabalık bağlarını gözetirsin."
10. Siyer A'lam Nubela

Mümin, ortaya çaba koyduktan sonra neticeyi Rabbine bırakır. Sonuç istediği gibi muvaffakiyet/başarı olursa Allah'a hamdeder. İstemediği ve beklemediği bir sonuç karşısında öfkelenmek, yıkılmak, ümitsizliğe kapılmak gibi cahiliye insanının davranışlarını sergilemez. 'Keşke şöyle olsaydı!' tarzında gizliden gizliye kadere itiraz ve rızasızlık içeren yaklaşımlarla şeytana kapı aralamaz. 'Allah'ın kaderi ve Allah dilediğini yaptı.' diyerek Allah'ın subhanehu ve teâlâ ilim ve hikmetine iman ve teslimiyetin gereğini ortaya koymuş olur.

çalışırız. Fakat, Allah'a ve ahiret gününe iman gerçeğinden uzak dünya ehli insanların yaptığı gibi başarıyı put hâline getirmez, hayatın merkezine yerleştirmeyiz. Şöyle ki:

Mümin, ortaya çaba koyduktan sonra neticeyi Rabbine bırakır. Sonuç istediği gibi muvaffakiyet/başarı olursa Allah'a hamdeder. İstemediği ve beklemediği bir sonuç karşısında öfkelenmek, yıkılmak, ümitsizliğe kapılmak gibi cahiliye insanının davranışlarını sergilemez. *'Keşke şöyle olsaydı!'* tarzında gizliden gizliye kadere itiraz ve rızasızlık içeren yaklaşımlarla şeytana kapı aralamaz. *'Allah'ın kaderi ve Allah dilediğini yaptı.'* diyerek Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* ilim ve hikmetine iman ve teslimiyetin gereğini ortaya koymuş olur.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki:

"Her ikisinde de hayır olmakla (birlikte) kuvvetli mümin, zayıf müminden daha hayırlı ve Allah'a daha sevimlidir. Sana faydalı olan şey hususunda hırslı/istekli ol, Allah'tan yardım iste ve acziyete düşme. Başına (istemediğin) bir şey gelirse de (sakın) 'Şöyle şöyle yapmış olsaydım, böyle böyle olurdu.' deme. Fakat şöyle de: 'Allah'ın kaderi ve Allah dilediğini yaptı. Çünkü, 'şayet/keşke' şeytana kapı aralar." [11]

Başarıyı Kolaylaştıran Etkenler

Başarı, Allah'tandır!

Müminin arzuladığı tüm dünyevi nimetler gibi başarı nimeti de Allah'tandır. Onu elde etmenin en önemli sebebi, gönülden ve yalvararak Allah'a dua etmektir.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, Ali'ye *radıyallahu anh* şu duayı öğretmişti:

اللهم اهدني وسددني

"Allah'ım beni hidayet et ve (her işimde) isabet ve başarı ihsan eyle!" [12] [13]

O *sallallahu aleyhi ve sellem* başarının önündeki engellerden Allah'a *subhanehu ve teâlâ* sığınırdı:

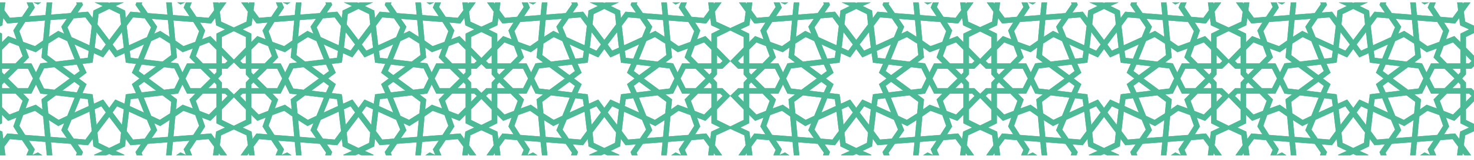
"Allah'ım! Acziyet ve tembellikten, korkaklık ve yaşlılıktan, kabir azabından, hayatın ve ölümün fitnesinden sana sığınırım." [14]

Başarıya talip olan kardeşimiz böylesi umumi dualarla dilini ıslak tuttuğu gibi, yöneldiği hususi alanla ilgili Rabbinden başarı talep etmeyi ihmal etmemelidir.

Belirli bir sahada çalışma yapan birçok kardeşimizin tecrübesiyle sabittir ki, kişi başlayacağı işe dair özel dualarla Rabbine yöneldiğinde işler suhulet içerisinde yürümekte, iş, sahibine lezzet vermekte ve sonuçları itibariyle göz aydınlığı olmaktadır. Duanın unutulduğu veya şeytan tarafından unutturulduğu durumlardaysa çalışma çileye dönüşmekte, engeller, çalışanların gözünde büyümekte, netice olarak geriye stres ve yorgunluk kalmaktadır.

11. Müslim

12. Müslim
13. 'Sedad' her işin en güzel, isabetli ve başarılı bir şekilde ifa edilmesini ifade eder.
14. Muttefekun Aleyh

Allah *subhanehu ve teâlâ* tarafından muvaffak kılınan insanlar, işlerinin her bir merhalesi ve detayını dua ve Allah'a yönelmeyle yapan insanlardır. Duaya muvaffak kılınmak, başarının ve yolun Allah'ın yardımıyla yüründüğünün ilk belirtisidir.

Kendimizi Tanıma

Her insanın doğuştan getirdiği fıtri ve sonradan elde ettiği kesbi yetenekleri vardır. Ortaya konan irade ve çabanın başarılı bir sonuç vermesi, kişinin yetenek sahibi olduğu alanda çalışmasıyla mümkündür. Yetenek sahibi olmadığımız alanlarda disiplin ve özveriyle yaptığımız çalışmalar dahi vasat sonuçlar verir.

Bu sebeple kişinin öz nefsini, yetenekli olduğu alanı ve sahip olduğu potansiyeli bilmesi gerekir.

Kişinin kendini tanımasının önemli oluşunun yanında, yeteneğinin tespiti ve ilgi duyduğu alana yönlendirilmesinde ebeveyn, öğretmen ve İslami-sosyal çalışmalarda sorumluluk sahibi kardeşlerimize önemli görevler düşmektedir.

Birçok insan -hususen gençler- ya her alanda kendilerini yetenekli görmekte ya da hiçbir alanda yeterli olmadıklarına inanmaktadırlar. Birinci grup, yöneldiği birçok işin başarısızlıkla neticelendiğini görüp güven kaybı yaşamakta, ikinci grup ise, çaba, emek, başarı gibi kavramlardan dahi korkmaktadırlar. İki uç noktayı tespit edip olması gereken vasata çekmek ve gerekli nasihatlerle yönlendirmek, gençleri olumsuz iki afetten koruyacaktır.

Teknik Bilgilere Sahip Olmak

Her alanın bazı teknik yönleri bulunmaktadır. Başarılı olmak isteyen mümin, yeteneği teknikle bütünleştirip yoluna öyle devam etmelidir. Çalıştığımız alana dair kitaplar okumak, görsel materyallerden faydalanmak, kurs vb. eğitim faaliyetlerine iştirak etmek, uzman denetiminde pratik yapabilecek saha çalışmalarına katılmak, teknik donanım elde etmek için yapılacak faydalı çalışmalardandır.

Programlı Çalışmak

Başarı, yetenek, teknik donanım ve programlı çalışmanın ürünüdür. Yapılan birçok araştırma göstermiştir ki günlük iki saat programlı ve istikrarlı bir çalışma, programsız ve dağınık yapılan yoğun çalışmalardan daha verimli ve başarılı neticeler ortaya çıkarmıştır.

Çalışma için seçilen vakitlerin beden ve zihnin dingin olduğu, günlük meşgaleler nedeniyle sık kesintilerin yaşanmayacağı zamanlar olmasına dikkat edilmelidir. İslami açıdan çalışmaya en elverişli zaman, günün erken vakitleridir. Sabahın ilk saatleri bedenin zinde ve zihnin açık olduğu ve çalışmaya manevi bereketin eşlik ettiği saatlerdir.[15]

Hedefleri Belirlemek!

Programlı bir çalışmanın nihai hedefleri belli olmalıdır. Hedefi belli olan insanların çalışma azmi ve motivasyonu yüksek olur. Hedef, çalışmanın istikametini ve yoğunluğunu belirleyen rehber gibidir. Hedefi belli olan insan, karşısına çıkan ilahî lütufların farkına varır, fırsatları kaçırmaz. Hedefi olmayan insan ise, rotasız gemi gibidir. Rüzgar hangi yönden eserse essin sadece sürüklenir.

Başarılı olmak isteyen mümin iki tür hedef sahibi olmalıdır:

- Nihai hedef: Buna ana hedef diyebiliriz.
- Yan hedef: Buna ara hedef diyebiliriz.

Ana hedefe giderken gerekli olan merhaleleri tespit etmelidir. Her bir merhaleyi müstakil olarak değerlendirmeli, merhale bitimini küçük-ara hedef hâline getirmelidir. Böylece ana hedefin uzun ve uzak oluşuyla yılgınlığa düşmektense, ara hedeflerin yakın ve ulaşılabilir oluşuyla çalışma azmi bilenmiş olur.

Belirlenen hedeflerin gerçekçi, ulaşılabilir, somut ve ölçülebilir olması gerekir.

Örnek verecek olursak, ilim talebesi bir kardeşimizin *'Günlük üç kitap okuyacağım.'* demesi gerçekçi olmayan ve ulaşılması imkânsız bir hedeftir. *'Çok kitap okuyacağım.'* hedefiyse somut olmayan ve ölçülmesi zor bir hedeftir. Fakat *'Günde yüz sayfa kitap okuyacağım.'* gerçekçi, ulaşılabilir, somut ve ölçülebilir bir hedeftir.

---

15. *Hadis-i şerifte: "Ümmetimin bereketi erken vakitlerde kılınmıştır." (Müsned) buyrulmaktadır.*

Programlı bir çalışmanın nihai hedefleri belli olmalıdır. Hedefi belli olan insanların çalışma azmi ve motivasyonu yüksek olur. Hedef, çalışmanın istikametini ve yoğunluğunu belirleyen rehber gibidir.
Hedefi belli olan insan, karşısına çıkan ilahî lütufların farkına varır, fırsatları kaçırmaz. Hedefi olmayan insan ise, rotasız gemi gibidir. Rüzgar hangi yönden eserse essin sadece sürüklenir.

Esnek Olmak

Kişi, hedef belirler, program yapar ve istikrarlı bir çaba ortaya koyabilir. Kimi zaman kendinden kaynaklı kimi zaman harici sebeplerden bazen de hedefle program arasındaki uyuşmazlıktan dolayı çalışma istenilen istikamette ilerlemez. Bu tip durumlarda ısrarcı olmak kişiye ve programına zarar verir. Sağlıklı bir değerlendirme ve tecrübe sahibi insanlarla istişare, sorunun tespitine yardımcı olur. Esnek bir tavır gösterip, yürümeyen kısımları düzeltmek, gerekirse yeni bir programla yola devam etmek gerekir. Burada dikkat edilmesi gereken şey, kişinin nefsinden kaynaklı problemlerle kendi dışında gelişen sorunları ayırt edebilmesidir. Örneğin, uykuya olan düşkünlüğü nedeniyle güne geç başlayan, çalışma isteği olmayan, vakit öldürmeyi seven kişi, programına müdahale etmeyip öz nefsini ıslah etmelidir. Böyle bir insan programın yürümediğini bahane eder ve sürekli programa veya hedeflerine müdahale edecek olursa tembellik ve iradesizliğine kılıf üretmiş olur.

Tek Bir Şeyle İlgilenmek

Başarıyı kolaylaştıran etkenlerden biri de, kişinin tek bir şey üzerine yoğunlaşması, emek ve gayretini bir noktada sabitlemesidir. Birden fazla alanda aynı anda başarılı olmak mümkündür. Fakat bu, toplumda bir elin parmaklarını geçmeyecek sayıda insanın harcıdır. Genel olarak insanlar, irade, niyet ve emekleri böldüklerinde yöneldikleri alanların tümünde vasat veya daha düşük bir performans sergilerler.

Hedefe ulaşmak için birden fazla alanda başarılı olmak gerekiyorsa, ihtiyaçlar sıralanmalı, tek tek ele alınıp peşi sıra çalışma yapılmalıdır.

Çoğumuz, uzun süreli çalışmalarda vakit kaygısını dile getirmekte, tek bir alana yoğunlaştığımız takdirde uzun yıllar hedefe ulaşamayacağımızı düşünmekteyiz.

Oysa basit bir hesaplama yapıldığında bu düşüncenin, yerinde bir endişe olmadığı rahatlıkla görülecektir. Günün altı saatini üç ayrı çalışmaya bölen bir insanın, aynı altı saati tek bir çalışmaya yöneltmesi, yoğunlaştığı parçanın hedeflenen süresinin üçte birinde biteceği ve kalan sürede diğer iki parçaya sırayla yoğunlaşabileceği anlamına gelir. Kaldı ki, tek bir şeye teksif edilen dikkat, daha iyi anlamayı, farklı alanlarla dikkatli bağlantılar kurmayı, eldeki bilgi ve tecrübeyi pratiğe daha verimli dökmeyi sağlar.

İlgili Olduğumuz Alanın Öncülerini Takip Etmek

Alanımızda öncü olan şahsiyetlerin biyografileri okunmalı, yaşayanların hayatları yakından takip edilmelidir. Böylece başarı yolunda karşılaşılan zorlukların bize özel olmadığını, birçok insanın aynı zorluklarla mücadele ettiğini görmüş oluruz. Şahsi çabamızla aşamadığımız ve hedefe giden yolu tıkayan birçok sorunu, bir başka insanın hayatındaki çözümle aşar veya ufuk açıcı bir fikir edinmiş oluruz.

Başarmış insanları gördükçe kendimize ve emeğimize olan güvenimiz artar.

İşlerimizde başarılı olma isteği -başarı putlaştırılmadığı müddetçe- Allah'ın her daim bizi gördüğü ve yaptığımız amelin Allah'a takdim edileceğini bilmenin yani ihsan ve takvanın amellerimize yansımasıdır. Ve Allah kullarından muhsin ve muttaki olanları sever.

Başarılı Olmuş veya Azim Sahibi İnsanlarla Bir Arada Olmak

Tembellik ve çalışkanlık bulaşıcıdır. Başarı hedefi olan mümin tembel, aciz, her şeyden şikayet eden, yapmayan ama eleştiren, hayal dünyasında yaşayan, gerçeklikten uzak insanlarla arkadaşlık etmez, etmemelidir.

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* salih arkadaş ve kötü arkadaş örneğini hatırımızda tutup[16] arkadaş ve ortam seçimimizi ona göre yapalım.

Bizi ileriye taşıyan, kendisinden her daim yeni şeyler öğrendiğimiz, azmimiz kırıldığında çalışma temposuyla azmimizi bileyen arkadaşlar edinelim.

Sonuç Olarak

İşlerimizde başarılı olma isteği -başarı putlaştırılmadığı müddetçe- Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* her daim bizi gördüğü ve yaptığımız amelin Allah'a takdim edileceğini bilmenin yani ihsan ve takvanın amellerimize yansımasıdır. Ve Allah kullarından muhsin ve muttaki olanları sever.

Hiçbir başarı öylesine ve kendiliğinden gelişmez. Gerçekçi bir program, disiplinli çalışma ve Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımıyla başarı elde edilebilir.

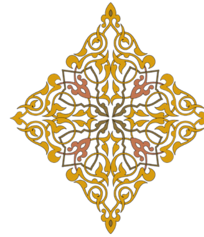
Başarı, kişinin yapıyor olduğu ve yapmayı hedeflediği işlerden lezzet almasını sağlar.

Şu dünyada başarının en fazla yakıştığı insanlar mümin, muvvahid ve hanif kişilerdir. Çünkü, inandıkları Allah, isimlerin en güzeline ve sıfatların en yücesine sahip; tâbi oldukları Rasûl *sallallahu aleyhi ve sellem,* hayatın her alanında başarılı bir örnek; rol modelleri olan sahabi, nesli her biri kendi alanında başarılı insanlardır.

Rabbimiz! Bize hidayet et ve işlerimizde isabet ve başarı ihsan eyle...

Dilimiz Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* öğrettiği bu sözlerle ıslak olmalı, niyet ve amellerimiz dilimizde olanla uyumlu olmalıdır.

Sözümüzün sonu, âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

16. *"İyi arkadaşla kötü arkadaş misk taşıyan kimse ile körük üfüren kimse gibidir. Misk taşıyan ya sana onu ikram eder yahut sen ondan (miski) satın alırsın ya da ondan güzel bir koku duyarsın. Körük üfüren kimse ise ya elbiseni yakar ya da ondan kötü bir koku duyarsın!" (Müslim)*

Abdullah b. Mesud *radıyallahu anh* şöyle dedi:

"Hanginizin gücü hazinesini gökte bulundurmaya yeterse, bunu yapsın. Çünkü orası öyle bir yer ki, ona ne güve yer ne hırsızlık ulaşır. Elbette herkesin kalbi hazinesinin yanındadır." [1]

Sufyan b. Uyeyne bir âlimin şöyle dediğini rivayet eder:

"Muhakkak Allah size dünyayı borç olarak verdi ve onu sizden borç olarak istedi. Siz onu gönül hoşluğu ile verirseniz, Allah size 'Bir iyilikten on, yedi yüz hatta daha fazlasıyla...' kat kat mükâfat verir. Eğer onu sizden istemediğiniz hâlde alırsa, siz de sabreder, mükâfatını Allah'tan beklerseniz, sizin için Allah'ın rahmeti olur ve size mutlaka hidayetini verir." [2]

1. *Kitabu'z Zühd ve Rekaik, Abdullah b. Mübarek.*
2. *Kitabu'z Zühd ve Rekaik, Abdullah b. Mübarek.*

Üç Nimetin Karşılığı

Özcan YILDIRIM
ozcanyildirim@tevhiddergisi.net

İslam'a davetin ve pak dinin asıllarına çağrı yapmanın yeri, zamanı ve konjonktürü olmaz. Yer, zaman ve konjonktür bu dinin asıllarını insanlara kitlesel olarak anlatmak için uygun hâle getirilmelidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى (1) وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى (2) مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى (3) وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ
الْأُولَى (4) وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى (5) أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى (6) وَوَجَدَكَ ضَالًّا
فَهَدَى (7) وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى (8) فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ (9) وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ (10)
وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ (11)

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kuşluk vaktine andolsun,

2. 'Karanlığı iyice çöktüğü' zaman geceye,

3. Rabbin seni terk etmedi ve darılmadı.

4. Şüphesiz senin için son olan (ahiret), ilk olandan (dünyadan) daha hayırlıdır.

5. Elbette Rabbin sana verecek, böylece sen razı olacaksın.

6. Bir yetim iken, seni bulup barındırmadı mı?

7. Ve seni yol bilmez iken, doğru yola yöneltip iletmedi mi?

8. Bir yoksul iken, seni bulup zengin etmedi mi?

9. Öyleyse, sakın yetimi üzüp kahretme.

10. İsteyip, dileneni azarlayıp çıkışma.

11. Rabbinin nimetini durmaksızın anlat."

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun...

Geçtiğimiz ay Duha suresinin 6, 7 ve 8. ayetleri üzerinde durmuş ve burada Allah'ın, Rasûlü'ne hatırlattığı üç nimetinin altını çizmiştik. Bu ay da surenin kalan kısmı üzerindeki notlarımızı paylaşmaya çalışacağız inşallah.

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

"O hâlde sakın yetimi hor görüp üzme."

Allah subhanehu ve teâlâ buradan sonraki ayetlerde 6, 7, ve 8. ayetlerin cevabını getiriyor. *'Nasıl ki sen yetim idin, Allah seni barındırdı kahretmedi, ezmedi ve boynunu bükmedi ise, sen de ona aynı muamelede bulun. İyi davran, merhamet et.'*

Seleften Katade'nin dediği gibi *'Yetime karşı bir baba gibi ol!'*

Allah subhanehu ve teâlâ 6. ayette: *"Bir yetim iken, seni bulup barındırmadı mı?"* ayetinin karşılığı olarak burada: *"Öyleyse, sakın yetimi üzüp kahretme"* demiştir. Bu ayet, Allah Rasûlü'ne güzel ahlak ve muamele ilkelerinden birini öğretmektedir. O da yetimlere rıfk ile muamele etmektir.

Allah subhanehu ve teâlâ İslam'ın esaslarını Rasûl'e ve ashabına indirip öğretirken yetimin hükmünü de indiriyor. Sebebi de, insanın kalbinde şefkat olmazsa, kalbi hastalıklı olursa Allah'ın emirlerine icabet edemez.

Allah subhanehu ve teâlâ şöyle buyurmuştur: *"Hayır, aksine, siz yetime ikram etmiyorsunuz. Yoksula yedirmek için birbirinizi teşvik etmiyorsunuz."* [1]

"Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. Biz size, ancak Allah'ın yüzü (rızası) için yediriyoruz, sizden ne bir karşılık istiyoruz, ne bir teşekkür." [2]

Dinin aslı olan tevhidi konu edinen ayetlerde dahi yetimin hakkını gözetme ve güzel muamelede bulunmaktan bahsedilmesi, konunun ehemmiyetinin anlaşılması için bir başka ayrıntıdır.

"Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez." [3]

"Bir vakit İsrailoğullarından: 'Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Anne babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara da iyilikte bulunun.' diye kesin bir söz almıştık." [4]

Müslümanlar yetimlere, yoksullara, zayıflara, muhtaçlara ve gönlü kırık mahzun insanlara şefkat göstermek ve onlara kol kanat germekle emrolunmuşlardır.

"Yüzlerinizi Doğu ya da Batı tarafına çevirmeniz iyilik demek değildir. Asıl iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba, peygamberlere iman edip akrabalara, yetimlere, fakirlere, yolda kalmışlara, dilenenlere ve esirlere, sevdiği maldan harcayanların, namaz kılanların, zekât verenlerin, antlaşma yaptıklarında yapmış oldukları antlaşmaları yerine getirenlerin, zorda, darda ve savaş zamanında sabredenlerin tutumudur. İşte doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. Muttakiler de ancak onlardır." [5]

İnsanın kendisi dışındaki kimselere -ve hususen yetimlere- iyilikte bulunması kalbinde rahmet ve şefkat duyguları oluşturarak yumuşamasına sebebiyet verir. Katılığını atıp yumuşayan bir kalp de Allah'ın emirlerine icabet etmeye hazır hâle gelir.

"Ben Rasûlullah'tan dinledim. Ona bir adam gelmişti. Kalbinin katılığını Rasûlullah'a şikayet ediyordu. Rasûlullah dedi ki:

— Kalbinin yumuşamasını istiyor musun? Adam:

1. 89/Fecr, 17-18
2. 76/İnsan, 8-9
3. 4/Nisa, 36
4. 2/Bakara, 83
5. 2/Bakara, 177

— Evet, istiyorum, dedi. Rasûlullah:

— Yetimi kendine yaklaştır. Başını okşa, ona yediğinden yedir. Muhakkak ki bu, kalbini yumuşatır. Ve böylece sen de ihtiyaçlarına güç yetirirsin.' buyurdu."

Yetimlere yakın ilgi ve fakirlere yardım İslam ümmetinin sosyal dokusunu diri ve dinamik tutar. Kardeşlik ve muhabbet duygularını da kuvvetlendirip pekiştirir.

Abdullah b. Ömer'in *radıyallahu anh* rivayet ettiğine göre Rasûlullah şöyle buyurmuştur:

"Selamı yayınız, fakir ve yoksulları doyurunuz, böylelikle Aziz ve Celil olan Allah'ın size emrettiği şekilde kardeşler olunuz." [6]

Müslümanlar yetimlere, yoksullara, zayıflara, muhtaçlara ve gönlü kırık mahzun insanlara şefkat göstermek ve onlara kol kanat germekle emrolunmuşlardır.

Kendisi de yetim olarak doğmuş ve büyümüş olan Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* yetimliğin ne demek olduğunu çok iyi biliyordu. Yetimlerin sahiplenilmesinin İslam ümmetinin istikbali için ne denli önemli olduğunu da hakkıyla taktir etmekteydi. Birçok hadis-i şerifte bu nebevi duyarlılığı teşvik ve gayretlendirmeyi görüyoruz.

Sehl b. Sa'd'dan *radıyallahu anh* rivayet edildiğine göre Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*: *" 'Ben ve yetimi himaye eden kimse cennette şöylece beraber bulunacağız.' buyurdu ve işaret parmağıyla orta parmağını aralarını biraz aralayarak gösterdi."* [7]

Buna benzer başka hadisler de vardır. Bu tür teşvik ve gayretlendirmeler, konuyla alakalı ayet-i kerimelerin tefsiri mahiyetindedir.

Kalbi selim müminlerin cennetteki durumları anlatılırken, onların böyle büyük mükâfatlara ulaşmış olmaları dünya hayatında işlemiş oldukları güzel amellerle iniltilendirilmektedir.

Demek ki yetimlere ve fakirlere yakınlık göstererek yüce Allah'ın rızasını gözetip harcamada bulunmak diğer özelliklerle beraber mümini sadıklardan ve muttakilerden kılar.

Özellikle son yıllarda Müslümanların yetimlerinin sayısı çokça artmıştır. Cihad bölgelerinde veya Allah yolunda bazı hizmetleri ifa ederken şehit olan Müslümanların dul kalan ve genellikle de fakir düşen ailelerinin bu tür sorunları ile ciddi bir şekilde ilgilenilmelidir. Şer'i bir sorumluluğun yerine getirilmesi, sünnetin en güzel şekilde ihya edilmesi ve kalplerin yumuşaması için bu hususlarda Müslümanca bir hassasiyet gösterilmeli ve mesele daima gündemde tutulmalıdır.

Ebu Hureyre'nin *radıyallahu anh* rivayet ettiği bir hadis-i şerifte Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Kocasız (dul ya da evlenmemiş yetişkin kızlar) kadınlarla yoksulların işlerine yardım eden kimse, Allah yolunda cihad etmiş gibi sevap kazanır."

Ravi diyor ki: *"Hatta Rasûlullah'ın: 'O kimse tıpkı geceleri durmadan namaz kılan, gündüzleri hiç ara vermeden oruç tutan kimse gibidir.' buyurduğunu da zannediyorum."* [8]

An itibariyle düşünüldüğünde *'kocasız kadınlar'* ifadesinin kapsamına şehitlerin hanımları dışında kocaları cihadda yahut hapishanede bulunan Müslüman hanımlar da dahil edilebilir. Bu durumdaki Müslüman ailelere ve yetimlere yardım eden veya bağış yapan Müslümanların kocasız kadın ve yetimlere minnet duyması gerekir. Çünkü onlar olmasaydı bu fırsatı elde edemeyeceklerdi.

Dul hanımların bir de yetimleri varsa şu cahiliye toplumunda karşılaşmaları muhtemel zorluk ve sıkıntılarla başa çıkmaları hiç de kolay değildir. Velev ki hiç bir maddi sıkıntı yaşamıyor olsalar da böyle bir aileye ve geride kalan yetimlere kardeşlik hukuku gereği yakın ve içten bir alaka gösterilmelidir. Tevhid ümmetinin yapısı işte bu tür güzel hasletlerle canlı tutulabilmektedir. Yetimleri, fakirleri ve gönlü kırık garipleri sahiplenen Müslümanlar, yapacakları bu salih amellerle ecir kazanacak ve kalpleri de yumuşayacaktır. Kendilerine yakın ilgi gösterilen ve yardım edilen yetimler, fakirler ve diğer gariplerin de sahipleniliyor olmaktan dolayı duyacakları sevinci ve özgüveni de düşünmek gerekir. Bu durumda özellikle yetimler üzerinde kötü emelleri olan envai

6. *İbni Mace*
7. *Buhari, Ebu Davud*
8. *Buhari, Müslim*

çeşit örgütlere, çetelere ve tağuti devlete fırsat ve imkân verilmemelidir. Kurtların ve çakalların sürüden bir tane dahi koyunu kapmamaları için Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* rızasını gözeterek mümin kardeşlerimiz olan yetimler, fakirler ve mahzun gariplere kol kanat germek zorundayız. Elde bir lokma dahi varsa, onu kardeşlerimizle paylaşabilecek kalp inceliğine ulaşmak gerekir. Evet, bir lokmayı paylaşmakla karın doymaz. Fakat kalpler muhabbete doyar. İman kardeşliği sevgiyi çoğaltır. Benzerine başka amellerde karşılaşılmayacak yoğunlukta kalpler Allah için birbirine kenetlenir...

... Duha suresindeki ayet nazil olduğunda Müslümanların yetimleri henüz yoktu. Fakat özellikle o dönem şartlarında mükemmel İslam ahlakının temel ilkelerinden birisi böylelikle evrensel bir karakterde ortaya konmuş oldu. İnsanlığın Müslümanların dışında kalan diğer kısmı, günümüzde dahi bu yüksek ahlaki standardın eşiğine bile yaklaşamamıştır.

Yetimlere ve yoksullara yakın ilgi göstermek ve yardımda bulunmak, aynı zamanda davetçi camianın olmazsa olmaz sosyal sorumluluklarındandır. Esasen böyle bir çaba davet çalışmalarının sosyal boyutu itibariyle asla ihmal edilmemesi gereken bir alandır. Hem mağduriyetlerin giderilmesi ve yüce Allah'ın rızasına nail olmak hem de sosyal sorumluluklarda İslam'ın pratik somut örnekliklerini canlı olarak yaşayıp uygulamak açısından bu husus oldukça önemlidir.

Yetimlere, fakirlere, gönlü kırık gariplere, zayıflara ve kimsesizlere merhamet etmenin ve onlara kol kanat germenin insanın aklına gelmeyen daha birçok faydasının olabileceğinin de unutulmaması gerekir.

Ebu Derda künyesiyle bilinen Uveymir b. Zeyd *radıyallahu anh* şöyle rivayet etmiştir: *'Ben Rasûlullah'ı şöyle buyururken dinledim:*

"Fakirleri kollayıp gözetin. Aranızdaki zayıflar sayesinde Allah'tan yardım görüp rızıklandığımızdan şüpheniz olmasın." [9] [10]

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

"Ve sakın isteyeni azarlayıp tersleme."

Müfessirler ayette geçen *'sâil'* kelimesini iki farklı vecihle anlamışlardır:

1. İlme dair soru soran kimse,
2. İhtiyacından dolayı isteyen kimse.

Çünkü 'sâil' kelimesi iki anlamda da kullanılmıştır.

" 'Yolunu kaybetmişken Allah seni nasıl doğru yola eriştirmişse, sen de bilgi isteyen ve doğruyu bulmak isteyeni azarlama.'

Duha suresindeki ayet nazil olduğunda Müslümanların yetimleri henüz yoktu. Fakat özellikle o dönem şartlarında mükemmel İslam ahlakının temel ilkelerinden birisi böylelikle evrensel bir karakterde ortaya konmuş oldu.

İbn İshak söyle demiştir: 'Ve bir şey isteyeni azarlama' sözü, zalim, mütekebbir, azgın ve Allah'ın zayıf kullarına katı davrananlar gibi olma, demektir.

Katade ise şöyle demiştir: 'Miskini merhamet ve yumuşaklıkla gönder.' " [11]

a. İlim İsteyen/Soru Soran Kişi

İlim talebesinin veya âlimin vazifesi, Allah'ın dinini insanlara ulaştırmak ve hiçbir şeyi gizlememektir. Bu, Kur'an'ın da ifadesiyle Allah'ın, ilim sahiplerinden almış olduğu bir sözdür.

"Hani kitap verilenlerden: 'Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz.' diye kesin söz almıştı. Fakat onlar, bunu arkalarına attılar ve ona karşılık az bir değeri satın aldılar. O aldıkları şey ne kötüdür." [12]

9. *Ebu Davud, Tirmizi, Nesai*
10. *Kalp Katılığının Zararları, Ebu Hanzala Hoca -özetle-*
11. *İbni Kesir*
12. *3/Âl-i İmran, 187*

Tevhid ve şirk, kişinin kendisiyle dinini muhafaza edeceği farzlar ve haramlar, apaçık hidayet kapsamında olup gizlenmemesi gereken hususlardır. Bunlara insanlar her ihtiyaç duyduğunda açıklanması gerekir.

"İndirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti biz kitapta insanlara açıkça belirttikten sonra gizleyenler var ya, işte onlara hem Allah lanet eder hem de bütün lanet edebilenler lanet eder. Ancak tevbe edip, durumlarını düzeltenler ve gerçeği açıklayanlar başkadır. Onları bağışlarım. Çünkü ben, tevbeyi çok kabul edenim, çok esirgeyenim." [13]

"Allah'ın indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyip onu az bir paha ile değişenler yok mu, işte onların yiyip de karınlarına doldurdukları, ateşten başka bir şey değildir. Kıyamet günü Allah, ne kendileriyle konuşur ve ne de onları temize çıkarır. Orada onlar için can yakıcı bir azap vardır. Onlar doğru yol karşılığında sapıklığı, mağfiret bedeli olarak da azabı satın almış kimselerdir. Onlar, ateşe karşı ne kadar dayanıklıdırlar! O azabın sebebi, Allah'ın, kitabı hak olarak indirmiş olmasıdır. (Buna rağmen farklı yorum yapıp) kitapta ayrılığa düşenler, elbette derin bir anlaşmazlığın içine düşmüşlerdir." [14]

"Rabbinden sana indirilen gerçekleri insanlara bildir." [15]

"Onlar ki, Allah'ın gönderdiği emirleri duyururlar, Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka kimseden korkmazlar. Hesap görücü olarak Allah (herkese) yeter." [16]

"Kendisine bir ilim sorulup da bunu gizleyen kimseye kıyamet gününde ateşten bir gem vurulacaktır." [17]

"Kim ilmi gizlerse Allah ona kıyamet gününde ateşten gem vurur." [18]

13. 2/Bakara, 159-160
14. 2/Bakara, 174-176
15. 5/Maide, 67
16. 33/Ahzab, 39
17. İbni Mace, Tirmizi
18. Tirmizi

Ebu Hureyre'nin, şöyle dediği rivayet edilmiştir: *"Eğer Allah'ın kitabındaki bir ayet olmasaydı, size hiçbir hadis rivayet etmezdim."* Ebu Hureyre ilmi gizleyenlerle ilgili olan ayeti okumuştur.[19]

"Yüzünü asıp çevirdi, Kendisine âmâ geldi diye. Ne bilirsin? Belki de o temizlenecekti. Yahut öğüt alacaktı da bu, kendisine fayda verecekti." [20]

İbni Ümmü Mektum Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* gelip: *"Beni irşad et, diyordu. Aişe'nin bildirdiğine göre Rasûlullah'ın yanında müşriklerin ulularından bir kişi bulunuyordu. Rasûlullah ond an yüz çevirip öbürüne doğru dönüyordu ve: 'Benim söylediğimde bir şey görüyor musun?' diyordu. O da: 'Hayır', diyordu. İşte: "Yüzünü asıp çevirdi..." ayeti bunun hakkında nazil olmuştur."*

Allah *subhanehu ve teâlâ* ilim isteyene yüz çeviren Peygambere kızmış ve bunu Kur'an'a konu edinmiştir.

Yukarıda zikredilen naslardan anlaşılan Allah'ın indirdiği hükümlerin istisnasız her durumda anlatılması gerektiğidir. Ki dinin asılları konusunda bu durum böyledir. Tevhid ve şirk, kişinin kendisiyle dinini muhafaza edeceği farzlar ve haramlar, apaçık hidayet kapsamında olup gizlenmemesi gereken hususlardır. Bunlara insanlar her ihtiyaç duyduğunda açıklanması gerekir.

İlmin Gizleneceği Haller Var Mıdır?

Yukarıda sayılanların dışında kalan nafile ve fazilet babından olan meseleler bazı özel durumlarda anlaşılmayabilir.

İmam Buhari Sahih'inde bu konuya dair: *'Anla-*

19. Ebu Hayyân, el-Bahru'l Muhit, I, 454
20. 80/Abese, 1-4

mama Korkusundan Dolayı Bir İlmi Bir Topluluğa Anlatmayıp, Başka Topluma Anlatan Kimse Hakkında' diye bir bab/konu başlığı açmış ve bir kaç rivayette bulunmuştur.

Ali *radıyallahu anh*: *'İnsanlara bildiğiyle konuşun. Allah ve Rasûlü'nün yalanlanması hoşunuza gider mi?'* demiştir.

Muaz *radıyallahu anh*, Rasûl'ün *sallallahu aleyhi ve sellem* arkasında yolculuk yaparken:

"Rasûl kendisine üç kere: 'Muaz!' diye sesleniyor. Muaz da: 'Buyur, emret.' diyor. Üçüncü seslenişten sonra Rasûlullah: 'Kim kalbi ile sadık bir şekilde 'Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in de O'nun Rasûlü olduğuna' şahitlik ederse ateş ona haram olur.' dedi. Muaz: 'Bunu insanlara müjdeleyeyim mi?' diye sorunca Rasûlullah: 'Hayır. O zaman buna güvenirler.' buyurdu."

Hadiste Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Müslümanın mükâfatını söylemiştir. Ama insanların bunu bildiğinde gevşeklik ve rahatlık göstermesinden korktuğu için aktarılmasını istememiştir. Yani, anlatılan konu toplumu gevşekliğe itecek ise o konu anlatılmayabilir. Bu da toplumdan topluma göre değişiklik arz edebilir. Bunun ictihadı ise ilim talebesine kalmıştır.

Ali'nin *radıyallahu anh* söylediği hususta kastettiği ise insanların anladığı dilden ve kavramlardan konuşmaktır. Buna benzer sözleri selef de söylemiştir.

İmam Malik sıfat ile ilgili hadislerin aktarılmasının doğru olmadığını söylemiştir. Böylece ister Ehli Sünnet olsun ister olmasın bu hadisler her ne zaman tartışılmaya başlansa ˙nsanların akıllarında farklı düşünceler canlanabiliyor. Çünkü bu mesele yanlış zeminde tartışılmaktadır. İnsanlara bu tip sıfatları okumak yerine mücmel olarak imana davet edilmesi gerekir. Sahabenin zihinlerinde yanlış düşünce olmayıp bu meseleyi de Allah Rasûlü'ne arz etmemelerinin sebebi, sorgusuz bir şekilde iman etmeleri idi.

Örneğin, İslami bir devletin varlığı içerisinde yönetim tabakasının yanlışını görüp ayaklanmaya hazır bir topluluğa *"Kim bir münkeri görürse onu eliyle değiştirsin..."* hadisinin okunmaması gerekir. Hatta bunun okunması hikmetsizlik ve basiretsizliğin bir sonucu olarak devlet içerisindeki kaos ve istikrarsızlığı beraberinde getirecektir. Bilakis böyle bir topluma sabrı tavsiye eden, itaatten el çekmeden masiyetten uzak durmanın gerekli olduğu hadislerin nakledilmesi gerekir.

Hasan el-Basri ve bazılarının da Huzeyfe'den *radıyallahu anh* aktardığına göre Enes'in Abdulmelik b. Mervan döneminde Uraniler hadisini aktarmasına çok kızdıkları rivayet edilmiştir. Çünkü insan öldürmek için hiçbir sebebe ihtiyaç duymayan hatta insan kanına susamış Haccac gibi bir adamın olduğu bir zeminde bu hadisin aktarılması daha fazla insan ölmesine sebebiyet verir.

b. İhtiyacından Dolayı İsteyen Kimse

"Onların mallarında dilenip isteyen (ve iffetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan için de bir hak vardı." [21]

Bu kimseler ihtiyacından dolayı isteyen veya toplumda dilenci dediğimiz kimseler olabilir. Bu kimseler Allah Rasûlü zamanında da vardı. Allah Rasûlü bunlara rıfk ile muamelede bulunmuş ve onların isteklerini Allah'ın şu buyruğundan hareketle geri çevirmemiştir:

"Eğer Rabbinden ummakta olduğun bir rahmeti beklerken (darlıkta olduğundan) onlara sırt çevirecek olursan, bu durumda onlara yumuşak söz söyle." [22]

Bu ayet, muhatabımızın hacetini karşılayamadığımız zamanki tavrımızı da bize öğretmektedir. Karşımızdaki kişiye kızılması, alay edilmesi, kaba, çirkin davranılması haramdır. Bunun en çirkini de kişinin kendisine bahşedilen rızkı kendi kesbi ile elde etmişçesine diğer insanlara tepeden bakmasıdır.

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* kendisine soru soran veya hacetini söyleyen kişilere karşı muamelesine birkaç örnek verelim:

"Bedevinin birisi mescide girdi. Rasûlullah oturuyordu. Bedevi iki rekât namaz kıldı ve şöyle dua etti: 'Ey Allah'ım! Bana ve Muhammed'e rahmet et, başka kimseye merhamet etme!' Bunun üzerine Efendimiz: 'Ey Arap kardeş! Geniş olanı daralttın.' buyurdu. Bir müddet sonra aynı bedevi mescidin bir tarafına bevletti. İnsanlar, üzerine hücum edince Efendimiz onları engelledi ve: 'Bırakın işini bitirsin.' dedi. Bedevi işini bitirince de şöyle buyurdu: 'Sizler zorlaştırıcı olarak

---

21. 51/Zariyat, 19
22. 17/İsra, 28

değil, kolaylaştırıcı olarak gönderildiniz. Öğretin, kolaylaştırın, zorlaştırmayın, bevl üzerine su dökün.' Bedevi hatasını anladı. Efendimiz de ona: 'Bu mescide bevl (idrar) yapılmaz. Mescid Allah'ı zikretmek ve namaz kılmak için inşa edilmiştir.' buyurdu." [23]

"Rasûlullah'ın huzurunda oturuyorduk. Bir adam gelerek: 'Ya Rasûlullah helak oldum.' dedi. Ne oldu deyince de, oruçluyken eşiyle birlikte olduğunu söyledi.

Peygamberimiz:

— Azat edecek bir köle bulabilir misin?

— Hayır!

— Peş peşe iki ay oruç tutabilir misin?

— Hayır!

— Altmış yoksulu doyurabilir misin?

— Hayır!

Ravi diyor ki: Rasûlullah öylece kaldı. Biz bu hâldeyken Peygambere bir sepet hurma geldi. 'Soru soran nerede?' dedi.

— Benim, dedi adam.

— Al bunu ve tasadduk et.

— Benden daha fakirine mi ya Rasûlullah? Allah'a yemin olsun ki, iki kayalık arasında benim evimden daha fakir bir ev yoktur.

Bunun üzerine Rasûlullah azı dişleri görününceye kadar güldü ve 'Onu ailene yedir.' buyurdu." [24]

İhtiyaç sahibi kimselerin kırılmaması, onlara güzel muamelede bulunulması Allah'ın bize olan kesin emri olduğu için buna riayet etmek için elimizden gelen çabayı sarf etmemiz gerekir. Kaba, sert ve kırıcı davranan kimselerin Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* döneminde müşrikler olduğunu da aklımızdan çıkarmamız gerekir.

Minnet Etmek

"Ey iman edenler! Sadakalarınızı minnet edip başa kakmak ve insanlara eziyet etmek suretiyle boşa çıkarmayın. Malını gösteriş yapmak için infak edip, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan gibi... Onun misali, üzerinde toprak bulunan, yağmurun değmesiyle (toprağın suyla aktığı) çıplak kayanın misali gibidir. Kazandıkları (amellerinden faydalanmaya) güç yetiremezler. Allah kâfirler topluluğunu hidayet etmez." [25]

İslam'ın nehyettiği hususlardan biri de kişinin iyilik yaptıktan sonra yaptığı iyiliğe minnet etmesi/başa kakmasıdır. Bu yapılan iyilik ile karşıdakine eziyet etmesidir.

Ebu Zer *radıyallahu anh* şöyle rivayet etmiştir:

"Allah Rasûlü: 'Üç kişi vardır, kıyamet gününde Allah onlarla ne konuşur ne bakar ne de günahlardan arındırır, onlar için elim bir azap vardır!' buyurdu ve bunu üç kere de tekrar etti. Ben:

'Ey Allah'ın Rasûlü! Öyleyse onlar büyük zarara ve hüsrana uğramışlardır. Kimdir bunlar?' dedim. Şöyle buyurdu:

— Elbisesini kibirle yerde süründüren, yaptığı iyiliği başa kakan, malını yalan yeminlerle reklam eden kimse." [26]

"Düzenbaz, cimri ve iyilikleri başa kakan kimse cennete giremez." [27]

İbni Hazm *rahimehullah* şöyle demiştir: 'Bir kişinin bir hayır yaptığında başkasına minnet etmesi haramdır.'

İmam Nevevi *rahimehullah* ise şöyle demiştir: *'Minnet haramdır. Sevabı da iptal eder. Bunda ihtilaf yoktur.'*

Bak kardeşim! İyilik yaptığında buna minnet eden ve dillendirenin hâli böyle ise, vermeyip de tekebbür edenin hâli ne olur?

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

"Ve Rabbinin nimetini anlat."

Nasıl sen fakir iken Allah seni zenginleştirmişse, sen de Allah'ın sana olan nimetini anlat.[28] Allah'ın sana vermiş olduğu nimeti şükür ve övgü ile yay. Çünkü, Allah'ın nimetlerini anlatıp, onları itiraf etmek bir şükürdür.[29]

---

23. Buhari, Müslim
24. Buhari
25. 2/Bakara, 264
26. Müslim
27. Tirmizi
28. İbni Kesir
29. Kurtubi

Bu ayetin, diğer önceki üç nimet içerisinden hidayetin karşılığı olarak geldiğini söylememiz mümkündür.

"Allah'ın nimetini saymaya kalksanız, onu sayamazsınız." [30]

Evet! Allah'ın üzerimizdeki nimetlerini saymaya kalksak buna muvaffak olmayacağımız kesindir. Nimete karşı şükür de kulluğun en önemli mertebelerinden bir tanesidir.

'Şükretmek isteyen kimsenin de şu üç şartı yerine getirmesi gerekir:

Birinci Şart: Kişinin bu nimeti içinden itiraf etmesidir. Başka bir deyişle kalp, bu nimetin Allah'tan olduğuna kanaat getirmeli, ona nispet etmelidir. Kişi hayatta elde ettiği tüm güzellikleri Allah'tan bilmelidir. Ticarette kazanmayı buna örnek verebiliriz. Kişinin bunu, kendisini iyi bir girişimci olarak düşünüp, kazanma sebebini de buna bağlamaması gerekir. Başka bir örneği de ilimden verebiliriz. Kişi kendine güzel bir ilim verilmesini, zekasına dayandırmamalıdır. Bu ve benzeri birçok örnek verebiliriz. Makam, mevki, başarı vb. tüm hususlar kişinin elde ettiği bir nimet değil, Allah'ın kuluna vermiş olduğu bir nimettir.

Şuayb'ın dediği gibi:

"Başarım ancak Allah'ın yardımı iledir." [31]

Peygamberler dahi davet sahasında yaptığı güzel işleri Allah'a nispet etmişlerdir.

İkinci Şart: Bu nimeti kişinin açıktan dile getirmesidir. Yani bir nimetten ötürü 'Allah'a hamd olsun' diyerek bunu söylemeli ve anlatmalıdır.

"Allah'ın nimetine gelince, onu çokça anlat." [32]

Bu anlatım asla gurur ve iftihar ile olmamalıdır.

Üçüncü Şart: Allah'ın kişiye verdiği bu nimeti, Allah yolunda kullanmasıdır. Bu da yukarıda bahsettiğimiz kuralın aynısıdır. Yani biz bu nimetin devam etmesini istiyorsak, verilen bu nimeti O'nun uğrunda, O'nun sevdiği yollarda harcamamız gerekir.' [33]

30. 16/Nahl, 18
31. 11/Hud, 88
32. 93/Duha, 11
33. Tevhid Dergisi, Sayı 22, Allah Sana Nimet Verdiğinde.

Mücahid'in bir kavlinde bunun Kur'an nimeti olduğu, bir kavlinde de nübüvvet nimeti olduğu aktarılmıştır.[34] Kur'an, İslam, hidayet, nübüvvet... Bu nimetlerin hepsi de İslam ile hidayet bulma nimetine çıkmaktadır. Allah'ın: *"Sen (kitabı ve imanı) bilmezken sana doğru yolu göstermedi mi?"* [35] buyruğu da buna işaret etmektedir. Burada diğer maddi nimetlerden daha çok hususi olarak İslam, Kur'an ve hidayet nimetine dikkat çekilmiştir. Bu nimetin gereği de insanlara bunları ulaştırmaktır.

Müslüman bir bireyin kendisi böyle bir nimete ermişken diğer insanları bu nimete davet etmesi kaçınılmaz bir misyondur. Bu misyonunu her nerede olursa olsun icra etmelidir. İslam'a davetin ve pak dinin asıllarına çağrı yapmanın yeri, zamanı ve konjonktürü olmaz. Yer, zaman ve konjonktür bu dinin asıllarını insanlara kitlesel olarak anlatmak için uygun hâle getirilmelidir. Allah'ın düşmanları bugün Müslümanlara neyi reva görürse görsünler... Alay, inkâr, yüz çevirme, sözlü ve fiilî eziyet, kamu baskısı, hapis, suikast vs. Dünün davetçileri bunlarla yüz yüze kaldılar ve asıllarına azı dişleri ile tutundular ise bugünün davetçileri ve davetin hizmetkârları olan bizlerin de bu dinin düşmanlarından gelecek olan söylem ve eylemleri görmezden gelip davaya dört elle sarılmamız gerekir.

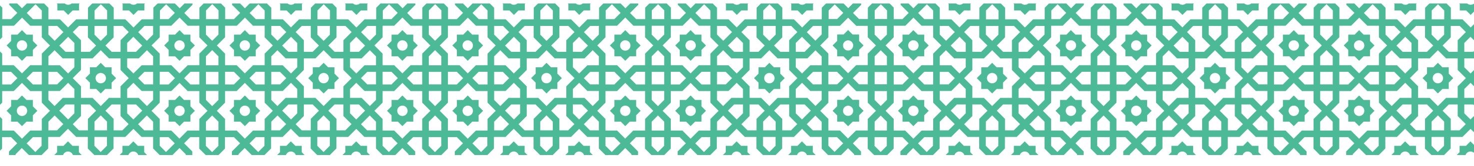
Tuğyan bugün küresel/global olduğu gibi davet de küresel/global olmalıdır. İnsanları İslam'a davet ederken her türlü meşru araçları kullanmalı ve bu konuda tuğyanın engellerine aldırış etmemeliyiz. Bilakis her engel, her kısıtlama ve her baltalama çabası bizi güçlendirmelidir. İbni Teymiye'nin *rahimehullah* dediği gibi: *'Allah hakkın yeryüzünde güçlenmesini ve yayılmasını istediği zaman batılı getirip hakka musallat eder. Batıl hakka baskı yaptıkça hak daha da güçlenir. Batıl hakka baskı yaptıkça hak, hak olduğundan daha fazla emin olur, davasına dört elle yapışır.'*

Allah *subhanehu ve teâlâ* bizleri verdiği hidayet nimetini hakkıyla eda eden kullarından yazsın.

Duha suresine dair mülahazalarımızı bu yazımızla tamamlamış olduk.

"Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun." duamız ile...

34. Bkz: Kurtubi, Tefsir'i Kebir Mefâtihu'l-Gayb.
35. 93/Duha, 7

Azim

Japon çocuğun tek hayali, çok ünlü bir karateci olmaktı. Fakat ailesi buna izin vermedi. Bir gün talihsiz bir kaza sonucu çocuk sol kolunu kaybetti.

Ailesi çocuğun moralinin çok kötü olduğunu görünce, ona bir karate hocası tuttu. Hoca ilk dersinde çocuğa karşısındakini sağ koluyla tutup üstünden savurmayı gösterdi. Hatta ikinci, üçüncü ve sonraki bütün derslerde hep aynı hareketi yapıyorlardı.

Çocuk bir gün hocasına: *'Hocam ben çok sıkıldım, artık başka hareketlere geçsek.'* dedi. Hoca ise bunu kabul etmeyerek dünyada bu işi en hızlı yapan kişi olmadıkça bitirmeyeceğini söyledi. Çocuk o kadar hızlanmıştı ki, hocasını bile göz açıp kapayıncaya kadar yerden yere vuruyordu. Bir gün hocası elinde bir kağıtla geldi. Kağıtta çocuğun gençler karate şampiyonasına katılabileceği yazıyordu.

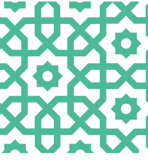
Çocuk çok şaşırdı. Ertesi gün salonda ilk rakibinin karşısına çıkacakken heyecanla hocasına sordu: *'Hocam bu iş nasıl olur? Ben sadece tek hareket biliyorum, kesin kaybederim.'* Hocası ise: *'Sen sadece hareketi yap.'* cevabını verdi.

Çocuk ringe çıktı ve hareketiyle rakibini eledi. Hatta tek hareketle finale kadar çıktı. Finalde karşısında kendisinin iki katı birisi vardı. Önce çok korktu, ama gene bildiği hareketi yaparak son rakibini de yendi ve şampiyon oldu.

Sevinçle hocasının yanına koştu ve sordu:

'Hocam, nasıl olur anlamıyorum. Sadece bir hareket biliyorum, tek kolluyum ve şampiyon oldum.' Hocası çocuğa baktı ve cevap verdi:

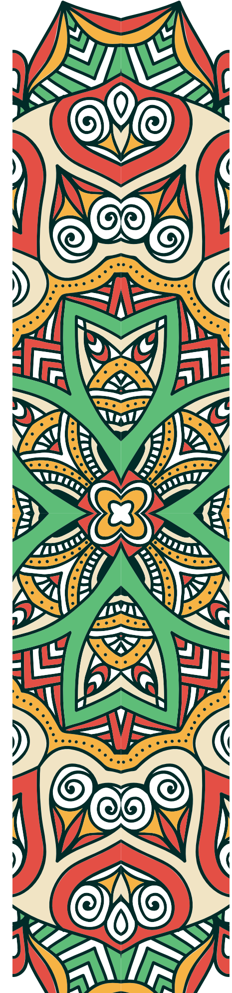
'Senin yaptığın hareket, karatedeki en zor hareketlerden biridir, ve bir tek savunması vardır: o da, rakibin sol kolunu tutmak.'

İslam dinine ilk kucak açan topluluğun Allah Rasûlü'nü yakından tanıyan akrabalarından ve kavminden değil de onu daha önce görmemiş Medinelilerden çıkması -Allah en doğrusunu bilir- İslam'ın evrenselliğine işaret eden önemli bir hikmettir. Eğer Peygambere akrabaları ve kendi kavmi bir bütün olarak inanmış olsalardı diğer kavimlerin bakış açısı daha farklı olabilir ve İslam'ı bir kavim dini olarak algılayabilirlerdi.

Birinci Akabe Biatı

Enes YELGÜN
enesyelgun@tevhiddergisi.net

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a, salât ve selam O'nun Rasûlü'ne olsun.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* Mekke'de sıkışan daveti yeni alanlara taşıma amacıyla panayırlarda kabilelere davet yapmayı sürdürüyordu. Onları İslam'a çağırıyor, olumsuz yanıt alırsa onlardan himaye talep ediyordu. Allah Rasûlü bu çabalarını risaletin ilk yıllarından beri zaten devam ettiriyordu. Ancak hüzün yılı ile beraber Mekke'deki desteklerini kaybedince kabilelere yaptığı daveti sıklaştırdı.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* haram aylarda Kâbe'yi ziyarete gelen birçok kabileyle görüştü. Ancak olumlu bir yanıt alamadı. En sonunda Allah *subhanehu ve teâlâ* onun karşısına Evs ve Hazrec kabilelerinden bir grup çıkarttı. Bu topluluğa *'ensar'* dendi. Siyerin bundan sonrasında merkezine yerleşecek ve *'ensar'* adı ile tarihe altın harflerle geçecek bu topluluğu tanıyalım. Daha sonrasında da Peygamber ile ilk buluşmalarını dinlemek için siyer kitaplarına müracaat edelim.

'M.S. 450 ya da 451'de Marib Seddi'nin yıkılmasıyla Yemen'in maruz kaldığı sel felaketinden kurtulan Sebe kavmine mensup Amr b. Amr, çocuklarını alıp ülkenin kuzeyine yerleşmişti. Onun bir oğlu olan Cüfne'nin evlatları Suriye'ye yerleşti ve Gassan ismiyle şöhret kazandı. İkinci oğlu Harise ise Hicaz'ın dağlık bölgeleri ve Kızıldeniz kıyısı arasında uzanan Tihame adlı düzlüğe yerleşti. Onun evlatları Huza'a ismiyle meşhur oldu. Üçüncü oğlu Salebe'nin evlatları arasında Harise adında bir kişi vardı. Onun iki oğlu, eşlerinden birisi olan Kayle'den doğmuşlardı. Bunlardan birinin adı Evs, diğerinin ise Hazrec idi. Bu iki kardeşin evlatları gidip Yesrib'e (Medine'ye) yerleştiler.

Bu şehre daha önceden Yahudiler hakimdi. Yahudiler uzun bir müddet Evs ile Hazrec'e şehrin en güzel yerlerine girme izni vermediler. Bu sebeple Evs ve Hazrecliler çaresizlik içinde şehrin dışında verimsiz, kurak ve çorak arazilerde kalmaya mecbur oldular. Geçimlerini zor sağlayabiliyorlardı ve daima sıkıntı içinde idiler. Nihayet bunlar, akrabaları olan Suriyeli Gassanlılardan yardım istediler. Gassanlılar kuvvetli bir orduyla gelip Yahudileri Medine'nin dışına çıkarıp Evs ile Hazrec'i buranın hakimi yaptılar. Yahudilerin Ben-i Kureyza ve Ben-i Nadir adlı iki kabilesi şehrin çevresinde oturmaya mecbur oldular. Yahudilerin bir başka kabilesi, Ben-i Kaynuka ise Hazrec'in himayesine girip şehrin bir mahallesine yerleşmeyi başardı.

Bu kabile yukarıda bahsedilen iki Yahudi kabilenin rakiplerinden biriydi. Bu iki kabile bu gelişmeye karşı harekete geçtiler ve Evs kabilesiyle anlaşma imzalayarak bunun müttefiki oldular. Bundan sonra Evs ile Hazrec 15 yıl Yahudilerle beraber aynı şehrin içinde ve çevresinde iç içe yaşadılar. Bu arada, bu iki Arap kabilesi aynı soydan gelmelerine ve aralarında evlilik bağları bulunmasına rağmen cehaletleri yüzünden hem birbirleriyle sık sık çatışmaya giriyorlardı hem de kendi müttefikleri arasında çatışma çıkarıyorlardı. Zira, bunlar kendi müttefiklerinin birleşmelerini istemiyorlardı ve çarpışarak güçlerini kaybetmelerinden yana idiler. Ayrıca, Yahudiler de bu iki kabilenin birbiriyle daima çatışma durumunda olmalarını kendileri için hayırlı sayıyorlardı. Böylece, Evs ile Hazrec arasında yüz yetmiş beş yılda ufak tefek çatışmalar hariç, on bir büyük kanlı muharebe oldu. Bu muharebelerin sonuncusu hicretten sadece beş yıl önce meydana geldi. Bu muharebede her iki kabilenin ileri gelenleri öldü. Muharebede Evs'in yanında Ben-i Kurayza ile Ben-i Nadir yer almışlardı. Karşı tarafta ise Hazrec ve Yahudilerden Ben-i Kaynuka.

Bu çatışma ve savaşlara rağmen Medine'de Yahudilerin dinî etkisi o kadar kuvvetliydi ki, çocuk doğurmayan veya çocukları sık sık ölen bir kadın, gelecek defa çocuğunun doğması hâlinde bunu Yahudi yapacağına dair adakta bulunuyordu.' [1]

Evs ve Hazrec kabilelerin tarihini bu şekilde özetleyebiliriz. İşte bu topluluktan bir grup ile Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* Mekke'de karşılaştı ve Medine İslam Devleti'ne giden yolun ilk adımı atılmış oldu.

"Allah, dininin yayılmasını ve Nebi'sini aziz kılmayı ve ona verdiği vaadini yerine getirmeyi dilediği zaman, Rasûlullah panayırda ensardan bir toplulukla karşılaştı.

Rasûlullah onlarla karşılaştığı zaman:

— Kimlersiniz, dedi. Onlar dediler ki:

— Hazrec'den bir topluluğuz. Rasûlullah dedi ki:

— Yahudilerin anlaşmalıları mısınız? Dediler ki:

— Evet. Rasûlullah dedi ki:

— Acaba oturur musunuz sizinle konuşayım? Dediler ki:

— Evet, otururuz.

Böylece onunla beraber oturdular. O da onları Allah'a davet edip İslam'ı anlattı ve Kur'an okudu. Onları hidayete getiren ilahî bir sebep de şu idi: Yahudiler onlarla beraber onların memleketlerinde oturuyorlardı. Ehli kitap ve ilim sahibi idiler. Onlar ise ehli şirk ve putlara tapıyorlardı. Yahudilerle savaşmışlardı. Aralarında bir şey olduğu zaman Yahudiler onlara şöyle derlerdi:

— Şüphesiz bir Nebi yakında gönderilecektir. Onun zamanı yakındır. Biz ona tâbi olup onunla birlikte sizinle harp edeceğiz. Ad ve İrem'in öldürülmesi gibi onun yardımıyla sizi öldüreceğiz.

Rasûlullah o toplulukla konuştuğu zaman ve onları Allah'a davet ettiği zaman birbirlerine şöyle dediler:

— Ey kavmimiz! Biliniz ki vallahi bu Yahudilerin sizi korkuttuğu Nebi'dir. Dikkat edin bizden önce ona uymasınlar.

---

1. *Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Peygamberin Hayatı, Mevdudi.*

Allah, dininin yayılmasını ve Nebi'sini aziz kılmayı ve ona verdiği vaadini yerine getirmeyi dilediği zaman, Rasûlullah panayırda ensardan bir toplulukla karşılaştı.

Böylece onlar Rasûlullah'ın çağrısını kabul ettiler. Onu tasdik ettiler. Onun getirdiği prensipleri yaşamaya başladılar ve dediler ki:

— Artık kavmimizi terk ediyoruz. Zaten onların arasındaki düşmanlıktan dolayı bir kavmiyet de yoktur. Umulur ki Allah onları seninle bir araya toplar ve biz onlara yakında gider senin emrine davet edip kabul ettiğimiz bu dini onlara arz ederiz. Eğer Allah bu din üzerinde onları birleştirirse senden daha aziz hiç kimse olamaz.

Sonra Rasûlullah'tan ayrılıp beldelerine iman etmiş ve tasdik etmiş olarak gittiler. Akabe'de Rasûlullah ile karşılaşan Hazrecliler altı kişiydi. Bunlar:

Ben-i Neccar'dan Esad b. Zürare, Avf b. Haris, Rafi b. Malik ez-Zureyki, Ukbe b. Amir b. Haram, Beni Selim'den Kutbe b. Sevad ve Cabir b. Abdullah'tır.

Medine'ye döndüklerinde onlara Rasûlullah'ı anlattılar. Onları İslam'a davet ettiler. İslam onların içinde yayıldı. Böylece bütün evlerde Rasûlullah'tan bahsedilmeye başlandı.

Nihayet ikinci sene geldiğinde ensardan on iki kişi panayırda hazır bulundu. Rasûlullah ile Akabe'de buluştular. Bu birinci Akabe idi. Kadınların beyatı gibi Rasûlullah'a biat ettiler. Bu biat onlara savaş farz kılınmadan önce idi.

Bunlar:

'Ben-i Neccar'dan: Avf b. Haris, Muaz b. Neccar ve Esad b. Zürare.

Ben-i Züreyk'den: Rafi b. Malik b. Züreyk ve Zekvan b. Abdi Kays b. Züreyk

Ben-i Avf'dan: Ubade b. Samit ve Yezid b. Ammar

Ben-i Salim'den: Abbas b. Aclan

Ben-i Selime'den: Ukbe b. Amir b. Haram

Ben-i Sevad'dan: Kutbe b. Sevad

Evs Kabilesi'nden: Ebu Haysem b. Teyyihan

Ben-i Amr'den: Uveym b. Saide'dir.'

Ubade b. Samit şöyle demiştir:

'Ben, birinci Akabe'de hazır bulunanlar içindeydim. Biz on iki kişi idik. Rasûlullah'a kadınların biati gibi biat ettik. Bu bize harbin farz kılınmasından önce idi. Şunun üzerine biat ettik: 'Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmayalım, hırsızlık etmeyelim, zina yapmayalım, çocuklarımızı öldürmeyelim, iftira atmayalım, herhangi bir iyilik hususunda Rasûlullah'a itaatsizlik yapmayalım.'

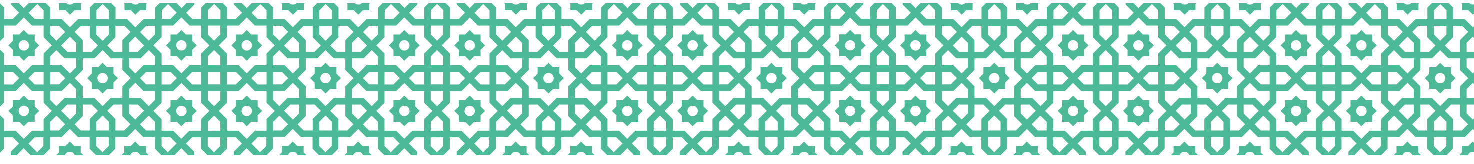
Rasûlullah buyurdu ki: 'Eğer ahdinizde durursanız sizin için cennet vardır. Eğer onlardan bir şeyi örtbas ederseniz sizin işiniz Allah'a aittir. Dilerse azap eder, dilerse affeder.' [2]

Medineliler ayrılıp gittiği zaman, Rasûlullah onlarla birlikte Musab b. Umeyr'i ve Ümmü Mektum'u gönderdi ve onlara Kur'an okumalarını, İslam'ı öğretmelerini ve onları dinde fakih kılmalarını emretti.

Musab Medine'de 'okuyucu' ismiyle isimlenmişti.

Onun evi Esad b. Zürare b. Udes Ebu Umame'nin evi idi." [3]

2. *Buhari*
3. *Siyeri İbni Hişam*

Birinci Akabe biatının gerçekleştiği bu olaylar silsilesinde ilk dikkatimizi çeken husus, İslam'ın hakimiyeti ve yayılmasında bizzat Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* müdahil olduğu gerçeğidir. Başta Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* olmak üzere sahabeler Mekke'deki zorlukları aşabilmek için birçok yola başvurdular. Mekke içinde ve dışında çalmadık kapı bırakmadılar. Ama her geçen gün iyiye gitmek yerine daha kötü bir çıkmaza girdiler. Ancak tüm bunların sonucunda sabır ile Rabblerinden gelecek yardımı bekledikleri için selamete ulaştılar. Yoksa bu kadar kısacık bir diyalogdan sonra altı kişinin Medine'de davete başlamasının ve iki üç sene içerisinde bir toprak parçasının İslam Devleti'ne merkez hâline gelmesinin mantıki bir izahı yoktur. Hem de o toprak parçasında Peygamberi gören insan sayısı bir elin parmaklarını geçmez iken!

İşte bu durum davetinin/hizmetinin karşılığını tam anlamıyla sahada görmediğini düşünen tüm Müslümanlar ve yapılar için müthiş bir enerji kaynağıdır. Hizmet ehli Müslüman karşılaştığı sıkıntılar, sayı azlığı gibi problemler, bir türlü bitmeyen musibetler nedeniyle üzülmemeli, çözümler aramalı ama asla umutsuzluğa kapılmamalıdır. Bu davanın sahibi ve koruyucusu bizzat Allah'tır. Müminlerin velisi de odur.

"Allah düşmanlarınızı sizden daha iyi bilir. Gerçek bir dost olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah kâfidir." [4]

"Allah'a güven. Vekil olarak Allah yeter." [5]

Evs ve Hazrec kabilelerinin böyle bir şerefe nail olmaları Allah'ın *subhanehu ve teâlâ*. dilemesi ile gerçekleşmiş olmakla beraber, Rabbimizin gösterdiği ve ilim ehlinin işaret ettiği bazı sebepleri de zikretmek faydalı olacaktır:

1. Evs ve Hazrec kabilelerinin bu hızlı dönüşümlerinde ehli kitap olan komşularının payı büyüktür. Onlar kendi kitaplarından vasıflarını öğrendikleri peygamberi Medinelilere anlatarak farkında olmadan propaganda yapmış oldular. Bilinçaltlarına bu düşünce yerleşmiş olan Medineliler ilk fırsatta harekete geçtiler.

4. 4/Nisa, 45
5. 33/Ahzab, 3

Aynı şekilde Yahudiler kitap ehli olmaları nedeniyle İslam'ın da kullandığı kavramlarla konuşuyorlardı. Dolayısıyla Evs ve Hazrec kabileleri benzer bir şey işittiklerinde yabancılık çekmediler. Tâbi olmak için sorun yaşamadılar.

Davetçi her ferdin, anlattığı meselelerin yarın bir gün, bir şekilde karşılık bulacağına inancı tam olmalıdır. Başarıyı, davetin hemen akabinde muhatabının kabul etmesi ile sınırlandırmamalıdır. Ehli kitabın eksik bir şekilde yıllarca anlattıklarının sonucunu ölçü aldığımızda, hak çağrıyı farklı ağızlardan farklı üsluplarla tekrar tekrar duyan kitlelerin, yarın olumlu bir değişim içerisine küçük hadiselerin sonucunda gireceklerini beklemek hayal olmaz.

2. Evs ve Hazrec kabileleri sürekli bir savaş içinde olduklarından dolayı artık yıpranmış idiler. Çözüm arıyor ama bulamıyorlardı. Son olarak Buas Savaşı çok kanlı geçti ve başta lider kadrosu olmak üzere her iki kavim de büyük kayıplar verdi. Hem bu durumun artık bitmesi yönündeki istek hem de başlarında bir liderin olmayışı farkında olmadan onları bir arayış içine sokmuştu. Aişe annemizden gelen şu rivayet bahsettiğimiz duruma tüm açıklığı ile işaret etmektedir:

Aişe *radiyallahu anha* der ki:

"Buas günü Allah'ın, kendi Rasûlü için hazırladığı bir gündür ki bu muharebenin neticesi üzerine Rasûlullah, Medine'ye hicret etmiştir. Öyle ki hicret sırasında birbirleriyle çarpışmış Evs ve Hazreclilerin cemiyetleri dağılmış, eşrafı öldürülmüş ve yaralanmıştı. Bu perişanlık üzerine Allah, birbirleriyle çarpışıp durmuş olan ensarın İslam'a girmeleri için bu günü Rasûl'e hazırlamıştır." [6]

Aslında bu, cahiliye toplumu içinde davetini sürdüren tüm muvahhidlerin dikkatlerini yoğunlaştırmaları gereken bir durumdur. Bizler zahiren maddi olarak bir sıkıntı çekmeyen, ama manevi olarak buhranda olan, hiçbir şeyden tat almayan ve hakiki lezzetlerin peşinden gitmek isteyen bir topluluk ile muhatabız. Onlara sadece itikad anlatmıyoruz. Aynı zamanda hayatlarını baştan aşağı değiştirecek ve kalıcı çözümlerle sıkıntılarını ortadan kaldıracak bir yaşam biçimi vadediyoruz. Bu öyle bir dindir ki hiçbir ideolojinin

6. Buhari

Bu öyle bir dindir ki hiçbir ideolojinin veya sistemin başaramadığını başarmış ve insanın fıtratı ile uyumlu bir hayatı onun önüne sermiştir.

veya sistemin başaramadığını başarmış ve insanın fıtratı ile uyumlu bir hayatı onun önüne sermiştir. Davetçi ilk önce bu gerçeğe kendisi inanmalı, sonrasında da dilleri ile zikretmeseler de cahiliye toplumunun her ferdinin aradığı bu alternatifi en yüksek sesle onlara haber vermelidir.

3. Sünnetullahta karşımıza çıkan kaidelerden birisi de şudur:

'Allah'ın yardımı için ilk önce kulun adım atması ve üzerine düşen sorumlulukları yerine getirmesi gerekir.'

Bu kaideye işaret eden birçok nas mevcuttur:

"Onun önünde ve arkasında Allah'ın emriyle onu koruyan takipçiler (melekler) vardır. Bir toplum kendilerindeki özellikleri değiştirinceye kadar Allah, onlarda bulunanı değiştirmez. Allah bir topluma kötülük diledi mi, artık onun için geri çevrilme diye bir şey yoktur. Onların Allah'tan başka yardımcıları da yoktur." [7]

"Allah şöyle buyurdu: 'Ben, kulumun benim hakkımda yaptığı zanna göreyim. O beni zikretti mi onunla beraberim. Eğer o beni nefsinde zikrederse ben de onu onunkinden daha hayırlı bir cemaat içerisinde zikrederim. O bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir zira yaklaşırım. O bana bir zira yaklaşırsa ben ona bir kulaç yaklaşırım. O bana yürüyerek gelirse ben ona koşarak giderim." [8]

Evs ve Hazrec kabilelerinin de ensar olabilmek, bu hususta Rabblerinden yardım görebilmek için bir adım atmaları gerekiyordu. İşte o adım, aralarındaki sonu gelmeyen savaşlara rağmen mevzu İslam olunca kavmiyetçilik hastalığını bir kenara bırakmaları idi. Dikkat edilirse Hazrec kabilesindeki fertler Akabe Biatı için geldiklerinde Evs'ten de birilerini yanlarında getirmişlerdi. Yani onlar İslam'ın içeriğini çok iyi anlamışlar ve cahilî ahlaklarından en büyüğünü, bin bir zorlukla arkalarına atıp düşman oldukları bir kavme de davet yapmışlar, onları Peygamber ile yapacakları görüşmeye dahil etmişlerdir.

İslam davasına hizmet etmek istediğini söyleyen ama bunda muvaffak olamayan her Müslüman, bir türlü terk edemediği cahilî ahlak ve amellerini gözünün önüne getirmelidir. Onlardan bir karış uzaklaştığında sahip olacağı nimetleri hayal etmelidir. Rabbi için terk ettiği şey ne kadar büyük olursa açılacak hayır kapısı da o kadar geniş olacaktır. Eğer bir kula bu dine hizmet etmek gibi bir şeref bahşedilmiş ise de zaten hayrın tüm kapıları ardına kadar açılmış demektir.

Birinci Akabe Biatı hadisesinde dikkatimizi çeken başka bir husus ise, Allah Rasûlü'nün kabilelere yaptığı himaye içerikli taleplerini bu görüşmeden sonra azaltmasıdır. Daha doğru bir ifade ile Birinci Akabe Biatı ile hicret arasında herhangi bir kabileye himaye talebinde bulunulduğunu gösteren bir rivayet mevcut değildir. Bunun sebebi ise, İslam davasını kâfirlerin himayesinden daha çok Müslümanların omuzlarında yükselmesinin tercih edilmesidir. Çünkü, kâfirlerin himayesi çeşitli nedenlerle sekteye uğrayabilir. Ancak bir İslam toplumu son ferdine kadar kazanımlarını korumak için mücadele eder. Bunu yaparkenki beklentisi uhrevi olduğu için, himaye vadeden kâfirden daha fazla emek sarf eder.

7. 13/Rad, 11
8. Buhari, Müslim

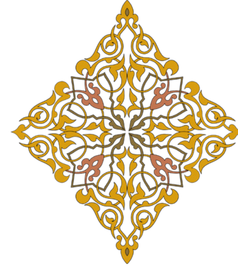
İslam davasına hizmet etmek istediğini söyleyen ama bunda muvaffak olamayan her Müslüman, bir türlü terk edemediği cahilî ahlak ve amellerini gözünün önüne getirmelidir.

Evs ve Hazrec kabilelerinin hicret öncesindeki uğraşları anlattıklarımızı doğrulayan önemli bir örnektir. Onlar altı kişi olmalarına ve Peygamber ile kısıtlı bir vakit geçirmelerine rağmen yaptıkları işe sıkı sıkıya sarılmış, Medine'nin tüm evlerinde İslam'ın konuşulmasını sağlamışlardır. Böylece ilk Akabe Biatı'nda farklı kişilerle ve daha kalabalık olarak Allah Rasûlü'nün huzuruna çıkmışlardır. Hem de tüm bunları herhangi bir söz vermeden önce gerçekleştirmişlerdir. Biatten sonra yaptıkları ise kelimeler ile anlatılamayacak büyüklüktedir.

Bugün maalesef ilginç bir duruma şahitlik etmekteyiz. İslam'a hizmet denilince akıllara sadece bazı cemaatler ve onların içinden de biat ettiği düşünülen kimseler gelmektedir. Halbuki İslam davası biatlı Müslümanların değil, tüm müminlerin davasıdır. Herkes bu sorumluluktan payına düşeni yerine getirmek için çabalamalıdır ki Allah onlara bir yapı içerisinde kendi dinine hizmet etme şerefini bahşetsin.

Yazımızı son bir meseleye değinerek bitirelim. İslam dinine ilk kucak açan topluluğun Allah Rasûlü'nü yakından tanıyan akrabalarından ve kavminden değil de onu daha önce görmemiş Medinelilerden çıkması -Allah en doğrusunu bilir- İslam'ın evrenselliğine işaret eden önemli bir hikmettir. Eğer Peygambere *sallallahu aleyhi ve sellem,* akrabaları ve kendi kavmi bir bütün olarak inanmış olsalardı diğer kavimlerin bakış açısı daha farklı olabilir ve İslam'ı bir kavim dini olarak algılayabilirlerdi. Ancak Allah'ın dilemesi ile İslam'a ilk andan itibaren farklı kabile ve sınıflardan insanlar dahil oldular. Son olarak da Peygamber ile hiç alakası olmayan bir kavim İslam'a kucak açtı. Bu da kitlelerin İslam'a bakarken kavmiyetçilik şüphesi ile yaklaşmalarının önüne geçti.

Davamızın sonu, âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamddır.

'Şirin görünmek için İslamî onlara asla olduğundan başka türlü göstermeyeceğiz. Onların sapık ihtiras ve düşüncelerini pohpohlamayacağiz. Onlara karşı son derece açık sözlü olacak ve şöyle diyeceğiz: İçinde yaşadığınız durum pistir, Allah sizi temizlemek, arıtmak istiyor. Yaşadığınız hayat tarzı bayağıdır, Allah sizi yüceltmek istiyor. Acı, sıkıntı ve boşluk içindesiniz. Allah sizi sıkıntıdan kurtarmak, size merhamet etmek ve sizi saadete kavuşturmak istiyor. İslam, düşüncelerinizi, uygulamalarınızı ve değer ölçülerinizi değiştirerek, yaşadığınız hayat tarzını kendi kendinize reddetmenize sebep olacak bir hayat, bir hayat tarzına yüceltmek istiyor, sizi.

Sizi günümüzde Doğuda-Batıda gördüğünüz uygulamaları kendi kendinize küçümsetecek bir duruma getirmek istiyor. Sizleri, yeryüzünde yürürlükte olan bütün değer ölçülerinden tiksindirecek yeni değer ölçülerine kavuşturmak istiyor. Sizin ve bu dinin düşmanları bu hayat tarzı ortaya çıkmasın diye, bu dinin buyurdukları hayat içinde uygulanıp canlı bir örneğe kavuşmasın diye onun karşısında cephe kurdukları için İslam'a dayanan pratik hayat tarzını göremiyorsanız da bizler Kur'an'ımız, şeriatımız, tarihimiz ve geleceğine hiç şüphemiz olmayan istikbale ait canlı tasavvurumuz sayesinde onu vicdanlarımıza yansımış olarak görüyoruz.' [1]

---

1. *Seyyid Kutub, Yoldaki İşaretler*

Ey İman Edenler! Yapamayacağınız Şeyleri Neden Söylüyorsunuz?

Düşünerek ve kendi imkânını, gücünü bilerek söz vermelidir. Ve söz verdikten sonra onu en güzel şekilde yerine getirmeye çalışmalıdır.

Emre ACAR
emreacar@tevhiddergisi.net

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun.

Değerli kardeşim! Bu ay yazımızda seninle söz verdiğimiz ahitler üzerine muhabbet edeceğiz. Bu meselede öz eleştiri yaparak eksiklerimizi görmeye çalışacağız. Rabbim bizleri dininde samimi kullarından kılsın (Allahumme amin.)

Konumuza, başlık olarak yazdığımız ayet-i kerimeyi hatırlatarak giriş yapmak istiyorum.

"Ey iman edenler! Yapamayacağınız şeyleri neden söylüyorsunuz? Yapamayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük bir gazaba sebep olur." [1]

Bu ayet-i kerime bizlere iki mesaj vermektedir. Birincisi: Düşünerek konuşmak. Yani aklımıza gelenleri dilimize dökmeden, *'Doğru mu? Yanlış mı? Yapabilir miyim? Yapamaz mıyım?'* diye muhasebe etmektir.

İkincisi ise: Yapabileceğimiz şeyleri söylemek ve gücümüzün yettiği vaatlerde bulunmaktır.

Müslüman, yapabileceği konularda vaatlerde bulunandır. Enes b. Nadr *radiyallahu anh* gibi...

1. 61/Saff, 2-3

Enes b. Nadr, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ile beraber, Bedir Savaşına katılamamıştı. Savaşa katılamamak kendisine çok ağır gelmiş ve içine dert olmuştu. Bunun üzerine: *'Bundan sonra bir savaş olursa Müslümanlar benim nasıl savaştığımı görecekler. Bedir'e katılamamamı bu savaş'ta telafi edeceğim.'* diye söz verdi.

Allah insanları *'Sözlerinde sadıklar mı yoksa değiller mi?'* diye imtihan etmektedir. Enes b. Nadr, sözü ile imtihan edilecekti. Bir sene sonra Uhud Savaşı oldu. Enes b. Nadr, Uhud Savaşına katıldı. Savaş esnasında Peygamberimizin öldüğüne dair yalan haber yayıldı. Bunun üzerine bazı sahabiler savaşı bırakıp oturmuşlardı.

Enes b. Nadr, bunların oturduğunu görünce neden oturduklarını sordu. Onlar: *'Rasûlullah vefat etmiş. Rasûlullah vefat ettikten sonra savaşmanın anlamı yoktur.'* dediler. Bunun üzerine Enes b. Nadr: *'Hayır, bilakis Rasûlullah vefat ettikten sonra yaşamanın anlamı yoktur. Kalkın. Siz de onun gibi savaşın ve şehit olun.'* dedi. Bu sözünden sonra Enes b. Nadr, düşman saflarına daldı ve şehit oldu. Yetmişten fazla kılıç darbesi aldı. Hiç kimse onu tanıyamadı. Sadece kız kardeşi, onu parmağından tanıyabildi.

Bunun üzerine Enes b. Nadr'ın ahdini yerine getirdiğini doğrulayan şu ayet-i kerime nazil oldu:

"Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir, kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir." [2]

Münafıklar ise hem düşünmeden söz verirler hem de söz verdiklerinde sözlerini yerine getirmezler.

"Onlardan (münafıklardan) öyle kimse de vardır ki, 'Yemin olsun, eğer Allah lütfundan bize verirse, mutlaka sadaka veririz ve mutlaka salihlerden oluruz.' diye Allah'a söz verdiler." [3]

Müslümanlar, Allah yolunda mallarını, paralarını infak ediyorlardı. Münafıklar ise, Allah yolunda infak yapmıyorlardı. Sahabilerin infak edişi, münafıkların infak etmemelerini günyüzüne çıkarmıştı. Münafıkların bu eksiklerini, toplumun görmemesi ve fark etmemesi gerekiyordu. Bunun üzerine münafıklar, bir bahane buldular. Ayette belirtildiği gibi *"İnfak edecek paramız, malımız yoktur. Eğer bize de Allah lütfundan verirse biz de vereceğiz."* dediler.

Peki, münafıklar gerçekten sözünün adamı mıdırlar? İşte bu soruya Allah şöyle cevap veriyor:

"Allah onlara lütfundan verince de, onda cimrilik ettiler, yüz çevirenler olarak gerisin geriye döndüler. Allah'a vadettiklerini tutmamaları ve yalan söylemeleri sebebiyle, Allah'la karşılaşacakları güne kadar onların kalplerine nifakı yerleştirdi." [4]

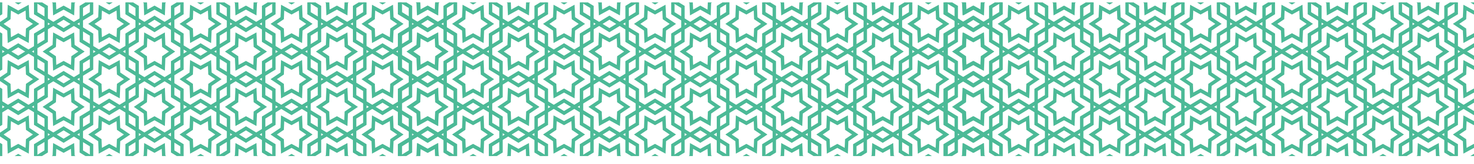
Müslümanlar, Allah yolunda mallarını, paralarını infak ediyorlardı. Münafıklar ise, Allah yolunda infak yapmıyorlardı. Sahabilerin infak edişi, münafıkların infak etmemelerini günyüzüne çıkarmıştı. Münafıkların bu eksiklerini, toplumun görmemesi ve fark etmemesi gerekiyordu.

Evet değerli kardeşim! İki örnek verdim. Birinde, yapabileceği konularda düşünerek söz veren ve sözünü yerine getiren sadık insanı; diğerinde ise, düşünmeden konuşan ve yapamayacağı konuda söz verip sözünü yerine getirmeyen yalancıları örnek verdim.

İşte şimdi kendimizi muhasebe etme zamanıdır. Ben bu örneklerden hangisine dahilim? Sadıklardan mıyım? Yoksa yalancılardan mıyım?

Birçoğumuz *'Hele şu borçlarımı bir bitireyim, işlerimi düzene koyayım. İşte o zaman derslerimi, programlarımı aksatmayacağım.'* diyoruz.

2. 33/Ahzab, 23
3. 9/Tevbe, 75
4. 9/Tevbe, 76-77

Ya da *'Hele evleneyim. Düzenimi kurayım. Anne ve babamın baskısından kurtulayım. İşte o zaman Müslümanların yanına daha çok gidip geleceğim. Ahlakımı ve ibadetlerimi düzelteceğim.'* diyoruz.

Kimimiz de *'Allah bana lütfundan verirse, zengin olursam, ümmetin ihtiyaç duyduğu şeyleri ben karşılayacağım. Yetim ve mazlumlara ben bakacağım, onları ben sevindireceğim.'* diyoruz.

Birçoğumuz *'Hele Allah bana bir evlat versin, onu İslam ile eğiteceğim ve Allah yoluna hibe edeceğim.'* diyoruz.

Kimimiz de *'Allah bana güzel bir ortam, arkadaş çevresi nasip ederse İslam'a hizmet edeceğim, bana ne söylenirse harfiyen yerine getireceğim.'* diyoruz.

Birçoğumuz *'Hele beni medreseye alsınlar, işte o zaman herkes nasıl ilim öğrenilirmiş görecektir.'* diyoruz

Kimimiz de *'Allah bize tebliğ yapma ortamı nasip ederse, işte o zaman davet yapacağız; hakkı, hakikati gizlemeden, korkmadan, çekinmeden bütün şeffaflığı ile anlatacağız.'* diyoruz.

Daha birçok vaatlerde bulunuyoruz. Önemli olan vadetmek değil, vadedileni yerine getirebilmektir.

İnsanoğlunun dilinin kemiği yoktur. Düşünmeden söz verir. Düşünmeden söz verdiği ahdi, yerine getirme zamanı geldiğinde de münafıklar gibi geri adım atar ve bahaneler üretir.

Aslında yapması gereken şey bellidir. Düşünerek ve kendi imkânını, gücünü bilerek söz vermelidir. Ve söz verdikten sonra onu en güzel şekilde yerine getirmeye çalışmalıdır.

Değerli kardeşim! Yapamayacağız şeyler hakkında söz vermek ve ahdi yerine getirmemek bizlere ne tür zarar verir? Bu sorunun cevabı olarak şunları söyleyebiliriz:

- Yapamayacağımız şeyleri söylemek, yalandır. Kişinin Allah katında yalancılardan olarak muamele görmesine neden olur.

"Kendinde olmayan sıfatlarla tezahür eden, iki yalan elbisesini giymiş gibidir." [5]

- Yapamayacağımız şeyleri söylemek, ümmetin işlerinin aksamasına sebep olur. Örneğin, ümmetin öğretmene ihtiyacı olduğunu düşünelim. Bir Müslüman kardeşimiz, yapabileceği bir alan olmamasına rağmen, Müslümanların çocuklarına öğretmenlik yapabileceğini söyledi. Müslümanlar da ona öğretmenlik görevini verdiler. Bu kardeşimiz göreve geldiği an, sorunlar baş gösterecektir. Çocuklarla anlaşamayacaktır, onlara bir şey öğretemeyecektir. Bu sebeple görevden ayrılmak ve görevini yarıda bırakmak zorunda kalacaktır. Sonuç olarak, ümmetin işleri de aksamış olacaktır. Bu da kul hakkıdır.

Ama yapabileceği konularda söz vermiş olsaydı, ümmetin işleri daha profesyonel ve daha mükemmel yapılmış olacaktır. İşte Müslümanda olması gereken ahlak budur.

- Yapamayacağımız şeyleri söylemek, kalpte nifak oluşturur.

"Onlardan (münafıklardan) öyle kimse de vardır ki, 'Yemin olsun, eğer Allah lütfundan bize verirse, mutlaka sadaka veririz ve mutlaka salihlerden oluruz.' diye Allah'a söz verdiler. Allah onlara lütfundan verince de, onda cimrilik ettiler, yüz çevirenler olarak gerisin geriye döndüler. Allah'a vadettiklerini tutmamaları ve yalan söylemeleri sebebiyle, Allah'la karşılaşacakları güne kadar onların kalplerine nifakı yerleştirdi." [6]

- Yapamayacağımız şeyleri söylemek günahtır ve kişi bundan dolayı gazaba duçar olur.

"Ey iman edenler! Yapamayacağınız şeyleri neden söylüyorsunuz? Yapamayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük bir gazaba sebep olur." [7]

Rabbim bizleri bundan muhafaza etsin. Rabbim bizleri başkalarının hakkına girmekten korusun. Bizleri hidayete ulaştırdığı gibi hidayet üzere şehit olarak ölmeyi nasip etsin. (Allahumme amin.)

Davamızın sonu, âlemlerin Rabbine hamd etmektir.

Bir sonraki yazımızda görüşme ümidi ile...

5. *Buhari, Müslim*

6. *9/Tevbe, 75-77*

7. *61/Saff, 2-3*

Milliyetçilik akımı evvela Avrupa'da, daha sonra Osmanlı'ya karşı bir ülkü olarak Arnavutlar ve Araplarda ve adeta zincirleme bir şekilde diğer Müslüman milletler arasında görülmüştür. Milliyetçilik akımının İslam dünyasında ortaya çıkmasında Batılıların etkisi ve çabaları o kadar ileri dereceye varmıştır ki, bu akımların bizzat başlatıcıları ve ilham kaynakları ya Batılılar ya da Osmanlı tebaasından olan Yahudi ve Hristiyanlar olmuştur.

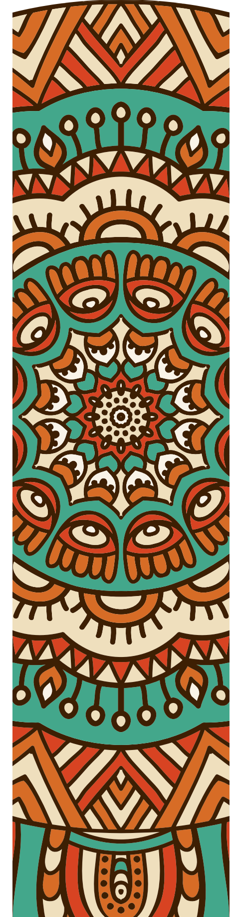
Milliyetçiliğin Anavatanı Avrupa'da Milliyetçiliğin Bumerang[1] Hali

Kerem ÇAĞLAR
keremcaglar@tevhiddergisi.net

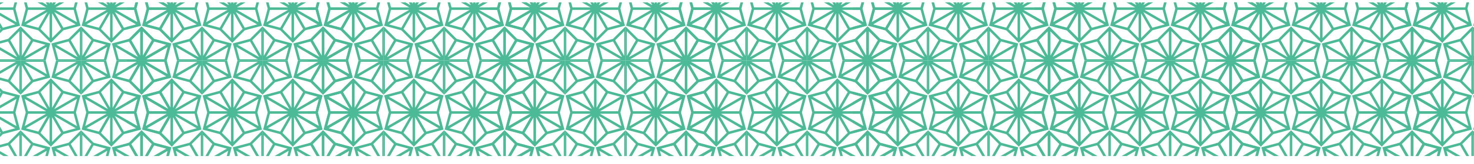
Millet/ulus temelinde milliyetçilik fikrinin duygusal ve tepkisel güç ve ideolojik donanıma sahip bir akım olarak ortaya çıkışı on sekizinci yüzyılın son çeyreği olarak tarihlendirilir. Son dönemde Avrupa'da yükselen milliyetçilik/ırkçılık hareketleri tüm dikkatlerin yeniden bu bölge üzerine yoğunlaşmasına neden oldu. Diplomasi ve medya dilinde *'azınlık ve göçmen karşıtlığı'* şeklinde masumlaştırılmaya çalışılan şey, düpedüz İslam ve Müslüman düşmanlığıdır. Zira Avrupa'da azınlık denildiğinde akıllara ilk gelen şey, İslam'dır. Göçmen dendiğinde ise ilk anda akıllara Müslüman kimliği taşıyan kitleler gelir.

Avrupa'da yaşanması muhtemel derin ekonomik krizlerin öncü dalgaları, küreselleşme denilen olgu, suni milliyetçilik/ulusçuluk belasını engelleyici bir panzehir olarak takdim edilen komünizmin tarihin çöplüğüne atılmış olması ve İslam'ın yeniden güçlenme istikametinde günbegün ilerlemesi Avrupa'da milliyetçilik hastalığının yeniden nüksetmesini sağlayan etmenlerdir.

Avrupa'yı birçok kez nüfus kırımına uğratıp harabeye çeviren milliyetçilik akımı, özellikle de İkinci Dünya (paylaşım) Savaşının bitmesi ve hemen ardından Doğu ve Batı blokları arasında yaşanan soğuk savaş yıllarında unutturulmaya çalışılmıştır. Avrupalılar için her daim kıyım ve tahribat sebebi olan milliyetçilik, sadece (kendi aralarında) unutturulmakla kalınmamış,

1. *Akasya ve okaliptüs gibi sert ağaçların geniş çatallı dallarından yontulup kılıç keskinliği verilmiş, kıvrık bir sopa biçiminde ve atıldığı yere geri dönebilen bir av aracı, bir tür silah.*

bununla beraber başlarına gelen tüm kötülüklerin sebebi ve suçlusu olarak görülmesi amaçlanmıştır.

İslam'ın yeniden yükselişi ve 20. yüzyılın son ve en parlak zaferlerinden birine imza atarak devrin süper gücü komünist Sovyetler Birliği'nin Afganistan'da imparatorluklar mezarlığına gömülmesi sonrasında Sovyetlerin dağılması ve Berlin Duvarı'nın yıkılmasıyla beraber Almanya'nın birleşmesi vb. nedenler Avrupa'da milliyetçiliği tekrar yükseliş eğilimine sokmuştur.

Avrupa'da milliyetçiliğin temelinde 1789 Fransız Devrimi vardır. Fransız Devriminden sonra ulus-devlet kavramı ortaya çıkmış ve bu akım giderek güçlenmiştir. Öyle ki 20. yüzyılda Avrupa'da Habsburglar, Rusya'da Romanoflar ve Anadolu'da Osmanlı, hanedanlıklar yönetiminin düşmesine sebep olmuştur. Fransa'da gerçekleşen devrim eski rejimi (krallık rejimini) yıkmış ve daha önce krala ait olan her şey halkın kabul edilmiştir.

Bu çerçevede denilebilir ki: Avrupa'da ideolojik anlamda milliyetçiliğin ilk tohumları Fransa'da, Fransız İhtilali'yle beraber atılmıştır. Fransız İhtilali ideolojik anlamda sadece milliyetçiliğin ürediği bir bataklığın oluşmasına sebep olmamıştır. Bununla beraber devrimin fikrî önderleri daha da ileri giderek egemenlik/hakimiyet meselesinde de bilahare İslam ümmetinin içerisinde güç ve taraftar bulan yeni ideolojilerini ilan etmişlerdir: Egemenlik/hakimiyet doğrudan halka aittir.[2]

Egemenliğin halka ait olduğu veya olması gerektiği söyleminin temelinde, Avrupa'da siyasi iktidarı ellerinde bulunduran krallar ile dinî iktidarı tekeline almış olan Kilise'nin (Papa'nın) işbirliği ile bu mutlak iktidarla kendi halklarını zayıf düşürüp sömürmeleri vardır. Tahrif edilmiş olduğu hâlde bütünüyle *'Tanrı'*dan gelen öğretilermiş gibi sunulan birtakım heva ve akıl ürünü sözde kutsal metinlere dayanılarak sürdürülmeye çalışılan bu iktidar birlikteliğinin gayriinsani uygulamalarının tetiklediği Fransız İhtilali sonrasında temel alınan kıstas da akıl ve heva olunca, devrim kadroları kendilerine iktidar yolu açan vahim bir yanlıştan bir başka vahim yanlışa yönelmiş oldular.

Bundan sonra adına demokratik milliyetçilik denilen yeni bir ideoloji neşvünema bulup hakim olmaya başlamıştır. Halkın egemenliğine dayalı demokratik milliyetçilik ideolojisinin Avrupa'da etnik milliyetçilik olarak ortaya çıkması, Avrupa ülkelerinin katlanmak zorunda kaldıkları bir durumdur. Bazı Avrupa ülkelerinde etnik milliyetçilik istikametine yönelmek demek bir anlamda intihar etmek demektir. Mesela tarihsel olarak Bask, Viking ve Katalan gibi birçok etnik topluluğu barındıran Fransa, Almanların yaptığı gibi etnik milliyetçilik yapamamıştır. Alman milliyetçiliği gibi bir milliyetçilik yapamamasının asıl sebebi faziletten yahut Fransız ulus devletinin alicenaplığından değil, basbayağı etnik temelde parçalanma korkusudur. Bu korkuya da etnik milliyetçilik yerine ürettikleri *'Vatandaşlık Milliyetçiliği'* gibi ucube bir tanımlamayla ifade ederek buna anayasal bir hüviyet kazandırmıştır. Bu tanıma göre Fransa topraklarında yaşayan Bask, Katalan, Viking, Arap vs. tüm etnik grupların her bir ferdi Fransızdır. Fransa'da başlayıp Avrupa'nın değişik ülkelerine yayılan vatandaşlık milliyetçiliği ve yurtseverlik duyguları ile gerçekleştirilen devrimci(!) savaşlar başlamış ve bu motivasyonla ilk olarak Avusturya'ya karşı savaşa girişilmiştir.

Fransa imparatoru (Diktatör) Napolyon'un tüm Avrupa'yı fethetme hareketi diğer Avrupa milletlerinde de milliyetçiliği uyandıran önemli sebeplerden biridir. İstila girişimlerine karşı bir reaksiyon olarak ortaya çıkan tepki milliyetçiliği, Almanya ve İtalya'dan başlayarak Orta Avrupa'dan Doğuya doğru yayılmaya başlamıştır. Avrupa'nın büyük bir kısmının Fransızlarca işgali sonucu ortaya çıkan nefret, aynı zamanda Alman milliyetçiliğine de şekil veren önemli etkenlerdendir. Fransızların işgal süreci başladığı zamana kadar, birçok prensliklere bölünmüş olan Almanya ise ancak bu işgalden sonra ulusal birliğini tesisi etme aşamasına girmiştir. Öyle ki yüz yıl süren Almanya'nın toparlanma sürecinden sonra etnik milliyetçiliğe dayalı Alman imparatorluğu kurulmuştur.

Birinci Dünya (paylaşım) Savaşı çıktığında Almanya'da milliyetçi bir hava hakimdi. Ancak savaş kaybedilmiş ve Almanya savaşın suçunu üstlenmek zorunda kalmıştı. Bu mağlubiyeti kabullenemeyen Alman milliyetçileri olanların sorumlusu olarak kendilerine sırt dönen Yahudileri göstermekteydiler. Özellikle de 1929 yılındaki ağır ekonomik krizin ar-

2. *TBMM Genel Kurul Salonunda, Başkanlık Divanı'nın hemen arkasında kocaman harflerle yazılı olan 'Egemenlik, Kayıtsız Şartsız Milletindir.' sözünün aslında kimlere ait olduğu da anlaşılmış oluyor.*

Avrupa'da ideolojik anlamda milliyetçiliğin ilk tohumları Fransa'da, Fransız İhtilali'yle beraber atılmıştır. Fransız İhtilali ideolojik anlamda sadece milliyetçiliğin ürediği bir bataklığın oluşmasına sebep olmamıştır. Bununla beraber devrimin fikrî önderleri daha da ileri giderek egemenlik/hakimiyet meselesinde de bilahare İslam ümmetinin içerisinde güç ve taraftar bulan yeni ideolojilerini ilan etmişlerdir: Egemenlik/hakimiyet doğrudan halka aittir.

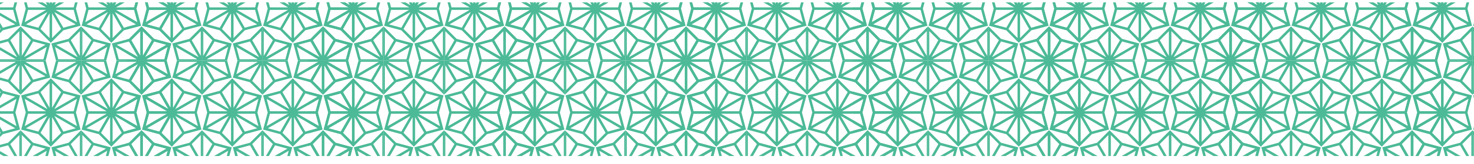
dından Alman halkı maddi ve manevi olarak çökme noktasına gelmişti. Alman halkı (Alman ırkının üstünlüğüne inanan) Nasyonalist Sosyalistlerin umut verici sözlerinin cazibesine kapıldılar. Ülkedeki zor şartları kendi lehlerine çeviren milliyetçiler yönetimi ele almış ve 1939 yılında İkinci Dünya (paylaşım) Savaşı başlatmışlardı. Hitler önderliğinde Almanlar, temeli Darwinizm'e dayanan saf Aryan ırkının üstünlüğü fikrini benimseyerek bunu devlet politikası haline getirdiler. Netice itibariyle Alman ırkının diğer ırklara olan üstünlüğü ve kendi teorilerine göre ırklar sıralamasında en aşağı tabakada olan Yahudilere düşmanlık ile Alman yaşam sahası gibi söylemler, tüm Avrupa'yı altı sene (1939-1945 İkinci Dünya Savaşı) boyunca kasıp kavurmuştur.

İkinci Dünya (paylaşım) Savaşı'ndan sonra dünya en güçlüler etrafında kümelenmelerle iki kutuplu bir hâle gelmiş ve artık soğuk savaş denilen bir süreç başlamıştır. Soğuk savaşın iki kutuplu dünya düzeni, iki kutuplu ideoloji üzerine kurulmuştu. Soğuk savaşın da bitmesi üzerine sınıf ve etnisiteye dayalı farklılıkların küreselleşmenin etkisiyle kaybolması beklenmekteydi.

Amerikan-Yahudi sermayesi önderliğindeki küresel kapitalizm dünyayı tek bir ekonomik sistem altında birleştirmede oldukça başarılı oldu. Doğulu-Batılı tüm ülkeler tarafından çok kolay bir şekilde kabul ediliyordu kapitalist sistem. Soğuk savaş sırasında Avrupa'da milliyetçiliğin görünürlüğü ve belirleyici etkisi pek kalmamış idi. Bunun başlıca sebebi, Avrupa'nın kendi ürettiği milliyetçilik hastalığından bizzat kendi canlarının çok yanması ve iki kutuplu (iki farklı ideolojinin yarıştığı) dünyada, milliyetçiliğin daha az kârlı olması ve fazla yeşermeye imkân bulamayışıdır. Küresel kapitalist sistem bilhassa İslam coğrafyasındaki ülkelerde milliyetçilik akımlarını yayma ve destekleme adına büyük çaba sarf etmiştir ki, aynı anda bu menhus ideolojinin Avrupa'da engellenmesi için de elinden geleni yapmıştır.

Küreselleşme denen şey, milletlerin aralarındaki hürmet sınırlarını/bağlarını kaldırıp insanları adeta tek tipleştirme yolunda mesafe katetmekle bir anlamda geri tepti denilebilir. Bunun bir sebebi de halklar/uluslar arasındaki farklılıkların daha görünür ve karşılıklı etkileşimle daha arzulanır bir hâle gelmiş olmasıdır. Küreselleşme bu anlamda halklara/milletlere ait kültürel öğeleri öne çıkarmış ve ulusal kimliğin tekrar önem kazanmasını sağlayarak milliyetçilik akımlarının yeniden ortaya çıkmasına uygun bir zemin oluşmasına katkı sağlamıştır. Bu yeni ortamda Avrupa'da milliyetçilik önemli bir güç olarak tekrar ortaya çıkmıştır. Bunu tetikleyen unsurların başında artan ekonomik sınırsızlık, göçlerin artması, tüketimin uluslararası bir hâle gelmesi ve itikadi/ideolojik boşluk gelmektedir.

Özü itibariyle saldırgan olan ve yayılmacılık amacı taşıyan milliyetçilik, bu yeni ortamda Avrupa'da önemli bir güç olarak tekrar ortaya çıktı. ABD önderliğindeki Yenidünya düzeninde, eski Sovyet ülkelerinde ulus-devlet kurmak yönünde bir yeniden yapılanma süreci yaşanırken, bu durum, özellikle Batı Avrupa'da azınlık ve göçmen (daha doğrusu İslam ve Müslüman) düşmanlığı yönünde ivme kazanmıştır. Düşman, Hitler Almanyası'nda olduğu gibi artık Yahudiler değildir. Yahudilerden bile çok daha tehlikeli olarak görülen Müslümanlar hedef alınmaya

başlamıştır. Yeryüzündeki tüm ırkçı milliyetçilerin ideolojik olarak ilk atası iblisin ta kendisidir. Şeytani bir ideolojiye sahip olan bu kişi ve kitlelerin, yok edilmesi gerektiğine inandığı ilk hedef, dindir ve özellikle tevhid dini olan İslam ve (muvahhid olsun olmasın) Müslüman sıfatı taşıyan kimselerdir.

Günümüzde ciddi bir sorun olarak görülmeyebilir, fakat otuz-kırk yıl sonra Avrupa'nın karşılaşması muhtemel en önemli problem, nüfus artış hızının süratle düşmesidir. Yani Avrupa'da iş gücü sıkıntısı bir yana, elli yıl sonra şu anki Avrupa kültürünü devam ettirebilecek etkin ve baskın bir Avrupalı nüfüsun nüfuzunun kalmayacağı öngörüsü AB ülkelerini de korkutan bir ihtimaldir. Nüfusu ciddi düzeyde azalacak olan bir Avrupa'nın gelecekte nasıl görüneceğiyle ilgili akıllarda bazı soru işaretleri belirmekle beraber, orada yerleşik olan Müslüman göçmenlerin nüfus artış oranlarının hızla artması Avrupa'nın geleceği hakkında ilginç ve hoş fikirlerin ortaya çıkmasına sebep oluyor.

Avrupa'da yaşamış veya Avrupa milletleri hakkında araştırmalarda bulunmuş bazı ilim adamlarna göre Avrupa'yı (Avrupalılar açısından) ileride bekleyen en büyük sorun, Avrupa'nın İslamlaşmasıdır. Avrupa bugün Hristiyan kültürünü yaşatacak sağlıklı bir nesil ortaya çıkarmaya güç yetiremeyecek noktaya hızla yaklaşıyor. Bu ise Avrupa'daki Müslümanların nüfus üstünlüğünü ele geçirmesi ve Avrupa'nın siyasal ve kültürel çehresini değiştirme imkânına kavuşmaları anlamına gelecektir. Avrupa'da yeniden yükselişe geçen milliyetçilerin sesi şu anda İslam ve göçmen karşıtlığında koro hâlinde tek ses gibi çıkıyor. Fakat bu mesele kendi aralarında bir çıkar çatışmasına evrildiğinde Avrupa tarihinde birçok örneği olan nüfus kırımı ve yıkımlarla neticelenen vahşi savaşların yeniden başlaması sürecine kadar gidebilecek potansiyeldedir.

Avrupa dışındaki memleketler için geliştirilen, Batı kaynaklı milliyetçi fikir ve akımlar, Osmanlı Devleti çatısı altında bulunan İslam coğrafyasında da zemin bularak filizlenmeye başlamış idi. Hepimizin malumu olduğu üzere aslında milliyetçilik mefhumu İslam için yabancı/kabul edilemez bir kavramdır. Ancak bu akımlar bilhassa yüz yıldan uzun bir süre öncesinden bu yana İslam âleminde duyulur olmuştur. İlginçtir emperyalist Batı, milliyetçilik hastalığını sömürgeciliğin zirvede olduğu tarihlerde İslam âleminin değişik beldelerinde bu ümmetin evlatlarına bulaştırmıştır. Öncelikle misyonerler ve müsteşrikler marifetiyle İslam âlemine sokulan bu bela, bilahare emperyalist haçlıların çıkarlarına münasip bir şekilde yayılma eğilimi gösterir. Haçlı-Batı emperyalizminin İslam ümmetine karşı kullandığı en etkili silahlardan biri hâline gelen milliyetçilik, İslam dünyasını büyük ölçüde tek çatı altında tutan ve İslam âleminin siyasî birliğinin sembolü olan Osmanlı (Hilafet) Devleti'ni parçalayıp yok etme aracı olarak da kullanılmıştır.

Milliyetçilik akımı evvela Avrupa'da, daha sonra Osmanlı'ya karşı bir ülkü olarak Arnavutlar ve Araplarda ve adeta zincirleme bir şekilde diğer Müslüman milletler arasında görülmüştür. Milliyetçilik akımının İslam dünyasında ortaya çıkmasında Batılıların etkisi ve çabaları o kadar ileri dereceye varmıştır ki, bu akımların bizzat başlatıcıları ve ilham kaynakları ya Batılılar ya da Osmanlı tebaasından olan Yahudi ve Hristiyanlar olmuştur. Misalen, on dokuzuncu yüzyılda Batılıların İslam coğrafyasındaki faaliyetlerinin temelini Müslüman ahalinin yaşadığı memleketlerde okul ve kolejler açarak Batı tipi eğitim sistemini yerleştirme çabaları oluşturur. Bu dönemde sadece Mısır'da Batılılar tarafından yetmiş okul ve kolej açıldığı[3] göz önünde bulundurulduğunda milliyetçilik hastalığının Avrupa dışındaki Müslüman milletler arasında ve ilk kez Mısır'da olmak üzere Araplar arasında ortaya çıkmış olmasının nedeni de anlaşılmış olur.

Batılılar tarafından ilk defa Mısır'da ekilen milliyetçilik tohumları zamanla filizlenirken, Batı tedrisatı ve formasyonundan geçmiş Yeni Osmanlıcılık akımının mensupları arasında da Türk milliyetçiliği fikri yeşerip filizleniyordu. Mısır ve İstanbul merkezli bu tutumlar her iki millet (Arap-Türk) arasında karşılıklı husumetlere yol açarken, İngiliz sömürgeciliği, misyonerler, Hristiyan Araplar ve Batıcı yerli sözde aydınlar, milliyetçiliği ve ırkçı taassupları diğer Araplar arasında da yaymak için tüm imkanlarını seferber ettiler. Çalışmalarının semeresini de kısa sürede aldılar ve bu süreçte Arap milliyetçiliği Mısır'dan sonra Suriye ve Lübnan gibi diğer Arap memleketlerinde de baş gösterdi.

Arap milliyetçiliğinin oluşumunda fikrî olarak baş-

3. *M. Nakawî, İslam ve Milliyetçilik.*

Avrupa kültürünü devam ettirebilecek etkin ve baskın bir Avrupalı nüfüsun nüfuzunun kalmayacağı öngörüsü AB ülkelerini de korkutan bir ihtimaldir. Nüfusu ciddi düzeyde azalacak olan bir Avrupa'nın gelecekte nasıl görüneceğiyle ilgili akıllarda bazı soru işaretleri belirmekle beraber, orada yerleşik olan Müslüman göçmenlerin nüfus artış oranlarının hızla artması Avrupa'nın geleceği hakkında ilginç ve hoş fikirlerin ortaya çıkmasına sebep oluyor.

rolde olanların kimlikleri pek tanıdıktır. Bunlardan Petros Baslani ve Nazif el-Yezci, Suriye Protestan Koleji olarak da bilinen Beyrut Amerikan Üniversitesi'nde yetişmiş iki Hristiyan bilgindi. Bunların dışında İbrahim el-Yezci, Nafel Nafel, Selim Nafel, Şemon Kelhun, Circis, Arslan Dımaşki ve Batılı emperyalistlere bağımlı birçok kimseyi sayabiliriz. Avrupalılar kendi aralarında büyük kırımlara ve yıkımlara sebep olan nasyonalizmi/milliyetçiliği Avrupa'da kontrol altına almak için tedbirler alırken, bu menhus ve meşum ideolojiyi İslam ümmetinin arasında yaymak maksadıyla hiçbir gayret ve masraftan kaçınmamıştır.

Türk milliyetçilğinin önderleri arasında Yusuf Akçura, Hamdullah Suphi ve Ömer Seyfettin gibi isimler dışında Kürt Zaza asıllı Ziya Gökalp ile Yahudi ve asıl adı Moiz Kohen olan Tekin Alp isimli kaltabanlar da bulunmaktadır

Fars milliyetçiliğinin oluşması, olgunlaşması ve gelişiminde de diğer milliyetçi akımlarda Batılılar ile Batıcıların izlediği yöntemlerin hemen hemen aynısı izlenmiştir. Farslar da her daim İslam öncesi tarihlerini yad edip canlı tutmaya ve bu kültürü sonraki nesillere aktarmaya azami önem vermektedirler. İslami sembol ve değerleri yok sayma pahasına da olsa Perslerin İslam öncesi uygarlıklarını yüceltererek, sistemli bir şekilde Farsi milliyetçilik politikasını icra etme çabasında olmuşlardır.

Batılılar ve Batıcı sözde aydınlar tarafından, İslam ümmetinin asli unsurlarından Kürtlerin arasına sokuşturulmuş olan bu iğrenç ideolojinin Kürtlerin yaşadığı bölgelerdeki versiyonu da Kürt milliyetçiliğidir. On dukuzuncu yüzyılın ilk yarısı, Batılılar tarafından Kürtlerle ilgili çalışmaların en yoğun olduğu dönemdir. Bu konuda araştırma yapan misyonerlere ve müsteşriklere baktığımızda tıpkı diğer milliyetçilerin eline verdikleri argümanlara benzer argümanları Kürt milliyetçilerinin de eline vererek bu akımı benzer temellere dayandırma çabası içerisinde olduklarını görürüz. Bu misyoner ve müsteşriklerin ileri sürdükleri argümanlar doğal olarak Kürt milliyetçiliği yapanları gazlayıp iştahlandırmaktadır: *'Beş bin yıllık tarihî geçmişe sahip Kürtler... Birçok devlet ve uygarlığın kurucusu Kürtler... Guti Devleti, Qassit, Mervani, Sasani ve Sümer Uygarlığı Kürtlerindir...'* [4]

Avrupalıların, kendileri dışındaki milletler için, özellikle de İslam coğrafyasındaki milletler için üretip yaygınlaştırdığı milliyetçilik belası İslam âlemine çok büyük pahaya mal oldu. Bilhassa Osmanlı Devleti'nin parçalanması ve hilafetin yıkılması sonrasında Mekke, Medine ve Kudüs'ün işgal edilmesi bu ağır faturanın en önemli kalemlerindendir. Yarım yüzyıldan uzun bir süre kendi aralarındaki milliyetçilik akımlarını zapturapt altında tutmaya muvaffak olabilen Avrupa, işte şu sıralar bilhassa İslam coğrafyasındaki milletler arasına ektiği zehirli tohumların öldürücü meyvesini kendi bahçesinde de tatmak mecburiyetinde kalmıştır. Onlar, bizim topraklarımızda fırtına ekmişlerdi. Bugünden sonra ise ektikleri fırtınanın mahsulü olan kırım ve yıkım sebebi milliyetçilik ve parçalanmışlık kasırgasıyla karşı karşıya kalmaya adaydırlar.

Varşova Paktı'nın/Doğu Bloku'nun temelini oluşturan Sovyetler Birliği'nin dağılması Avrupa'nın doğusunda birçok yeni devletin ortaya çıkmasına neden

4. *Basil Nikitin, Kürtler.*

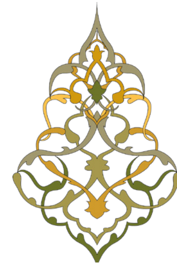
Avrupalılar kendi aralarında büyük kırımlara ve yıkımlara sebep olan nasyonalizmi/milliyetçiliği Avrupa'da kontrol altına almak için tedbirler alırken, bu menhus ve meşum ideolojiyi İslam ümmetinin arasında yaymak maksadıyla hiçbir gayret ve masraftan kaçınmamıştır.

oldu. Batı Avrupa'daki eski devletler ise uzun bir süre boyunca sağlam, sarsılmaz ve kökleşmiş bir görünüm sergiledi. Fakat özellikle son dönemde o pek sağlam gibi görünen köklü devletlerin temelleri sallanmaya başladı. Avrupa'nın özellikle de batısındaki bazı ülkelerde bağımsızlık mücadelesi veren ayrılıkçı (bizdeki tabirle, bölücü) hareketler bulunuyor. Bunlardan bazıları düşük yoğunlukta da olsa silahlı mücadele veriyor, bazıları ise müzakereler ve demokratik yollarla sonuç almaya çalışıyor.

Avrupa Birliği'ni, Avrupa Binliği'ne çevirmesi kuvvetle muhtemel olan bu sürecin sonunda Avrupa milletlerinin yine yeniden Napolyon Fransası devrinde başlayan işgaller, kıyımlar ve yıkımlar kumkumasına sürüklenmesi işten bile değil. Böyle bir durum, evet, belki de insani açıdan trajik olarak değerlendirilebilir ama yeryüzündeki diğer milletlerin, özellikle de İslam coğrafyasındaki halkların güvenliği ve selameti için hayırlı olacaktır. Müslümanlara karşı yüzyıllardır uygulayageldikleri işgal, sömürü, talan, kıyım, yıkım ve vahşet amelinin cezası olarak aynı veya benzer sonuçlarla yüzleşmeleri yeryüzündeki hiçbir mazlum millet tarafından esefle karşılanmayacaktır. 2011 yılında Sudan'ı ikiye bölerek zengin petrol yataklarının bulunduğu ve nüfusunun %17'si Hristiyan, %65'i putperest olan bölgeyi Güney Sudan diye bölenler ile bugün Orta Dünya'da (Orta Doğu'da) yeni sömürge ve manda olacak yapay devletçikler kurmaya çalışanlar ABD ve Rusya'yla beraber Avrupalılardır.

Vekaletle vahşetin her türlüsünü Müslümanlara reva gören aynı Avrupa'nın, belirtileri giderek güçlenen iç kanamaları ve bundan doğacak çok ağır sonuçlar, tüm mazlum milletler nezdinde adl'i ilahinin tecellisi olarak değerlendirilecektir.

Müslümanlar arasına milliyetçilik ve ulusçuluk fitnesini sokan Avrupa'nın köklü devletlerinden Fransa'da Korsika ve Bretonya, İspanya'da Bask bölgesi ve Katalonya, Almanya'da Bavyera, Belçika'da Flanders, İtalya'da Padanya, Sicilya Güney Tirol, Veneto ve Lombardiya, Birleşik Krallık'ta (İngiltere'de) İskoçya, Galler ve Kuzey İrlanda... Bu sayılanlar dışında Avrupa'nın başka ülkelerinde de tabiri caizse küçük devletlerin/prensliklerin kurulması süreciyle beraber yeniden başa dönülecek. Bu sürecin orta ve uzun vadede Avrupa'nın başını epey ağrıtması umuluyor. Fakat muhtemeldir ki, yeryüzünün birçok farklı bölgesindeki halklar ve özellikle de İslam coğrafyasındaki milletler haçlı Batının iç kanamaları ve şiddetli baş ağrılarından ötürü daha rahat bir dönem yaşayacaklar. Allahuâlem.

Yıldızları Rasûl'e tâbi olup arkasından hacca gelen sahabilere, Ay'ı da Canım Peygamberime benzetti. Nasıl da etrafını sarmıştı onlar da Rasûl'ün. Nasıl da onu çepeçevre kuşatmıştı. Sımsıkı ona bağlanmıştı. Ve şimdi belki de son birliktelikleri olacaktı.

Veda Haccı

Mahi
mahi@tevhiddergisi.net

On beş gün süren yolculuğun ardından Mekke'ye vardı kafile. Canım Peygamberim hemen Harem'i Şerif'e geçerek Haceru'l Esved'i selamladı ve Kâbe'yi tavaf etti. Ardından iki rekât namaz kıldı Makam-ı İbrahim'de. Ve Safa ile Merve arasında say yaptı. Daha sonra Mekke dışında Ebtah denen mıntıkada çadır kurulmasını emretti. Hava kararmaya başlamıştı. Bu sebeple herkes konaklamak için aceleyle çadır kuruyor, kadın, çocuk ve yaşlılar bu işlerin bitmesini bekliyordu. Bu iş sandıkları gibi kolay değildi. Rafi de babasına yardım etmiş çadırı kurmuşlardı. İçeri geçerek küçük bir kandili yaktılar ve dinlenmek üzere uzandılar. Vakit epey ilerlemişti. Dışarıda da sesler hemen hemen kesilmişti. Hemen hemen herkes işini bitirmiş dinlenmek için çadırlarına çekilmişti. Tek tük kimseler kalmıştı. Rafi çadırdan sessizce çıktı. Gece yarısı olmasına rağmen ortalık aydınlıktı. Göğe baktı. Ay, bir kandil gibi aydınlatıyordu etrafı. Ne de görkemliydi. Yıldızlar da ayrı bir güzeldi bu gece. Ayın etrafını sarmışlardı. Sanki ateş böcekleri gibi yanıp sönüyordu ışıkları. Bir an bu yıldızları Rasûl'e tâbi olup arkasından hacca gelen sahabilere, Ay'ı da Canım Peygamberime benzetti. Nasıl da etrafını sarmıştı onlar da Rasûl'ün. Nasıl da onu çepeçevre kuşatmıştı. Sımsıkı ona bağlanmıştı. Ve şimdi belki de son birliktelikleri olacaktı.

Eliyle gözyaşlarını sildi, ilerledi. Acaba Canım Peygamberimin çadırı nereye kurulmuştu? Çadırlar arasında dolaşmaya başladı.
Tüm çadırlar belli bir düzene göre yerleştirilmiştir. Her şehre bir alan belirlenmişti. Neredeyse bir saattir dolaşıyordu fakat hâlâ bulamamıştı.

Eliyle gözyaşlarını sildi, ilerledi. Acaba Canım Peygamberimin çadırı nereye kurulmuştu? Çadırlar arasında dolaşmaya başladı. Tüm çadırlar belli bir düzene göre yerleştirilmiştir. Her şehre bir alan belirlenmişti. Neredeyse bir saattir dolaşıyordu fakat hâlâ bulamamıştı. Kırk bin kişilik bir kafile ile gelmişlerdi Medine'den. Kolay olmayacaktı elbet. Tüm çadırlardan daha büyükçe bir çadırın önünden geçiyordu ki durdu. İçeriden hafif bir ışık yansıyordu dışarı. Ve bir ses...

— Ey Aişe, sırtıma bir hırka verebilir misin?

Rafi durakladı. Allah'ım, bu Rasûl'ün sesi idi. Heyecanlanmıştı. İçeride konuşmalar devam ediyordu. Duymamak için biraz uzaklaştı ki kulağından tuttu biri:

— Hey ufaklık! Rasûl'ün çadırının etrafında ne arıyorsun?

— Kötü bir niyetim yok. Benim adım Rafi. Rasûl'ü arıyordum ki sesini duyunca durdum.

— Ne güzel bir tevafuk. Benim adım da Ebu Rafi. Rasûl'ün azatlı kölesiyim. Ne yapacaksın onu?

— Ona sarılmak, onun mis kokulu elini öpmek istiyorum. Başımı okşamasını, bana bir kez gülümsemesini...

Rafi cümlelerini tamamlayamadı. Ağlamaya başladı.

— Neden ağlıyorsun?

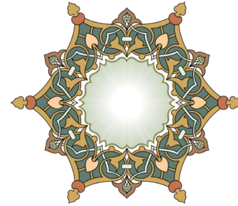
— Siz büyükleri bir türlü anlayamıyorum. Onu kaybetmekten, aramızdan ayrılmasından korkuyorum...

— Üzülme... O şimdi yanımızda. Şayet Allah onu bizden ayırır ise elbette buna sabredecek gücü de verecektir. Haydi çadırına dön. Yarın önemli bir gün.

Rafi gözyaşlarını sildi ve geldiği yöne doğru ilerlemeye başladı. Sık sık arkasına dönerek Canım Peygamberimin çadırına bakıyordu. Yatmış olacaklardı ki dışarıya yansıyan ışık sönmüştü.

Hızlı adımlarla çadıra dönen Rafi üstünü ince bir pike ile örterek uyudu.

Devam edecek inşallah...

1. Ünite: Zaman ve Mekân Açısından Kur'an'ın Nüzulü ile Alakalı Meseleler

Enes DOĞAN

Bazı âlimler ise, bu konunun önemli bir konu olmadığını söylemiştir. Çünkü en son indirilen ayeti bilmek kendisine faidenin bina edildiği bir şey değildir. Bilinse de bilinmese de Kur'an Fatiha suresiyle okunmaya başlanır. Nas suresiyle sona erer.

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'adır. Salât ve selam Allah Rasûlü'ne, onun ailesine, ashabına ve onlara ihsan üzere tâbi olanlaradır.

Bir önceki yazımızda Esbabu'n Nüzul ile alakalı *'Bir Ayetin Birden Fazla Nüzul Sebebinin Olması'* ve *'Bir Sebep İçin Birden Fazla Ayetin İnmesi'* konularını incelemiş ve Esbabu'n Nüzul konusunu tamamlamıştık. Bu yazımızda ise, Allah izniyle birinci ünitenin son konuları olan *'İlk Olarak Nazil Olan'* ve *'Son Olarak Nazil Olan'* bölümlerini inceleyerek konumuza devam edeceğiz.

11. Bölüm: İlk Olarak Nazil Olan[1]

Zemzemi der ki:

الحادي عشر: أول ما نَزل

٣٤ اقرأْ عَلَى الأَصَحِّ ، فالمُدَّثِّرُ ... أَوَّلُهُ ، والعَكْسُ قومٌ يَكْثُرُ

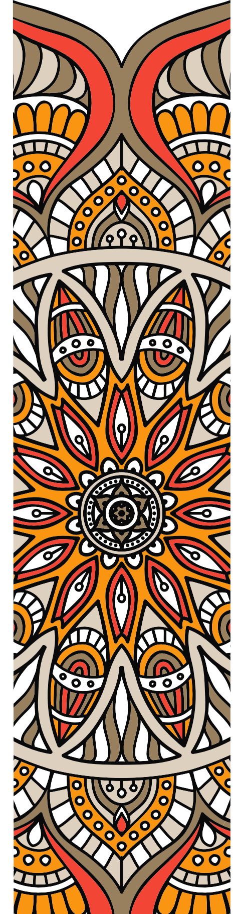
٤٤ أَوَّلُهُ التَّطْفِيفُ ، ثُمَّ البَقَرَةْ ...وقِيْلَ بالعَكْسِ بِدَارِ الهِجْرَةْ

'43. En sahih olan (görüş) Alak, akabinde Müddessir(in)

İlk olarak (inmiş olmasıdır). Ve aksini söyleyen kavim de çoktur.'

'44. (Kuran'ın) ilk (ineni) Mutaffifin, sonra Bakara'dır.

Bunun aksi de söylenmiştir, Hicret yurdu (Medine) için.'

1. *Bu konuda şu kaynaklara müracaat edebilirsiniz: El-İtkan S. 73; Menahilu'l İrfan, 1/92.*

Şerh

Ulumu'l Kur'an âlimleri *'İlk nazil olan'* kavramı ile iki şeyi kastederler:

- Mekke'de ilk nazil olan.

- Medine'de ilk nazil olan.

1. Mekke'de İlk Nazil Olan

Zemzemi 43. beyitte, Mekke'de ilk indirilen ayetlere değinmiş ve bu konudaki iki görüşe yer vermiştir. Bu konu hakkında genel olarak dört görüş vardır:

Genel olarak çoğu âlim ilk inen ayetlerin Alak suresinin ilk beş ayeti olduğunu söylemiştir.

1. Görüş: Bazı âlimler ilk inen ayetin Fatiha suresi olduğunu söylemişlerdir. Bu âlimlerin dayanmış oldukları delil, Beyhaki'nin Delail en-Nubuvve isimli eserinde zikrettiği bir rivayettir.[2] Ancak bu rivayet zayıftır.

2. Görüş: Bazı âlimler ilk inen ayetin besmele olduğunu söylemişlerdir. Bu görüş İbni Abbas[3] *radıyallahu anh* ve Hasan el-Basri'den[4] gelen bazı eserlere dayandırılmıştır. Ancak bu eserler zayıftır.

3. Görüş: Genel olarak çoğu âlim ilk inen ayetlerin Alak suresinin ilk beş ayeti olduğunu söylemiştir. Bunun delili Buhari'nin Aişe annemizden aktardığı şu rivayettir:

كَانَ أَوَّلَ مَا بُدِئَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرُّؤْيَا الصَّادِقَةُ فِي النَّوْمِ، فَكَانَ لاَ يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ فَلَقِ الصُّبْحِ، ثُمَّ حُبِّبَ إِلَيْهِ الخَلاَءُ، فَكَانَ يَلْحَقُ بِغَارِ حِرَاءٍ فَيَتَحَنَّثُ فِيهِ - قَالَ: وَالتَّحَنُّثُ: التَّعَبُّدُ - اللَّيَالِيَ ذَوَاتِ العَدَدِ، قَبْلَ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى أَهْلِهِ وَيَتَزَوَّدُ لِذَلِكَ، ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ فَيَتَزَوَّدُ بِمِثْلِهَا حَتَّى فَجِئَهُ الحَقُّ، وَهُوَ فِي غَارِ حِرَاءٍ فَجَاءَهُ المَلَكُ، فَقَالَ: اقْرَأْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا أَنَا بِقَارِئٍ»، قَالَ: « فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الجُهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: اقْرَأْ، قُلْتُ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ، فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّانِيَةَ حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الجُهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ: اقْرَأْ، قُلْتُ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ، فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّالِثَةَ حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الجُهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: {اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأْ وَرَبُّكَ الأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالقَلَمِ} - الآيَاتِ إِلَى قَوْلِهِ - {عَلَّمَ الإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ}

"Allah Rasûlü'ne vahyin başlaması sadık rüyalar görmekle olmuştur. Gördüğü her rüya sabahın aydınlığı gibi aynen çıkardı. Sonra ona yalnızlık sevdirildi. Artık Hira mağarasında yalnızlığa çekilir, oradan ailesinin yanına gelinceye kadar sayısı belirli gecelerde ibadet eder ve (ailesinin yanına döndükten bir süre sonra) yine azık alıp mağaraya geri giderdi. Sonra yine Hatice'nin yanına dönüp, bir o kadar zaman için azık tedarik ederdi. Sonunda Allah Rasûlü bir gün Hira mağarasında bulunduğu sırada Hak (vahiy) kendisine geldi. Melek geldi ve ona: 'Oku!' dedi. O da: 'Ben okuma bilmem.' cevabını verdi. Peygamber buyurdu ki: 'Melek beni alıp takatim kesilinceye kadar sıktı. Sonra bırakıp yine 'Oku!' dedi. Ben de Ona: 'Ben okuma bilmem.' dedim. Yine beni alıp ikinci defa takatim kesilinceye kadar sıktı. Sonra beni bırakıp yine: 'Oku!' dedi. Ben de: 'Ben okuma bilmem.' dedim. Beni alıp üçüncü defa sıktı. Sonra beni bırakıp: 'Yaratan Rabbinin adıyla oku. O insanı bir kan pıhtısından yarattı. Oku, Rabbin kerem sahibidir. O, kaleme (yazı yazmayı) öğretendir, insana bilmediğini O öğretti.'[5] dedi…' "[6]

2. *Delailu'n Nubuvve,* 2/158; Beyhaki, Daru'l Kutub el-İlmiyye; İbni Ebi Şeybe, 36555.
3. *Esbabu'n Nüzul, El-Vahidi, S. 20.*
4. *Esbabu'n Nüzul, El-Vahidi, S.* 14.
5. *96/Alak, 1-5*
6. *Buhari, 3, 4953; Müslim, 160*

4. Görüş: Bazı âlimler ise Cabir'den gelen bir rivayete dayanarak ilk inen ayetlerin Müddessir suresinden olduğunu söylemişlerdir.

Yahya b. Ebi Kesir anlatır:

سَأَلْتُ أَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَوَّلِ مَا نَزَلَ مِنَ القُرْآنِ، قَالَ: {يَا أَيُّهَا المُدَّثِّرُ} قُلْتُ: يَقُولُونَ: {اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ} فَقَالَ أَبُو سَلَمَةَ: سَأَلْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ ذَلِكَ، وَقُلْتُ لَهُ مِثْلَ الَّذِي قُلْتَ: فَقَالَ جَابِرٌ: لاَ أُحَدِّثُكَ إِلَّا مَا حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: « جَاوَرْتُ بِحِرَاءٍ، فَلَمَّا قَضَيْتُ جِوَارِي هَبَطْتُ فَنُودِيتُ، فَنَظَرْتُ عَنْ يَمِينِي فَلَمْ أَرَ شَيْئًا، وَنَظَرْتُ عَنْ شِمَالِي فَلَمْ أَرَ شَيْئًا، وَنَظَرْتُ أَمَامِي فَلَمْ أَرَ شَيْئًا، وَنَظَرْتُ خَلْفِي فَلَمْ أَرَ شَيْئًا، فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَرَأَيْتُ شَيْئًا، فَأَتَيْتُ خَدِيجَةَ فَقُلْتُ: دَثِّرُونِي وَصُبُّوا عَلَيَّ مَاءً بَارِدًا، قَالَ: فَدَثَّرُونِي وَصَبُّوا عَلَيَّ مَاءً بَارِدًا، قَالَ: فَنَزَلَتْ: {يَا أَيُّهَا المُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ}

"Ben Ebu Seleme b. Abdurrahman b. Avf'a Kur'an'dan ilk inen vahyi sordum. O:

— Müddessir suresidir, dedi. Ben:

— İlk inen vahyin Alak suresi olduğunu söylüyorlar, dedim. Ebu Seleme şöyle dedi:

— Ben Cabir b. Abdullah'a bu konuyu sordum ve ona senin söylediğini söyledim. Cabir şöyle dedi:

— Ben sana Rasûlullah'ın bize anlattığından başka bir şey anlatmıyorum. Rasûlullah şöyle buyurdu: 'Ben bir süre Hira'da kaldım. Oradaki itikafımı yerine getirdiğimde, (oradaki mağaradan) aşağıya indim. Bu esnada bana nida edildi. Sağıma baktım, hiçbir şey göremedim. Soluma baktım, hiçbir şey göremedim. Önüme baktım yine bir şey göremedim. Arkama baktım, yine hiçbir şey göremedim. Başımı yukarı kaldırdığımda bir şey gördüm... Akabinde Hatice'ye geldim ve: 'Beni örtün ve üzerime soğuk su dökün!' dedim. Beni örttüler ve üzerime soğuk su döktüler. Bunun akabinde: 'Ey bürünüp sarınan (Müddessir), kalk artık inzar et, Rabbini tekbir et...'[7] *ayetleri indi.' "*[8]

Racih olan görüş:

İlk iki görüş, zayıf olan rivayetlere dayandığı için tercih edilmez. Üçüncü ve dördüncü görüş, sahih olan rivayetlere dayanmaktadır. Bu görüşlerin arası ise şöyle toplanabilir:

Cabir'in rivayet ettiği hadisin başka bir lafzında şu ibareler mevcuttur:

فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَإِذَا المَلَكُ الَّذِي جَاءَنِي بِحِرَاءٍ جَالِسٌ عَلَى كُرْسِيٍّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ

"Başımı yukarı kaldırdığımda Hira'da bana gelmiş olan meleği semada bir kürsünün üzerinde oturmuş bir şekilde gördüm."[9]

Hadisteki *'Hira'da bana gelmiş olan...'* ibaresi Cibril'in Müddessir suresini indirmeden önce bir defa daha Allah Rasûlü'ne geldiğini ispatlamaktadır. Burada işaret edilen ise, Aişe'nin *radıyallahu anha* rivayet ettiği hadisin içeriğinde bahsedilen, Cibril'in ilk defa Allah Rasûlü'ne gelmesi ve ona Alak suresinin ilk ayetlerini indirmesidir.

Ayrıca Cabir'in rivayet ettiği hadiste ilk indirilen ayetin Müddessir olduğuna dair herhangi bir delil yoktur. Cabir burada ictihad etmiş ve ictihadını bu rivayete dayandırmıştır.

Sonuç olarak, Mekke'de ilk indirilen ayetler Alak suresinin ilk ayetleridir. Bundan sonra ise, Müddessir suresidir.

2. Medine'de İlk Nazil Olan

Zemzemi 44. beyitte Medine'de ilk indirilen ayetler konusunu incelemiştir. Medine'de ilk indirilen vahiy hakkında ihtilaf edilmiş olup iki görüş vardır:

1. Görüş: Suyuti ve başka âlimler Medine'de ilk indirilen vahyin Mutaffifin suresi olduğunu söylemişlerdir. Delil olarak Vahidi'nin Ali b. Hüseyn'den naklettiği *'Medine'de ilk inen Mutaffifin suresidir.'* [10] sözüne dayanmışlardır.

2. Görüş: İbni Dureys ve İbni Hacer gibi âlimler Medine'de ilk indirilen vahyin Bakara suresi olduğunu söylemişlerdir. Hatta İbni Hacer bu konuda ittifak nakletmiş, Suyuti ise, bu ittifak iddiasının tam manasıyla gerçekleşmediğini belirtmiştir.

7. 74/Müddessir, 1-3
8. Buhari, 4, 4922; Müslim, 161.
9. Buhari, 4926.
10. Esbabu'n Nüzul. S. 16.

'Kur'an'dan indirilen en son şey, 'Şüphesiz size kendi nefislerinizden bir Rasûl gelmiştir. Sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir.
O, size çok düşkün, müminlere karşı da çok şefkatli ve merhametlidir.' ayetidir.'

Racih olan görüş ikinci görüştür. Mutaffifin suresi ise, racih olan görüşe göre Mekki bir suredir.

12. Bölüm: Son Olarak Nazil Olan [11]

الثاني عشر: آخر ما نَزل

٥٤ وآَيَةُ الكلالَةِ الأَخِيْرَةْ ... قِيْلَ: الرِّبا أيضاً ، وقِيْلَ: غَيْرَهْ

'Kelale ayetidir en son (nazil olan)

Faizle ilgili ayettir denildi ve yine denildi ki, başkasıdır.'

Şerh

En son indirilen ayetin hangisi olduğu konusunda birçok görüş vardır. Bu görüşlerden bazıları şunlardır:

1. Görüş: İbni Abbas der ki:

آخِرُ آيَةٍ نَزَلَتْ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آيَةُ الرِّبَا

'Peygambere indirilen en son ayet riba/faiz ayetidir.[12]*'* [13]

İbni Şihab ez-Zühri der ki:

آخِرُ الْقُرْآنِ عَهْدًا بِالْعَرْشِ آيَةُ الرِّبَا وَآيَةُ الدَّيْنِ

'Arş'a en yakın olan (yani) Kur'an'ın son ayeti, faiz ve borçla ilgili ayettir.' [14]

2. Görüş: Bera b. Azib der ki:

آخِرُ سُورَةٍ نَزَلَتْ بَرَاءَةَ، وَآخِرُ آيَةٍ نَزَلَتْ: {يَسْتَفْتُونَكَ قُلْ: اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الكَلاَلَةِ}

En son inen sure, berae/Tevbe suresidir. En son inen ayet ise, *'Sana kelale hakkında sorarlar. De ki: 'Allah size kelale hakkında fetva verecektir...'* [15] *ayetidir.'* [16]

3. Görüş: Ubeyy b. Kab der ki:

آخِرُ مَا نَزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ {لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ}

'Kur'an'dan indirilen en son şey, 'Şüphesiz size kendi nefislerinizden bir Rasûl gelmiştir. Sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı da çok şefkatli ve merhametlidir.' [17] *ayetidir.'* [18]

4. Görüş: İbni Abbas der ki:

آخِرُ شَيْءٍ نَزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ: {وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللهِ}

'Kur'an'dan inen en son şey, 'Kendisinde Allah'a döndürüleceğiniz günden sakının...' [19]*'* [20]

11. Bu konuda şu kaynaklara müracaat edebilirsiniz: El-İtkan S. 80; Menahilu'l İrfan 1/96.
12. 2/Bakara, 275
13. Buhari, 4544. Bu konuda Ömer'den de bir rivayet aktarılmıştır. Bkz. Ahmed, 246; İbn Mace, 2276.
14. Fedail el-Kur'an, S. 369 (Ebu Ubeyd Kasım b. Sellam, Daru İbni Kesir)
15. 4/Nisa, 176
16. Buhari, 4605; Müslim, 1618; Ebu Davud, 2888; Tirmizi, 3041.
17. 9/Tevbe, 128
18. Ahmed, 21113; Hakim, Müstedrek, 3296. İbni Abbas'tan da bu konuda bir görüş gelmiştir.
19. 2/Bakara, 281
20. İmam Buhari, 2086. Hadisten önce muallak olarak, Nesai, es-Sünen el-Kubra, 10991; Taberani, Mu'cemu'l Kebir, 12040. Bu görüş Ata b. Rebah, Süddi ve Said b. Cubeyr'den de aktarılmıştır.

5. Görüş: İmam Süddi[21] Maide suresi 3. ayet ile alakalı şöyle der:

هَذَا نَزَلَ يَوْمَ عَرَفَةَ, فَلَمْ يَنْزِلِ بَعْدَهَا حَلَالٌ وَلَا حَرَامٌ, وَرَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَاتَ

'Bu ayet Arefe günü indi. Bu ayetten sonra helal veya haram ile alakalı başka bir ayet inmedi. Allah Rasûlü (bundan sonra Mekke'den Medine'ye) döndü ve vefat etti.' [22]

Zikrettiğimiz görüşlerin dışında başka görüşler de vardır ki, bu görüşlerin birçoğu sahih veya sarih olma özelliğini taşımamaktadır.

Bu rivayetler konusunda âlimlerin görüşleri şunlardır:

1. Görüş: Kadı Ebu Bekir, el-İntisar kitabında der ki: *'Bu rivayetlerin hiçbiri merfu değildir. Herkes kendi ictihadı ve zannı galibi ile konuşmuştur. Belki de onlar Allah Rasûlü vefat ettiği gün veya hastalanmadan az önce Allah Rasûlü'nden işittikleri son şeyi aktarmışlardır.'* [23]

Beyhaki şöyle der: *'Bu rivayetler eğer sahih ise, araları şöyle toplanabilir, herkes soruyu kendi bildiğine göre cevaplamıştır.'* [24]

2. Görüş: Bazı âlimler en son indirilen konusunu kategorilere bölmüş ve her ayetin ilgilendiği alanda en son indirilen ayet olduğunu söylemişlerdir. Mesela, Allah Rasûlü'nün ümmeti ile muamelesini işleyen en son ayet, Tevbe suresinin sonundaki ayettir. Miras konusunda en son inen ayet, kelale ayetidir gibi...

3. Görüş: Bazı âlimler ise, bu konunun önemli bir konu olmadığını söylemiştir. Çünkü en son indirilen ayeti bilmek kendisine faidenin bina edildiği bir şey değildir. Bilinse de bilinmese de Kur'an Fatiha suresiyle okunmaya başlanır. Nas suresiyle sona erer.

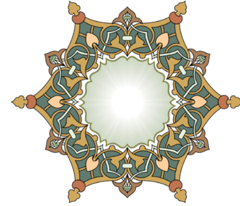
Allahuâlem...

• • •

Bu bölümle beraber Zemzemi nazmının birinci ünitesi tamamlanmış oldu. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. Bir sonraki yazımızda ikinci üniteye başlayacak ve *'Sened Açısından Kur'an'a Dönen Meseleler'* konusunu işlemeye gayret edeceğiz inşallah...

Bir sonraki yazımızda buluşmak duası ile...

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun...

21. *İsmail b. Abdurrahman es-Süddi. Aslen Hicazlı olup Kufe'de kalmıştır. Tabiin âlimlerinden olup, tefsir ve siyer konularında öncü olan bir âlimdir. H. 128 yılında vefat etmiştir. (El-A'lam, 1/317, ez-Zerkeli, Daru'l İlm lil-Melayin).*
22. *Ta'zimu Kadri's Salati, 355. (Ebu Ubeyd Kasım b. Sellam, Mektebetu'd Dar); Tefsiru't Taberi, 8/80.*
23. *El-İntisar, 1/246, (Kadı Ebu Bekir el-Bakillani, Daru'l Feth) -özetle-.*
24. *Delailu'n Nubuvve, 7/139.*

GAM

Ne zenginlik içinde olan bilir fakirliğin tadını,
Ne sağlam bedenli bir hasta gibidir.
Ne yoksulluklar vardır ki örtülüdür üstü onurla,
Ne zaruretler memnuniyet altında gizlidir.
Bir tebessüm ki altında hazin bir kalp yatar,
Bir gam uğrar ki ona göremez kimse.
İnsanları toplar denk oluşları birbirlerine,
Fakat gam ayırır ve hiç kimse
Yakasını kurtaramaz ondan.
Karartsaydı eğer elbiseleri o gam,
Bulamazdın bir yerde hiç beyaz elbise.
İnsan gamını saklamak istiyorsa
Kendine bile görünmemeli.

İmam Şafii

Ebabiller Bekleyen Kalplere Şifa: Kasırgalar

Özellikle son aylarda barbar haçlı ordularının öncüsü ABD'yi vuran kasırgaların kalplere şifa yıkımlara sebep olması intikam ve Celal sahibi yüce Allah'a fazlasıyla hamdetmeyi gerektiren bir durum olarak karşımızda duruyor.

Asırlardır her ekonomik ve siyasi kalkınmasında İslam coğrafyasına yönelik kapsamlı saldırılara girişen Haçlı dünyası, son otuz yılda işgal operasyonlarına o denli hız verdi ki Ortadoğu da yaşanan yıkım tarihte eşine az rastlanan bir hale geldi. Barbar işgal saldırılarında yerel yöneticilere her daim yardımcı başrol görevi biçildi.

Batının bin bir entrika ve zulüm ile ülkelerin başına getirdiği diktatörler, yine sahipleri tarafından değişen ekonomik ve siyasi dengeler sonrası rejim değişikliği bahanesi ile alaşağı edildiler.

Küresel-yerel tağutların arasındaki bu ironik ilişki kağıt üzerinde ve ekranlarda *'basit ve sıradan'* gibi dursa da İslam coğrafyasının güzide beldeleri; tarihi, kültürü ve yaşayanları ile birlikte bir daha asla telafisi olmayacak şekilde tarumar ediliyor.

Mevcut tuğyan sistemlerini gerektiği gibi reddetmeyen halklar her seferinde daha büyük zulüm ve acılarla karşılaşmanın acı tecrübesini yaşarken, beldelerindeki işgali ve yıkımı biçare izeleyenler ise intikam duygularını her batan güneşle birlikte bir başka şafağın sabahına ertelemek zorunda kalıyorlar.

Evleri Başlarına Yıkılanlar Hep Biz Mi Olacağız?

Afganistan, Irak ve Yemen'i bir kenara koyup sadece son 6 yıllık Suriye iç savaşının bilançosuna baktığımızda, küresel tağutların en büyük kazançlarının *'bizim topraklarımızda'* tertip ettikleri savaş sonrası oluşan havsalanın alamadığı korkunç yıkım olduğunu görüyoruz.

"Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." [1]

Özellikle son aylarda barbar haçlı ordularının öncüsü ABD'yi vuran kasırgaların kalplere şifa yıkımlara sebep olması, intikam ve Celal sahibi yüce Allah'a fazlasıyla hamdetmeyi gerektiren bir durum olarak karşımızda duruyor.

6 yıldır Suriye konulu haberleri sürekli gördüğümüz: *'5 Milyondan Fazla İnsan Farklı Ülkelere Sığınmak Zorunda Kaldı'* başlıklı haberlerin karşısında; kasırgalar ülkelerine yaklaşırken şehirlerini terk ederek kaçan milyonlarca Amerikalının görüntüleri, Allah'ın hesap görücü oluşunu bizlere bir kez daha hatırlattı.

Eylül ayında, ülkenin fuhuş ve kumar sektörünün merkezlerinden olan Florida eyaletini vuran Irma kasırgası öncesi, eyaletteki 6,5 milyon Amerikalının ölüm korkusu ile yollara dökülerek şehirleri tahliye etmesi, zihinlerde hoş bir izlenim bıraktı.

Mazlumların Tek Dayanağı Ve Yardımcısı Aziz Ve Hakim Olan Allah

6 buçuk yılda en az 470 bin kişinin hayatını kaybettiği, 2 milyona yakın kişinin yaralandığı Suriye iç savaşında 14 milyon Suriyeli işini kaybederken, sadece 2015'te fakirlik oranının %85 arttığı açıklandı.

Dünya bankasının Suriye raporuna göre savaşın 6 yılda toplamda ülkeye maliyetinin 256 milyar dolar olduğu açıklandı. Buna karşı Moody's Analytics'in verilerine göre Teksas'ı vuran Harvey kasırgasının Amerikan ekonomisine verdiği zarar 86 milyar dolar, Florida'yı vuran Irma kasırgasının verdiği zarar 56,5 milyar dolar, ABD'ye bağlı Porto Riko'yu vuran Maria kasırgasının yol açtığı zarar ise 55 milyar doları buldu.

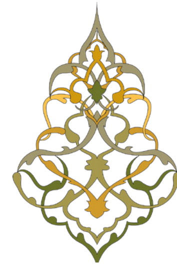
Birer hafta arayla ABD'yi vuran kasırgalar sonrası eyaletlerde hasar tespit çalışmalarının halen sürdüğü ve sadece Florida ve Teksas eyaletlerinde zararın 290 milyar dolara ulaşacağı tahmin ediliyor. Harvey kasırgasının ise net 190 milyar dolarlık zararıyla ABD tarihinin en maliyetli kasırgası olduğu açıklandı.

Suriye iç savaşında 6 milyon kişi ülke içinde evlerini terk ederken, 4,5 ila 5 milyon arasında Suriyelinin ülke dışına göç etmek zorunda kaldığı uluslararası raporlara yansıyor. Buna karşılık sadece günler süren Irma kasırgası sırasında Amerikalı yetkililer Florida nüfusunun 3'te birinin yani 6,5 milyon Amerikalı için zorunlu tahliye kararı alındığını açıkladı.

Harvey kasırgasında 450 bin kişinin federal yardıma, 30 bin kişinin ise geçici barınmaya ihtiyaç duyduğu raporlara yansımıştı.

Kısa bir zaman dilimi içinde yüce Allah'ın hak vaadi olarak başlarına gelecek elem verici azabın provasını yapmış olan Amerikalılar geçen 2,5 aya rağmen hala kasırganın yaralarını sarmaya çalışırken, 30 Kasım'da sona eren 3 aylık kasırga sezonunu şimdilik kapatmış bulunuyorlar.

Hamd, beldelerimizi yakıp yıkan düşmanlarımızı gökten indirdiği azap ile helak eden yüce Allah'adır.

1. 48/Fetih, 7

EBABİLLER BEKLEYEN KALPLERE ŞİFA:
KASIRGALAR

SURİYE

6 YILDA
5 MİLYON +

6 yıldır Suriye konulu haberleri sürekli gördüğümüz: '5 Milyondan Fazla İnsan Farklı Ülkelere Sığınmak Zorunda Kaldı' başlıklı haberlerin karşısında; kasırgalar ülkelerine yaklaşırken şehirlerini terk ederek kaçan milyonlarca Amerikalının görüntüleri, Allah'ın hesap görücü oluşunu bizlere bir kez daha hatırlattı.

6,5 YILDA
470 BİN

6,5 YILDA
2 MİLYON

2015 YILI
FAKİRLİK ORANI %85
14 MİLYON

6 buçuk yılda en az 470 bin kişinin hayatını kaybettiği, 2 milyona yakın kişinin yaralandığı Suriye iç savaşında 14 milyon Suriyeli işini kaybederken, sadece 2015'te fakirlik oranının %85 arttığı açıklandı.

EVİNİ TERK EDEN İNSAN SAYISI
6 MİLYON

GÖÇ ETMEK ZORUNDA KALAN İNSAN SAYISI
4.5 İLA 5 MİLYON

IRMA KASIRGASINDA ZORUNLU TAHLİYE KARARI ALINAN İNSAN SAYISI
6.5 MİLYON

Suriye iç savaşında 6 milyon kişi ülke içinde evlerini terk ederken, 4,5 ila 5 milyon arasında Suriyelinin ülke dışına göç etmek zorunda kaldığı uluslararası raporlara yansıyor. Buna karşılık sadece günler süren Irma kasırgası sırasında Amerikalı yetkililer Florida nüfusunun 3'te birinin yani 6,5 milyon Amerikalı için zorunlu tahliye kararı alındığını açıkladı.

Kısa bir zaman dilimi içinde yüce Allah'ın hak vaadi olarak başlarına gelecek elem verici azabın provasını yapmış olan Amerikalılar geçen 2,5 aya rağmen hala kasırganın yaralarını sarmaya çalışırken, 30 Kasım'da sona eren 3 aylık kasırga sezonunu şimdilik kapatmış bulunuyorlar.

AMERİKA

GEÇTİĞİMİZ AY
65.5 MİLYON

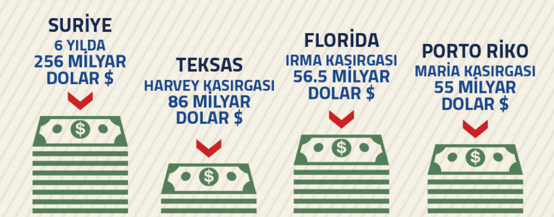
Eylül ayında, ülkenin fuhuş ve kumar sektörünün merkezlerinden olan Florida eyaletini vuran Irma kasırgası öncesi, eyaletteki 6,5 milyon Amerikalının ölüm korkusu ile yollara dökülerek şehirleri tahliye etmesi, zihinlerde hoş bir izlenim bıraktı.

SURİYE
6 YILDA
256 MİLYAR DOLAR $

TEKSAS
HARVEY KASIRGASI
86 MİLYAR DOLAR $

FLORİDA
IRMA KASIRGASI
56.5 MİLYAR DOLAR $

PORTO RİKO
MARIA KASIRGASI
55 MİLYAR DOLAR $

Dünya bankasının Suriye raporuna göre savaşın 6 yılda toplamda ülkeye maliyetinin 256 milyar dolar olduğu açıklandı. Buna karşı Moody's Analytics'in verilerine göre Teksas'ı vuran Harvey kasırgasının Amerikan ekonomisine verdiği zarar 86 milyar dolar, Florida'yı vuran Irma kasırgasının verdiği zarar 56,5 milyar dolar, ABD'ye bağlı Porto Riko'yu vuran Maria kasırgasının yol açtığı zarar ise 55 milyar doları buldu.

FLORİDA VE TEKSAS
290 MİLYAR $
HARVEY KASIRGASININ NET ZARARI
190 MİLYAR $

Birer hafta arayla ABD'yi vuran kasırgalar sonrası eyaletlerde hasar tespit çalışmalarının halen sürdüğü ve sadece Florida ve Teksas eyaletlerinde zararın 290 milyar dolara ulaşacağı tahmin ediliyor. Harvey kasırgasının ise net 190 milyar dolarlık zararıyla ABD tarihinin en maliyetli kasırgası olduğu açıklandı.

HARVEY KASIRGASINDA
450 BİN
KİŞİNİN FEDERAL YARDIMA

HARVEY KASIRGASINDA
30 BİN
KİŞİNİN GEÇİCİ BARINMAYA

İHTİYAÇ DUYDUĞU RAPORLARA YANSIDI

Harvey kasırgasında 450 bin kişinin federal yardıma, 30 bin kişinin ise geçici barınmaya ihtiyaç duyduğu raporlara yansımıştı.

Hamd, beldelerimizi yakıp yıkan düşmanlarımızı gökten indirdiği azap ile helak eden yüce Allah'adır.

Antibiyotikler

Dr. Seyfullah İslam
seyfullahİslam@tevhiddergisi.net

Hiçbir antibiyotik sadece hedef mikroplara karşı savaşmaz. Antibiyotikler aynı zamanda bedende işe yarayan ve olmazsa olmaz nitelikte olan bakterileri de yok eder. Bundan dolayı antibiyotik kullanımı çok hassasiyet gerektiren bir durumdur ve kâr-zarar oranı hesap edilerek kullanılmalıdır.

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun.

Antibiyotiklerden 1928 yılında keşfedilen ilk antibiyotik olan Penisilin, hiç beklenmeyen bir şekilde mantar küfünden elde edilmiştir. Bu buluş tüm dünyada adeta bir devrim niteliğinde ele alınmış, hatta işi abartarak *'ölümü geciktiren buluş'* argümanı bile kullanılmıştır. O dönem hiçbir şekilde tedavi edilemeyen veya sterilize edilmeden yapılan müdahaleler sonrasında gelişen enfeksiyonlara gerçekten de etkin bir çözüm sunmuştur Penisilin. Hızla yayılan ve lüks bir tedavi seçeneği olan bu antibiyotik, doğal bir şekilde zor şartlarda üretildiği için kullanımı da hayli sınırlı kalmaktaydı. Ta ki İkinci Dünya Savaşı sırasında kimyasal ve yarı sentetik olarak seri üretime geçinceye kadar…

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra da seri üretimle elde edilen antibiyotik, tüm dünyada daha hızlı ve ucuz maliyetli olarak hastalıkların tedavisinde kullanılmaya başlandı. Daha sonra ise başka antibiyotiklerin buluşu ve hızla yayılışı, yanlış kullanımı, suistimaller var olan bakterilerin direnç kazanmasına sebep oldu. Bakterileri öldürmek için kullanılan bu antibiyotiklere karşı gelişen dirençler, bizim antibiyotiklerden daha az faydalanmamıza ve daha güçlü antibiyotiklere ihtiyaç duymamıza sebep olmakta.

Peki, hekimin bakteriyel enfeksiyon dediği her durumda antibiyotik kullanalım mı?
Bunu cevabı, koca bir 'HAYIR'dır. 'Hayır' daha hayırlıdır buna emin olabilirsiniz. Çünkü, bedenin mukavemetini güçlendirmenin en ilkel ve doğru olan yolu, bırak bedenin biraz uğraşsın, mikrobu tanısın, tanısın ki, bir sonraki gelişinde ne yapacağını kendi bilsin. Yoksa bir kutu antibiyotikle savuşturduğun mikroba karşı sonraki gelişinde iki kutuya ihtiyaç duyabilirsin.

Her geçen gün daha güçlü ve daha geniş etkili antibiyotiklerin keşfine ihtiyaç duyma meselesi günümüze kadar devam etmektedir.

Bunun tek musebbibi ve tek suçlusu sağlık sektörünün kendisidir. Çünkü, reçete edilirken ciddi bir disiplinin olmaması, genel olarak hekimlerin konuyu önemsememeleri, hastaların eczanelerden bilinçsizce temin etmeleri, adeta bakkaldan ekmek alır gibi siparişle almaları engellenmemiş, buna karşı herhangi bir önlem alınmamıştır. Antibiyotiklere karşı bakteriyel direncin artık ciddi bir safhaya ulaşmasından sonra, Sağlık Bakanlığı'nın kamu spotu oluşturarak halkı bilinçlendirme çalışmaları, eczanelerde reçetesiz antibiyotik verilmemesi ve hekimleri daha az antibiyotik reçete etmeye yönlendirmesi istenen etkide olmasa da son zamanlarda buna karşı atılan olumlu adımlardır.

Kelime anlamı *'hayata karşı'* olan antibiyotik, hastalığa sebep olan bakterilere karşı verilmektedir. Ancak, hiçbir antibiyotik sadece hedef mikroplara karşı savaşmaz. Antibiyotikler aynı zamanda bedende işe yarayan ve olmazsa olmaz nitelikte olan bakterileri de yok eder. Bundan dolayı antibiyotik kullanımı çok hassasiyet gerektiren bir durumdur ve kâr-zarar oranı hesap edilerek kullanılmalıdır. Burada şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki, Türkiye'de antibiyotikler %95'in üzerinde gereksiz yere kullanılmakta. Antibiyotiğin başlanmasına, hastanın kendisini çok kötü hissetmesi veya klinik durumunun ağır olmasına göre karar verilemez. Çünkü virüs, mantar, parazit gibi mikropların çoğunlukla sebep olduğu hastalıklar da kötü hissettirir, bunlarda antibiyotik tamamen gereksiz yere kullanılmış olur. Antibiyotikler sadece bakterilerin sebep olduğu enfeksiyonlarda kullanılabilir. Bunu da klinisyen olarak hekim müşahede edebilir veya durumu tahlillerle destekleyebilir. Bu, beraberinde akla şu soruyu getirmekte:

Peki, hekimin bakteriyel enfeksiyon dediği her durumda antibiyotik kullanalım mı?

Bunu cevabı, koca bir *'HAYIR'*dır. *'Hayır'* daha hayırlıdır buna emin olabilirsiniz. Çünkü, bedenin mukavemetini güçlendirmenin en ilkel ve doğru olan yolu, bırak bedenin biraz uğraşsın, mikrobu tanısın, tanısın ki, bir sonraki gelişinde ne yapacağını kendi bilsin. Yoksa bir kutu antibiyotikle savuşturduğun mikroba karşı sonraki gelişinde iki kutuya ihtiyaç duyabilirsin. Eee ne anladım ben bu işten! Eğer en ufak bir sarsıntı ile hemen antibiyotiğe sarılırsam, (karşılaş-tanı-savaş mekanizması ile çalışan) bedenin savunma sisteminin gelişmesine nasıl imkân tanıyacağım?

Antibiyotik kullanımını mutlaka gerekli olduğu durumlar elbette vardır. Özellikle bağışıklık sistemi çökmüş olan yoğun bakım hastalarında dirençli bakteri enfeksiyonlarına bağlı çok güçlü hatta kombine olarak aynı anda birkaç antibiyotik bile kullanılmalıdır. Buna rağmen dirençli enfeksiyonlara bağlı yoğun bakımlarda ölümler çok sık olmaktadır. İnatçı ve yüksek ateşin (39°C üstü) eşlik ettiği enfeksiyonlarda veya hastanın bağışıklık sisteminin enfeksiyonu kaldıramayacağı kanaatine vardığında hekim uygun antibiyotiğe başlamalıdır.

Antibiyotik kullanmak zorunda kalınan durumlarda, antibiyotiğin zararını en aza indirmek için antibiyotikle beraber mutlaka hastanın durumuna uygun bir probiyotik seçimi ve beslenme desteği sağlanmalıdır.

Gereksiz ve Yanlış Kullanım

Antibiyotiklerin gereksiz ve uzun süreli kullanımı özellikle gebeler ve küçük çocuklarda olmakla tüm yaş aralıklarında:

- Böbrek yetmezliğine yol açabilir.
- Antibiyotik, sindirim sistemine zarar verebilir. Kusma, karın ağrısı ve mide ağrısına neden olabilir.
- Bağırsak hareketlerinde bozulma sonucu ishal, kabızlık, gaz gibi rahatsızlıklar oluşabilir.
- Bağırsak mikrobiyota bozulması ile bağışıklık sistemi ve beyin fonksiyonları etkilenir.
- Karaciğer fonksiyon bozukluğu görülebilir.
- Kemik iliği baskılanabilir (çocuklarda daha sık).
- Hormonal bozukluklar görülebilir (çocuk ve bayanlarda daha sık).

Yukarıda belirttiklerimizle beraber daha birçok olası zararları mevcuttur.

Öneriler

Asıl olan vücudun mikropla karşılaşmadan önce bağışıklığının yeterince savunabilecek durumda olmasıdır. Bunun için de düzenli olarak özellikle katkısız ve doğal gıdalarla bağışıklığı desteklemek gerekir. Güçlü doğal antibiyotik olarak kullanılabilecek şu gıdaların tüketimini artırabiliriz.

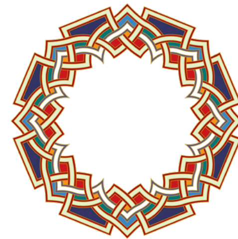
1. Bal
2. Çörek otu
3. Soğan, sarımsak
4. Zencefil
5. Zerdeçal
6. Limon
7. Kekik veya kekik yağı

Doğada bulunan ve antibiyotik etkisi çok güçlü olan bu yiyeceklerin düzenli tüketimi Allah'ın izniyle bağışıklık sistemini güçlendirerek bedeni bakteriyel, viral ve mantar enfeksiyonlarına karşı korur.

Doğal antibiyotik kürü: 1 litrelik cam kavanoza orta boy 1 adet zencefil doğranır, 2-3 diş sarımsak ezilir, 2 adet limon dilimlenir ve 1 su bardağı kadar süzme doğal bal ile karıştırılır. En az 1 gün bekletildikten sonra her sabah aç karna yetişkinlerde 1 yemek kaşığı, çocuklarda 1 tatlı kaşığı olacak şekilde tüketilebilir. Buzdolabında muhafaza edildiğinde 4-5 ay bekleyebilir. (1 yaşından küçük çocuklara verilmemeli)

Antibiyotik kullanmak zorunda kalınan durumlarda, antibiyotiğin zararını en aza indirmek için antibiyotikle beraber mutlaka hastanın durumuna uygun bir probiyotik seçimi ve beslenme desteği sağlanmalıdır.

Dualarımızın sonu, âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

Tevbenin ne kadar büyük bir kapı olduğunu, bunun ile beraber ulaşılmasının da bir o kadar basit olduğunu göreceğiz. Varsın bazıları başka kapılarda günah çıkarma merasimleri ile temizlendiklerini zannetsinler miskince. Bize Rabbimiz tevbeyi yazmış, kolaylaştırmış ve öğretmiştir. Günahtan tevbe edebilmek Âdem'den bize kalmış bir mirastır ve Allah tarafından öğretilmiştir.

Tevbe Etmek İstiyorum Ama Nasıl?

Ömer AKDUMAN

Kitap: Tevbe Etmek İstiyorum Ama Nasıl?

Yazar: Prof. Dr. Muhammed Salih el-Müneccid

Yayınevi: Karınca Polen Yayınları

Günahlar, yıkıcı sam yeli gibidir ve insan hayatında hayır ve güzellik namına hiçbir şey bırakmaz, özellikle de hayatı tümüyle kuşatınca. Kirletir, kötülüğe bular, nuru alır ve Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* fazlına engel olur. İşte *'Onu temizleyecek, önceki saflık ve nuruna geri çevirecek, mağfiret ve rıza örtüsüne bürüyecek olan tek şey tevbeye yönelmektir.'*

Tevbe bir temizleyicidir. Hem öyle bir temizleyicidir ki insanı günahların en büyüğü olan *'Yaratıcı olmasına rağmen Allah'a şirk koşmak'* cürmünden dahi temizler.

Tevbe yolu engebeli, zorlu bir yol da değildir. Şirk ehlinin yaptığı gibi bazı merasimlere ihtiyaç duymaz, Hristiyanların yaptığı gibi günahlarını bir başkasının önünde itiraf etmeni gerektirmez. Tevbe için öncelikle bir şeye ihtiyaç vardır, tüm benlik ile Rabbe yönelmek ve samimiyete dair kalbi şahit kılmak... Sadece beden ile değil...

"Yine onlar, çirkin bir iş yaptıkları yahut nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarının bağışlanmasını isteyenler -ki Allah'tan

başka günahları kim bağışlar- ve bile bile işledikleri (günah) üzerinde ısrar etmeyenlerdir." [1]

En az işlediğimiz günahlarımız oranınca tevbeye ihtiyacımız var. O hâlde tevbe ve hükümlerini bilmemiz ve tevbeye dair meseleler ile alakalı bir malumatımızın olması gerekir. En azından hayatımızda mutad olan durumlara dair.

Muhammmed Salih el-Müneccid, özellikle nefsi terbiye edip arındırma, İslam ahlakı ile ahlaklanma alanlarında kitaplar yazan Mısırlı bir davetçi. *'Tevbe Etmek İstiyorum Ama Nasıl?'* kitabı da aynı yazara ait. Bu eser -2015 baskısı için söylüyorum- 96 sayfadan müteşekkil. Ancak tevbeye dair merak ettiğiniz tüm konuları bulabilirsiniz. Tevbenin şartlarından, faziletinden, tevbeyi gerektiren unsurlardan… Kısacası tevbeye dair bir çok konudan bahsetmiştir yazar. Bazen bir konu öğreniriz ve o konuyu anlamış olmak ile beraber yaşamdaki karşılığını anlayamayabiliriz. Kitabın son on beş sayfası da tevbe etmek isteyenlerin sorularına verilen cevaplardan oluşmaktadır. Bu bölümde, yaşamda tevbenin karşılığı nasılmış veya nasıl olmalıymış merak edenlere önemli konular izah edilmiştir.

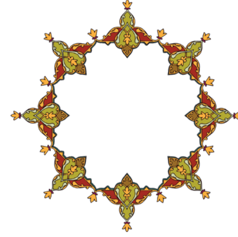
Kitabı okuduğunuz zaman kitabın öz ama kapsayıcı ve açıklayıcı olduğuna sizler de şahit olacaksınız. *'Hatta günah işleyen arkadaşlarına karşı tavır nasıl olmalı? Onların bizi masiyetin karanlık dehlizlerine tekrar itme çabasına nasıl karşı koymalı? Cahiliyemizde işlediğimiz günahlarımız ile tehdit edildiğimiz ve aleyhimizde kullanılmaya çalışıldığı zamanlarda tavrımız ne olmalı?'* sorularının cevabını da yine Allah'ın izni ile bu kitapta bulacaksınız.

Kitabı okuduktan sonra Allah'a hamd edip, O'nu yüce sıfatları ile tazim etmek gerekir zannediyorum. Çünkü, tevbenin ne kadar büyük bir kapı olduğunu, bunun ile beraber ulaşılmasının da bir o kadar basit olduğunu göreceğiz. Varsın bazıları başka kapılarda günah çıkarma merasimleri ile temizlendiklerini zannetsinler miskince. Bize Rabbimiz tevbeyi yazmış, kolaylaştırmış ve öğretmiştir. Günahtan tevbe edebilmek Âdem'den *aleyhisselam* bize kalmış bir mirastır ve Allah tarafından öğretilmiştir:

1. 3/Âl-i İmran, 135

"Derken Adem, Rabbinden (birtakım) kelimeler aldı. Bunun üzerine (Allah da) tevbesini kabul etti. Şüphesiz O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir." [2]

Allah'ım, senden affını, mağfiretini istiyoruz ve sana tevbe ediyoruz. Babamız Âdem'in *aleyhisselam* tevbesini kabul ettiğin gibi bizim tevbelerimizi de katından bir rahmet ile kabul et. Çünkü sen, Et-Tevvab olansın. Allahumme amin.

2. 2/Bakara, 37

teuhid

2018 AJANDASI

İrtibat Tel:
0545 762 15 15

"Tağuta kulluk etmekten kaçınıp Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı Müjdele!"
(39/Zümer, 17)

tevhid

MOBİL UYGULAMA

TEVHİD DERSLERİ

TEVHİD DERGİSİ

TEVHİDİ GÜNDEM

RADYO TEVHİD

ABONELİK İÇİN
tevhiddergisi@gmail.com
www.tevhiddergisi.net
0545 762 15 15